

list

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

KULTURNI
CENTER
IVAN
NAPOTNIK
VELENJE
KNJIŽNICA

stran 5:

Uvodnik

stran 20:

Ljubezen

Ljubezen je gibalo vsega.

Jožica Andrejc

LETO VIII ŠT. 2 28. FEBRUAR 2002 200 SIT

Posojilo za pomladne načrte

Nižje obrestne mere in daljša doba odplačevanja

Ali tudi Vas čakajo veliki pomladanski načrti in nakupi, pa ne veste, kako obrniti denar, da bi se Vam izšli? Z osebnim posojilom, ki Vam ga nudimo v naši banki! Dobite ga lahko za nakup obleke ali računalnika, za tečaj tujega jezika ali joge, za novo pohištvo ali preprosto za sprotne drobnarije, s katerimi postane življenje lepše.

Oglasite se v naši poslovalnici, izberite si posojilo po svoji meri in se pogovorite o podrobnostih. Posojilo si lahko sami izračunate na naši spletni strani: www.nlb.si.

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Divizija Velenje

Sprememba poslovnega časa

in zaprtje Poslovalnice Šaleška

Cenjene stranke obveščamo, da smo **1. marca spremenili poslovni čas** poslovalnic in izpostav Nove Ljubljanske banke Divizije Velenje.

Nov poslovni čas:

- Poslovalnica Mozirje, od ponedeljka do petka od 8. do 17. ure
- Izpostava Šmartno ob Paki, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Izpostava Nazarje, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Izpostava Rečica ob Savinji, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Izpostava Gornji Grad, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Izpostava Ljubno ob Savinji, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Izpostava Luče, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Poslovalnica Rudarska, od ponedeljka do petka od 8. do 17. ure
- Izpostava Upravna enota, ponedeljek, torek, četrtek od 7.30 do 14.30 ure
sreda od 7.30 do 16.30 ure
petek od 7.30 do 12.30 ure
- Poslovalnica Šoštanj, od ponedeljka do petka od 8. do 17. ure
- Izpostava Preloge, od ponedeljka do petka od 8. do 14. ure
- Poslovalnica Gorica, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Poslovalnica Nakupovalni center, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Poslovalnica Kidričeva, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Poslovalnica Pesje, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 15. do 17. ure
- Poslovalnica Gorenje, od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 13.30 do 15.30 ure.

Obveščamo vas tudi, da smo **1. marca zaprli** Poslovalnico Šaleška. Poslovanje za stranke je prevzela Poslovalnica Rudarska.

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Divizija Velenje

LIST

Glasilo Občine Šoštanj

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

Izdaja

Občina Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj

Fotografija na naslovnici:

BAST

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Uredniški odbor

Jožica Andrejč
Danilo Čebul
Marjana Čelofiga
Brane Guzej
Milojka Komprej
Peter Rezman
Andrej Starič

Lektoriranje

Jožica Andrejč

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oglasno trženje

Vp Studio
telefon: 031/347 391
Taja Pejovnik
e-pošta: vpstudio@email.si

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Naslov uredništva

Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
telefon: 03/89 84 334
e-pošta: list@sostanj.si

Uradne ure

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 3 (marec 2002), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 18. marca 2002.

Vse bralce lista obveščamo, da je prav gotovo najudobneje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo naročilnico in jo pošljejo na naslov LIST, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.:

03 / 898 43 34 ali na fax: **03 / 898 43 33.**

Naročilo lahko pošljete na e-naslov

list@sostanj.si ali **list.stil@siol.net**,

prav tako pa lahko LIST naročite preko domače strani Občine Šoštanj

www.sostanj.si.

Pripominjamo, da so imeli naročniki v letu 2001 v ceno naročnine 1000 SIT (11 števil po 100 SIT) všteto tudi 12. številko Lista - brošuro, ki je še v prosti prodaji in se dobi po realni ceni, ki pokrije stroške, in sicer je to 1000 SIT. V primerjavi s kupcem, ki je kupil vse številke LIST-a v prosti prodaji, je bil naročnik deležen več kot 50 % popusta. Takšno "politiko" do naročnikov bomo upoštevali tudi v letošnjem letu.

Vse naročnike, ki so na ta ali oni način izpustili pačilo naročnine za leto 2001, še enkrat obveščamo, da bodo v primeru plačila naročnine prejeli 12. številko LIST-a - brošuro in bodo na ta način ostali v evidenci naročnikov za letošnje leto, v kolikor bodo dolg lanske naročnine v višini 1000 SIT poravnali do konca februarja.

Vse druge pa obveščamo, da je v prosti prodaji še vedno mogoče kupiti LIST št. 12 (almanah) na vseh prodajnih mestih, kjer prodajajo naš časopis. To brošuro pa lahko dobite tudi na uredništvu LIST-a, kjer lahko za ceno 2000 SIT kupite tudi najnovejši literarni almanah Hotenja 14.

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
Upravna enota	
ZAMENJAVA POTNIH LISTIN	8
Politika	9
Krajevne skupnosti	
NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI LETA 2001...IN NAPREJ?	10
Dogodki in ljudje	12
Aktualno SMETI	20
Izpod klobuka	22
Šmartno ob Paki	23
Kultura	26
Literatura	30
Dejte nam plac	32
Taborniki	34
Planinci	35
Šport	36
Poskrbimo zase	38
Razvedrilo	
ROZA LIST	40
NAGRADNA KRIŽANKA "8. MAREC"	41
Po svetu	42
KITAJSKA: KAILI-SHANGHAI	

PREPROSTO PREVEČ LEPA. (Šoštanj, dom kulture, 6. in 7. 2. 2002)

Foto: Zdravko Kočevan

PRAZNOVANJA

Februar je najkrajši, a vendar eden najzanimivejših med vsemi meseci v letu. Zanimiv je zaradi številnih praznikov, ki ga zaznamujejo.

Komaj si oddahnemo po napornih praznovanjih v decembru in začetku januarja, že je tu slovenski kulturni praznik - Prešernov dan. Kultura je ali bi vsaj morala biti vpeta v naš vsakdan. Ne le takrat, ko se spominjamo velikana naše besedne umetnosti. Če se udeležimo kulturne prireditve na predpraznični večer, mislimo, da smo za celo leto nazaj in naprej vse postorili na tem področju. Morda nam je še to odveč in nam višek kulturnega doživljanja pomeni posedanje pred televizijskim sprejemnikom in kaj več ne potrebujemo in niti ne pričakujemo. Po odzivu na šoštanjskih prireditvah v prazničnem decembru (pa ne samo tedaj!) bi človek res pomislil, da to drži. Še dobro, da številni zavzeti posamezniki in društva ne obupajo in kljub pogosto skromnem zanimanju za prireditve še vztrajajo.

Vsaj pust privabi na šoštanjske ulice nekaj več obiskovalcev. Pravijo, da preganja zimo in mráz. Vendar se na to ni zanašati, saj je v tem trenutku, ko pišem uvodnik, zunaj pravi snežni metež. Pa je pust že za nami! Tako kot pust se tudi narava rada pošali z nami.

Če nas februarja še ne predramijo topli sončni žarki, pa mnoge, predvsem mlade, predrami sveti Valentin - zaščitnik vseh zaljubljenih. Čeprav do nedavnega Slovenci tega praznika nismo poznali, še manj praznovali, pa je verjetno prav, da vsaj ta dan lahko nekemu zaupamo, da nam je všeč, da nam pomeni več kot drugi ...

Ljubezen je gibalo vsega. Žal pa usmerjajo naša dejanja vse prepogosto tudi negativna čustva. Spomini na leta vojne in prve mesece po njej v nekaterih ljudeh, ki so doživeli ali pa bili priče krivicam, glodajo kot črvi v truplih, ki naj bi bila skrivno pokopana na Goricah. V tisti vojni čas pa se umešča tudi spomin na rojaka - pesnika Karla Destovnika-Kajuha. Februar prinese tudi spomine nanj. Letos bi bil star 80 let, če bi preživel vojno viхро. Koliko neizpetih pesmi, koliko revolucionarnih idej je ostalo v mladem pesniku, ki mu ni bilo usojeno postarati se z nami.

Sneg je spet za kratek čas pobelil naravo. Pokril je slabe spomine in umazanijo, ki se tako ali drugače nabira okoli nas in v nas.

Še dobro, da bodo sneg zamenjale prve spomladanske cvetlice. Še malo, pa bomo nabirali norice in zvončke za osmi marec - dan žena.

Odrasli imamo o tem prazniku precej različna mnenja, otroci pa brez predsodkov radi podarijo šopek pomladanskega cvetja. Eni ta dan praznujejo, drugi se ob njem muzajo, češ, kako pa naj en dan v letu spremeni odnose med nami. Res je. Vsak dan bi si morali vzeti čas za praznovanje. Če ne drugega, pa bi se morali veseliti tega, da živimo, da smo zdravi, da imamo delo, pridne otroke ... Razlogov za praznovanje je nešteto. Vsak dan si lahko izberemo novega.

Življenje ni preprosto niti lahko.

Zakaj si ga hočemo še otežiti in narediti še bolj zapleteno? ■

Jožica Andrejč

Imajo sedanji koncesionarji komunalnih storitev privilegije?

Uredniško redigiran zapisnik 25. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 11.02.2002 ob 18. uri v sejni sobi Občine Šoštanj. Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Milojka Plamberger.

Na seji je bilo prisotnih 18 svetnikov ter Mirjam Povh, direktorica občinske uprave in Sonja Novak, vud.

Cvetka Tinauer:

“Vse se bo spremenilo, samo izvajalci komunalnih storitev ostajajo nedotaknjeni. Zakaj?”

Na tej seji se je ustavilo že pri predlogu dnevnega reda, saj je svetnik Vojko Krneža povedal, da je 31.1.2001 poslal svetnikom, medijem in Svetu Občine Šoštanj pismen predlog, da se uvrsti na dnevni red današnje seje še točka: obravnava o podražitvah komunalnih storitev. Ta tema je namreč v zadnjem času zelo pereča in je razburila občane, zato je menil, da je smiselno to točko uvrstiti na dnevni red.

Župan svetniku Krneži pojasni, kakšen je postopek. Po poslovniku se lahko dnevni red razširi z dodatnimi točkami po 30.členu. Povedal je še, da občinska uprava tega pisma ni prejela in se je za njegov predlog zvedelo iz medijev. Nenazadnje pa je brez prisotnosti tistih, ki bi lahko zadevo pojasnili, razprava brezpredmetna. Lahko pa se do naslednje seje pripravi temeljito gradivo za to točko in povabijo tudi odgovorne s KP Velenje.

Vojko Krneža se z razlago župana ni strinjal in se čutil, da so vsi pošto prejeli, le uprava ne in vztrajal, da se ta točka uvrsti na dnevni red.

Župan je še enkrat ugovarjal na izjave g. Krneže in gradivo, ki ni bilo pripravljeno, kot to določa poslovnik.

David Ravnjak je podprl predlog g. Krneža in se ni strinjal z županom, da svet občine pri tem nima svoje besede oz. da ne more vplivati na določene zadeve, oz. ker ni gradiva, se o tem ne bi dalo razpravljati. Če se razširi dnevni red s to točko, bi lahko dali nalogo Komisiji za javne gospodarske službe, da preveri te zadeve, lahko tudi sprejmejo sklep, da se na naslednjo sejo povabi našega predstavnika NO v KP da nam razširi obzorja. Zato se nikakor ne strinja z izjavo župana, da je to posledična stvar, ker v preteklosti nismo gospodarno ravnali s komunalnimi dobrinami. Zato se naj o predlogu za razširitev dnevnega reda s to točko

glasuje.

Župan je še enkrat povedal, da če bi o tem glasovali, bi kršili poslovnik sveta. Zato je svet s 14 glasovi za in 3 proti izglasoval predlagani dnevni red.

Osnutek Odloka o ravnanju in odlaganju komunalnih odpadkov v Občini Šoštanj

Osnutek Odloka o ravnanju in odlaganju komunalnih odpadkov v Občini Šoštanj, ki ga je pripravila delovna skupina, in pa pripombe oz. vprašanja na osnutek Odloka Komisije za gospodarske javne službe Občine Šoštanj so svetniki prejeli z gradivom. Marko Kompan, predsednik Komisije za

z njimi, ali pride tovorno vozilo pa sprazni več posod v kontejner, ali odpelje vsako posodo zase, kajti v nasprotnem primeru bo težko ugotavljati kdo je kršitelj oz. od koga je posoda npr. z mešanimi odpadki. Predlaga pa, da se mora zagotoviti službo za izvajanje inšpekcijske službe na komunalnem področju v roku npr. 3 mesecev.

Cvetka Tinauer za iztočnico svoje razprave prebere 7.člen osnutka. Motijo jo določene stvari zapisane enkrat v kazenskih določbah, drugič pa v prehodnih določbah. Iz nekaterih členov je razvidno, da bo potrebno izdelati ogromno dokumentov, ki jih bo svet moral sprejeti oz. potrditi, določen je tudi rok.

Opozarja še na člen, v katerem je med drugim

Na desni Monika Korošec, ki je odstopila z mesta članice sveta.

Foto: Zdravko Kočevar

gospodarske javne službe, pove, da je komisija gradivo oz. osnutek odloka dobro pregledala pripravila pripombe in tudi nekaj vprašanj in to posredovala ga. Tekavčevi, ki je vodila delovno skupino, katera je osnutek odloka pripravila.

Marija Tekavec na kratko razloži pravne podlage za sprejem odloka, oceno stanja, cilje in načela odloka in finančne posledice za vse uporabnike storitev in za proračun občine. Pove, da so pripombe, ki jih je komisija za gospodarske javne službe Občine Šoštanj posredovala, delno že upoštevane v tem osnutku, do izdelave predloga pa je še vedno možno stvari dodelati. Prav tako bodo poskušali do predloga Odloka pripraviti tudi tarifni pravilnik.

Matjaž Cesar izjavi, da je prav, da ta odlok dobimo, prepričan pa je, da bo velika naloga občine, da bo ta sistem med občani sprejet, predvsem pa, da bo občina občane pravočasno in dobro znala osveščati. Sprašuje pa čisto konkretno, ko smeti odloži v posodo, kaj se bo ob praznjenju dogajalo

zapisano, da kar naenkrat vse preneha veljati, le koncesionarji ostanejo, in postavi vprašanje zakaj. Pripombe je imela še na kazenske določbe. Na eni strani bi tisti, ki ravna z odpadki, plačal 200 tisoč sit kazni, odgovorna oseba te pravne osebe pa 50 tisoč sit in to se ji ne zdi dobro niti pravilno in vse kaže na to, da je potrebno o tem še malo razmisliti. Upa da bomo ponovno odločali o tem, kdo bo ravnal z odpadki, kdo jih bo pobiral in kdo bo za nas urejal odlagališča.

Marija Tekavec je odgovorila, da bo koncesionar moral ljudi za ta dela usposobiti, opravljen pa bo vizualni pregled zabojnikov, obveščanje uporabnikov oz. javnosti pa bo enkrat s strani občine in zagotovo enkrat s strani izvajalca storitev.

Povedala je še, da res v prehodnih določbah piše, da ko bo stopil v veljavo ta odlok, preneha veljati Odlok o ravnanju z odpadki, ki je bil sprejet leta 1994, in Pravilnik o ravnanju z odpadki, ki pa je že bil sprejet posamezno v treh občinah. Z novim odlokom se bosta prejšnja dva anulirala. Ne bomo

pa s tem odlokom anulirali tiste odloke, ki pa še veljajo: Odlok o preoblikovanju KP in Odlok o določitvi gospodarskih javnih služb v Občini Šoštanj, tako ste se odločili sami in tako bo tudi o določitvi koncesionarja. Kazni pa so zaenkrat takšne, kot so, če pa se bo občina odločila drugače, se bo pač moralo to z odlokom spremeniti.

Drugih pripomb ali vprašanj na osnutek Odloka o ravnanju in odlaganju komunalnih odpadkov ni bilo. Odlok je bil soglasno sprejet.

Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o komunalnem prispevku v Občini Šoštanj

Anton Skornšek se ne strinja s povišanjem in sprašuje, kaj je vodilo občino v tako veliko povečanje komunalnega prispevka. Na tak način bomo mladim družinam onemogočili gradnjo, to pa za občino zagotovo ni dobra popotnica. Tak procent povišanja komunalnega prispevka pa je v nasprotju s pravilnikom. Je pa tudi odločno proti zmanjševanju olajšav s 85% na 70%.

Marko Kompan, predsednik Komisije za gospodarske javne službe, pove, da je bila ta problematika posredovana komisiji 31.1. 2002 in je komisija to obravnavala korenspondenčno in ga čudi, da g. Skornšek do 6.2.2002 ni dal nobenih pripomb, čeravno so njegove pripombe smiselne. Anton Skornšek replicira g. Kompanu, ker ni dobil nobene vabila ali telefonskega poziva za sejo komisije.

Po tej krajši razpravi so svetniki odlok sprejeli.

Sklepa o ukinitvi statusa javnega dobra v k.o. Topolšica in zamenjavi nepremičnin

Anton Koren opozori, da so v tem sklepu zapisane parcelne številke : npr. kot travnik, je pa dejansko pot ali obratno. Torej tu je potrebno točno definirati oz. opraviti vpise takšne, kot dejansko so. To se pojavlja tudi v 5. točki dnevnega reda. Naj se ne spreminja kulture: iz njive v travnik ali pot v travnik. Ti podatki naj se v sklepu uskladijo.

Nato je Sonja Novak povedala, da so se pri pripravi predloga tega sklepa uporabljali uradni podatki Geodetske uprave.

Drago Koren, član sveta, direktor "GU Velenje" pove, da je z 29.decembrom leta 2000 začel veljati nov zakon o evidentiranju nepremičnin. Ta novi zakon je geodetske predpise, ki jih je navajal Anton Koren, odpravil oz. postavil nov red. Tako geodetske uprave po uradni dolžnosti ne morejo delati več nobenih tovrstnih sprememb, razen na željo oz. zahtevo lastnika.

Po tej razpravi je bil sklep sprejet.

Kadrovske zadeve

Svet je sprejel sklep o imenovanju v svet Centra za socialno delo Velenje kot skupnega predstavnika občin Šoštanj in Šmartno ob Paki ga. Franciško Krbavac iz Rečice ob Paki. Pred tem je bila na tem mestu članica iz Občine Šoštanj. Za vršilko dolžnosti direktorja Zavoda za kulturo Občine Šoštanj je imenovana Mirjam Povh.

Svet je tudi podal soglasje k imenovanju Vide Rudnik za ravnateljico Javnega zavoda OŠ Bibe Ročka Šoštanj.

Predlog sklepa o imenovanju komisije za označitev in evidentiranje povojnih grobišč na področju Občine Šoštanj

Anton Skornšek je predlagal, da se v komisijo namesto predlaganega Detlefa Tičerja imenuje Drago Koren. To predlaga zaradi tega, ker bo potrebno pridobiti ogromno podatkov, ki jih bo lahko posredoval in pomagal pridobiti gospod Drago Koren. G. Tičer pa bo gotovo nastopal kot priča.

Boris Gomboc je povedal, da je pod predlogom za g. Tičerja podpisan g. Koren in zato ga je čudil takšen predlog. Branko Valič pa je predlagal, da se komisija razširi in se v komisijo imenuje še g. Drago Koren.

Matjaž Cesar pa predlaga, da se v komisijo imenuje še en član, ki bo zadeve urejal s pravnega vidika. Danila Čebula pa je zanimalo, kaj je delo komisije in kje se končajo njene naloge. Nato je Anton Skornšek pojasnil navodila oz. zakonske podlage za delo teh komisij.

Drugih pripomb ni in se o imenovanju komisije glasuje s tem, da se v komisijo imenuje še g. Drago Koren. Tako so bili v to komisijo imenovani Anton Berložnik (Florjan), Drago Koren (Lokovica), Anton Skornšek (Skorno) in Detlef Tičer (Šoštanj).

Svet je nato sprejel program svojega dela v letu 2002, ga dal v razpravo in sprejel informacijo o strokovnih podlagah za sprejem novih meril za sofinanciranje športnih programov v Občini Šoštanj, ki jih je svetnikom predstavil podpredsednik Športne zveze g. Bojan Rotovnik.

Pobude in vprašanja svetnikov

Matjaž Cesar predlaga, da se uvede nova trasa javne poti iz naselja Florjan do naselja Metleče. Ker je bil most v Florjanu preko potoka Toplica odstranjen zaradi dotrajanosti in prestavljen na novo lokacijo, se kaj lahko zgodi, da bo prišlo do problemov pri lastnikih zemljišč, če se bo ta pot nenadzorovano uporabljala. Gre pa tudi za varnost.

Danilo Čebul pa meni, da bi bilo nujno v Šoštanju dobiti prostor za vsaj enega fotografa. Ker že imamo pisarno UE, bi bilo prav, da imamo tudi fotografa. Namreč če se moramo fotografirati v Velenju, potem še dokument urediš v Velenju.

Anton Skornšek: ker je Združenje veteranov in policistov v vojni za osamosvojitve dvakrat Občino Šoštanj zaprosilo za finančno pomoč pri nabavi praporja in traku, prošnja pa je bila obakrat zavrnjena, daje pobudo, da občina vendarle prispeva ta znesek in misli, da bi občina tak strošek lahko prenesla.

Branko Valič daje pobudo, da poročne obrede, ki so še vedno v Velenju, opravlja tudi kak Šoštanjčan (npr. župan). Prav tako pa naj se uredi problem grobnikov na pogrebih za Šoštanj.

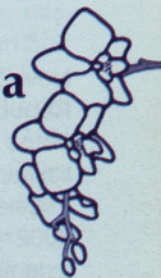
Vojko Krneža pa sprašuje, ali je že kaj storjenega v zvezi s parkirnimi prostori za avtoprevoznike oz. tovornjake. Sonja Novak pove, da tozadevni postopki že potekajo in ko bo določena lokacija, bo tudi sestanek vseh zainteresiranih.

Drugih pobud ali vprašanj ni, zato je tik pred koncem seje župan svetnike seznanil še z odstopno izjavo ga. Monike Korošec- Rednak kot svetnice, ker se je odselila iz naše občine ■

**Občankam občine
Šoštanj
čestitamo ob
njihovem prazniku**

**Cvetličarna
Nahtigal**

**čestita ob
praznikih v marcu
materam in ženam
in se priporoča
za obisk.**

**KRS z.o.o.
Zadruga Šoštanj**

Vse člane zadruge obveščamo, da bo nadaljevanje rednega občnega zbora, ki je bil prekinjen na prvi seji dne 20. 2. 2002, sklicano po 15. 3. 2002.

ZAMENJAVA POTNIH LISTIN

Novi Zakon o potnih listinah državljanov Republike Slovenije je določil nove potne listine, ki so usklajene s potnimi listinami držav, članic Evropske unije. Pričele so se izdajati 1. 3. 2001. Do 18. 2. 2002 je bilo na Upravni enoti Velenje izdanih 3705 novih potnih listov. Nove potne listine potrebujejo tudi otroci, ker vpis otroka v potni list staršev ni več mogoč. Potni list sicer ni obvezen dokument, je pa potreben za prestop državne meje. S potnim listom se dokazuje tudi istovetnost in državljanstvo. Za prehod državne meje zadostuje tudi veljavna osebna izkaznica, ampak samo za sosednje države - Avstrijo, Italijo, Madžarsko in Hrvaško. V primeru, da potujete v druge države, potrebujete veljavni potni list. Stare potne listine še veljajo do 5. 8. 2002. Po tem datumu prehod državne meje s starim (modrim) potnim listom ne bo več mogoč. Na Upravni enoti Velenje ocenjujemo, da si bo do poletnih mesecev želelo zamenjati potno listino približno 4000 do 5000 državljanov. Da bi se izognili gneči, priporočamo vsem, ki želijo imeti potni list, da se zglasijo na upravni enoti čim prej. Novost novega zakona je tudi ta, da potne liste izdeluje pooblaščen organizacija, za velenjsko upravno enoto Cetis Celje. Vsekakor priporočamo vsem, ki imajo namen potovati v druge države, da preverijo veljavnost potovalnih dokumentov (potnega lista, osebne izkaznice) pravočasno, ko je še dovolj časa, da si lahko brez nepotrebnih zapletov uredijo dokumente.

Za pridobitev novega potnega lista mora prosilec vložiti vlogo na upravni enoti, kjer ima prijavljeno stalno prebivališče. Vlogo je potrebno vložiti osebno, vložitev vloge po pooblaščenju ni

mogoča. K vlogi je potrebno priložiti fotografijo, velikosti 35 x 45 mm, ki mora izkazovati resnično podobo prosilca in ne sme biti retuširana, staro potno listino, če jo je prosilec imel, tudi če je veljavnost že potekla, ter plačati predpisano upravno takso in obrazec potnega lista. Prosilec mora vlogo lastnoročno podpisati pred uradno osebo. Vlogo za potni list otroka (do dopolnjenega 18 leta starosti) vloži zakoniti zastopnik, ponavadi so to starši otroka, ki vlogo tudi podpišejo. Po dopolnjenem osmem letu starosti se mora poleg zakonitega zastopnika podpisati na vlogo tudi otrok,

**Uradne ure upravne
enote so enake
v Upravni enoti v
Velenju in
v Pisarni Šoštanj.**

URADNE URE SO:

**v ponedeljek in torek
od 7.30 do 14.30 ure;
v sredo
od 7.30 do 16.30 ure;
v četrtek
uradnih ur ni;
v petek
od 7.30 do 12.30 ure.**

zato mora biti prisoten ob vložitvi vloge na upravni enoti. Vlogo za potni list in tudi za osebno izkaznico se lahko vloži na Upravni enoti Velenje tako na sedežu upravne enote na Rudarski cesti 6/a v Velenju kot tudi v Pisarni Šoštanj na Trgu svobode 12 v Šoštanju (tam je tudi sedež Občine Šoštanj) v času uradnih ur. Poudariti želimo, da lahko v Pisarni Šoštanj vložijo vlogo vsi državljani, ki imajo stalno prebivališče na območju Upravne enote Velenje, ne glede na to, ali prebivajo v Občini Šoštanj, Šmartno ob Paki ali v Mestni občini Velenje. V

Šoštanju gneče ni.

Veljavnost potnih listin je različna. Potni list za otroka do četrtega leta starosti se izda z veljavnostjo dveh let, od četrtega do osemnajstega leta z veljavnostjo pet let, za polnoletnega državljan pa z desetletno veljavnostjo.

Obrazec potnega lista z 32 stranmi stane 5.300,00 tolarjev. Za državljane, ki veliko potujejo, obstaja tudi potni list z 48 stranmi, ki stane 5.800,00 tolarjev. Poleg obrazca potnega lista je potrebno plačati tudi upravno takso, ki znaša za potni list z dveletno veljavnostjo 560,00 tolarjev, za potni list s petletno veljavnostjo 1.280,00 tolarjev in za potni list z desetletno veljavnostjo 2.480,00 tolarjev. To pomeni, da mora polnoletni državljan odšteti skupaj 7.780,00 tolarjev za potni list z 32 stranmi.

Potrebno je poudariti, da mora imeti vsak polnoletni državljan Republike Slovenije javno listino, opremljeno s fotografijo, ki jo je izdal državni organ. Poleg potnega lista so takšne listine še osebna izkaznica, vozniško dovoljenje in nov orožni list, izdan na podlagi novega Zakona o orožju. Če državljan nobenega od navedenih dokumentov nima, mora v skladu z Zakonom o osebni izkaznici imeti veljavno osebno izkaznico.

Od 5. avgusta 2002 potni listi, izdani na starih obrazcih (modri potni listi), ne veljajo več.

Osebne izkaznice so cenejše. Obrazec osebne izkaznice stane 2.220,00 tolarjev, upravna taksa za mladoletnega državljan znaša 880,00 tolarjev, za polnoletnega državljan pa 1.680,00 tolarjev. Postopek vložitve vloge za osebno izkaznico je enak kot pri potnem listu. Tudi osebne izkaznice ne izdeluje upravna enota, ampak Cetis Celje ■

Andreja Mevc

Položnice takšne in drugačne

Teško je napisati obrazložitev, če je ta, pa naj si bo še tako podprta z resničnimi podatki, diskreditirana že vnaprej. Vendar je prav, da si nalijemo čistega vina in rečemo bobu bob, kajti prav v tem kontekstu je pri naših cenah prišlo do tako majhne razlike med I. in II. starostno skupino.

Pa najprej o samem povišanju. Biti prijazen in darežljiv tako "na počez", je običajno lastnost tistega, ki darežljivost ne zagotavlja iz svojega deleža. Še vedno se na vseh področjih, kjer si delita obveznosti plačila javne in privatne finance, srečujemo z nekdanjo (tako kritizirano) ureditvijo, ko se je zdelo, da so javne finance nek "žakelj brez dna", iz katerega se jemlje in sredstev nikoli ne zmanjka. V ta kontekst gre tudi predlog svetniške skupine SDS, da se strinjajo z 10% povišanjem cen vrtca, brez utemeljitve, kako so prišli do tega procenta, zakaj se jim zdi predlagano povišanje nerealno, česa naj vrtec ne izvaja, da ne bo tako drag, ali naj bo v nasprotju z normativi predvsem pa potrebami varnosti otrok, v skupinah manj vzgojiteljic ali naj vrtec zaposluje laičen-cenejši kader in podobno. Samo to bi namreč znižalo cene.

Kdor sledi objavam povišanj cen vrtecev v uradnih listih, lahko vidi, da so nove cene za drugo starostno skupino približno take kot naše, da pa resnično močno odstopajo cene za prvo starostno skupino - ampak v drugih občinah navzgor. V našem vrtcu smo želeli biti kar najbolj realni in pošteni v svojih izračunih. Upoštevajo posledice sprememb družinske zakonodaje, to je, da sedaj prihajajo v vrtec otroci, stari eno leto in več, zato negovalke niso več potrebne in tudi sicer so materialni stroški za nego otrok manjši. Ker starši želijo, da se njihovega otroka neguje z istim kot ga oni doma, sami prinašajo plenice, mazila in drugo. Program dela in materialni stroški za najmlajše so se torej bistveno spremenili in tako se je zmanjšal cenovni razkorak med obema starostnima skupinama. Lahko rečemo, da smo v

našem vrtcu bolj prislunili staršem, saj vsi vemo, da je strošek oskrbe dojenčka, v primerjavi z ostalim predšolskim obdobjem, najvišji.

Pojasniti kaže še očitno zmoto, da bodo starši v prestolnici, kjer so dohodki staršev višji, plačevali manj zaradi nižjih cen. Sistem plačil staršev za vso Slovenijo je naravnano tako, da plačajo tisti z nižjimi dohodki manj in tisti z višjimi več. Nihče pa ne plača polne cene, ampak tudi v primeru, ko zaradi visokih dohodkov ni upravičen do znižanja, plača le 80 % polne cene. Vemo, da občine mnogokrat objavljajo za teh 20 % nižje cene in zato se zdi, da so tam cene veliko nižje. Če pa komentiramo še višje dohodke v prestolnici in plačila staršev vrtca, to pomeni le, da se tam več staršev znajde v višjem razredu za plačilo. V šoštanjskem vrtcu je namreč 5% prejemnikov socialne denarne pomoči, ti ne plačajo nič, 27% je takih, ki padejo v najnižji plačilni razred in plačajo le 10% cene, da ne naštevamo, 89% od vseh vključenih v vrtec je razvrščeno do 4. razreda, torej plačajo največ 40%. Pa še to, če ima družina hkrati vključenih več otrok, je za vse naslednje plačilo za en razred nižje. Za otroke, ki obiskujejo program male šole, pa plačajo največ 60%, ker pa večinoma obiskujejo poldnevni program, pa 40%. In ker je bil za primerjavo vzet prav primer Ljubljane, ki je nazadnje povišala ceno novembra 2000, takrat so bile naše cene globoko pod njihovimi, novo povišanje je pa prav sedaj na dnevnem redu mestnega sveta.

Kar pa zadeva večjo obremenitev proračuna, ker je občinski svet priznal vrtcu tako povišanje cen, je pa treba ustanoviteljske obveznosti razumeti v polni meri, to pa pomeni, da smo obvezni pokriti tudi nastalo izgubo, če razlika v ceni ne prinese dovolj za kritje realnih stroškov delovanja javnega zavoda.

Ob koncu samo še to: Otroci so najlepše, kar se nam lahko zgodi v življenju ■

Uprava Občine Šoštanj in
Vrtec Šoštanj

Pomenkovanja

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

V letu 2002 smo v OO ZLSD Šoštanj začeli organizirati večere, ki smo jih poimenovali Svetniški večeri oziroma Pomenkovanja. Njihov voditelj je Matjaž Natek, ki si je tudi izbral prve goste. Skupna značilnost gostov je, da so vsi znane osebnosti, ki so se rodili in mladost preživeli v Šoštanju, torej "stari Šoštanjčani".

Prvi tak večer se je zgodil v torek, 05. 02. 2002, v Vili Široko, gost pa je bil dr. Benjamin Lukman, sicer doktor fizike, vendar zadnjih 25 let globoko v diplomaciji. Na svoji diplomatski poti je služboval v Bruslju, Parizu, nazadnje v Turčiji, od koder se je pred nekaj meseci vrnil. Sedaj je v Ministrstvu za zunanje zadeve že dobil novo pomembno nalogo, namreč vodi komisijo, ki se ukvarja z vprašanjem meje na Hrvaškem.

Večer je bil zelo prijeten in ure druženja so kar prehitro minile. Pogovor se je nadaljeval še po uradnem delu ob kozarčku in prigrizkih.

Pomenkovanja se bodo z znanimi Šoštanjčani v letošnjem letu še nadaljevala, zato ste vabljeni vsi, ki vas zanima, kako živijo in kaj delajo naši znani rojaki!

Torej, dobimo se v kratkem zopet v Vili Široko na novih Pomenkovanjih! ■

Tajnik OO ZLSD
Cvetka Dražnik Ladinek

Sporočilo uredniškega odbora Lista za politične stranke

Tako kot v političnih strankah se tudi v uredništvu Lista zavedamo, da bodo letošnje jesen volitve, zato je to leto volilno (čeprav po količini zapisov "iz/od" političnih strank tega še ni čutiti ...). Zato je uredništvo na zadnji seji odločilo, da se ob "političnih" člankih na straneh "Politika" lahko pojavi oziroma natisne logotip dotične stranke samo v primeru, da je iz zapisanega jasno razvidno, da gre za stališče stranke, (uporaba peata, firma papirja, ...) ali da je ob podpisu avtorja članka jasno navedeno, da gre "za" določeno politično stranko.

NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI LETA 2001 ... IN NAPREJ?

KS ŠENTVID

Krajevna skupnost Šentvid je zaživela leta 1996 in ima sedaj sedež v Domu krajanov na Slemenu. Površinsko je druga največja krajevna skupnost v Občini Šoštanj (takoj za Belimi Vodami), saj meri preko 930 ha, znano pa je, da gre predvsem za sredogorje med Velunjo in Smrekovcem. Zato je naše naselje zelo redko poseljeno, saj naša KS šteje samo 50 oseb.

Predsednik KS Milan Kretič.

Člani sveta KS so: Franc Jelen, Tajana Lenko, Milan Kretič - predsednik, Franc Urlep in Edo Žlebnik.

V Krajevni skupnosti Šentvid smo v lanskem letu uredili makadamske ceste (navozili tampona, gredirali, čistili odvodne jarke ...) v celem naselju.

Skupaj z Občino Šoštanj smo pridobili zemljišče od IUV, na katerem stoji dom krajanov, nekdanj znan pod imenom "dom SLO na Slemenu". Sedaj potekajo postopki za legalizacijo tega objekta. To pomeni, da je potrebno za dom pridobiti kompletno dokumentacijo, kot bi ga gradili na novo, ker pred gradnjo

Svet KS Šentvid.

tega objekta dokumenti še niso bili urejeni.

V preteklem letu smo se pripravljali na izgradnjo vodovoda Šentvid - sever, vendar so zaradi pomanjkanja sredstev dela trenutno v zastoju.

V Šentvidu bomo v kratkem ustanovili Turistično - razvojno društvo. Pri pripravi potrebnih aktov za ustanovitev društva smo v preteklem letu sodelovali nekateri člani sveta KS. Menimo namreč, da bi se lahko naš kraj bolj hitro posodabljal z razvojem turizma. Mi smo v ta namen minulo leto počistili okolje in odpeljali vse zavržene avtomobile na odpad. Seveda pa tudi pri nas gojimo že uveljavljene oblike druženja, kot je to primer v drugih KS (dan žena, srečanje starejših občanov in otrok, ...), posebej pa naj izpostavimo uspešno izvedeno prireditev "Podoknica Nedeljskega", ki je v Šentvidu gostovala meseca junija.

V načrtu smo imeli nadaljevanje asfaltiranja odcepih proti posameznim kmetijam, vendar v letu 2001 zaradi pomanjkanja sredstev tega nismo uspeli.

Te neizvedene naloge pa bomo poskušali uresničiti letos. Poleg tega načrtujemo še redno opravljanje tekočih zadev, v prvi vrsti vzdrževanje cest, čiščenje okolice Doma krajanov, izobraževanje krajanov o požarni varnosti. Začeli pa smo s projektom "Gozdna učna pot" od Kavčnikove domačije, po stari cesti v Šentvid, do "Krajnceve kašte".

Ker v našem kraju biva zelo malo ljudi, se Šentvidčani in Šentvidčanke aktivno vključujejo v razna društva, ki delujejo v Zavodnjah.

Delo naše KS pa bi bilo gotovo še bolj uspešno, če bi imeli na razpolago več denarnih sredstev. Zato upamo, da bo župan v rebalansu proračuna za leto 2002 imel v vidu naše potrebe, ki so zaradi demografske ogroženosti specifične.

KS TOPOLŠICA

Tudi v preteklem letu smo v krajevni skupnosti Topolšica delovali na vseh področjih javnega življenja, seveda, kolikor so nam to dopuščale predvsem finančne možnosti.

Konec decembra 2000 smo organizirali božični, v začetku januarja 2001 pa novoletni koncert, ki je že tradicionalno dobro obiskan. Ob krajevnem prazniku, 9. maju, je bila v naravnem zdravilišču Topolšica svečana otvoritev prizidka in novih bazenskih

Predsednik KS Viki Drev.

površin, izvedli smo republiški turnir v namiznem tenisu za memorial Bogdana Meniha ter pohod od lipe do lipe, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. V začetku julija je bila v Topolšici letošnja največja prired-

Krajevne skupnosti

Svet KS Topolšica.

itev, praznovanje 70-letnice PGD Topolšica, konec meseca pa še tradicionalna etnografska Veselje ob Toplici. Septembra je gasilsko društvo organiziralo 8. meddruštveno tekmovanje mladine za pokal krajevne skupnosti, prav tako pa so za pokal krajevne skupnosti tekmovali oktobra v tenisu.

V letošnjem letu smo dokončali avtobusno obračališče in asfaltirali cesto trgovina - stara šola - Kumer. Spomladi smo dokončali KRS in vodovod v naselju Lajše, konec leta pa smo še sanirali kanalizacijo pri OŠ Topolšica. Skozi celo leto smo tekoče vzdrževali tudi vse krajevne ceste. Načrti v preteklem letu so bili še večji, vendar smo tudi z opravljenim delom zadovoljni ■

PRIREDITVE V MESECU MARCU

7. marec - ob 19.00 uri v Mestni galeriji Šoštanj
otvoritev razstave del slikarke Katarine Toman

13. marec - ob 19.00 uri v Knjižnici Šoštanj
literarni večer s pesnikom Danijelom Bedračem

14. marec - ob 20.00 uri v Kulturnem domu
gledališka predstava Čistilka Marija v izvedbi Mojce Partljič

21. marec - ob 19.00 uri v Kulturnem domu
nastop solistov oddelka za solo petje glasbene šole Fran
Korun Koželjski

24. marec - ob 11.00 uri v Kulturnem domu
predstavitev dirigentov ob zaključku seminarja za dirigente

KRAJEVNE SKUPNOSTI

1. marec - ob 15.00 uri
KAVARNA za otroke (ZPM in DPM)
v Domu krajanov Lokovica

Marca bo v Domu krajanov Lokovica razstava ročnih del ob
materinskem dnevu (datum in ura javljena naknadno).

16. marec - ob 18.00 uri
na kmečkem turizmu Pirečnik v Skornem
praznovanje praznika deklet in mamic.

17. marec - ob 15.00 uri v stari šoli Ravne
proslava ob prazniku žensk.

24. marec - ob 11.00 v Domu krajanov
proslava ob materinskem dnevu.

Vsem Šoštanjčankam
čestitamo
ob 8. marcu - dnevu žena

svet KS Šoštanj

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ŠOŠTANJ

Vsem bralkam
iskreno voščimo
ob
njihovem prazniku

Kviz o odvisnosti od drog, alkohola, cigaret ..."

V organizaciji Območnega združenja RK Velenje in zdravstvene doma Velenje, je v četrtek popoldne potekal v dvorani Doma učencev v Velenju, zaključni medobčinski kviz učencev in dijakov osnovnih in srednjih šol na tematiko spoznavanje Rdečega križa in problemov odvisnosti od drog, alkohola in kajenja.

Učenci in dijaki na kvizu znanja o odvisnosti - z znanjem preprečujemo posledice!

Foto: Jože Miklavc

To je bilo že trinajsto tradicionalno srečanje in tekmovanje v znanju s tega področja, udeležilo pa se ga je sedem osnovnih in pet srednjih ter poklicnih šol iz Šaleške doline.

Med osnovnošolci so bili najuspešnejši mladi iz OŠ Gustava Šiliha iz Velenja (3), OŠ Biba Roeck iz Šoštanja (2) ter OŠ Gorica iz Velenja. Zmagovalna ekipa, ki jo je vodila mentorica Renata Stopar, je odgovorila pravilno na vsa vprašanja in si za to zaslužila tudi pokal za prvo mesto.

V skupini srednjih in poklicnih šol je tekmovalo pet ekip iz petih šol Šolskega centra iz Velenja, najuspešnejši pa so bili dijaki poklicne tehniške šole za storitvene dejavnosti (3), poklicne tehniške strojne šole (2) ter zmagovalke, tri dijakinje ekipe splošne in strokovne Gimnazije ŠCV Velenje z mentorico Mojco Repinc na prvem mestu, ki so prejele priznanja in pokal ■

Jože Miklavc

Občni zbor KUD Ravne

V februarju so se na rednem občnem zboru zbrali tudi člani KUD Ravne.

Najprej so seveda pregledali, kako so delali doslej. To je bilo razvidno iz poročila predsednika Petra Obšteta, blagajničarke Tatjane Meh, predsednika pevskega zbora Ivana Topliškega, vodje dramske skupine Marjane Kotnik, vodje recitatorjev Natalije Hudournik, vodje harmonikarjev Dejana Obšteta in predsednika NO Franca Movha. Skupna ugotovitev je bila, da so bili cilji realizirani v celoti, celo preseženi, zato je bilo planiranje za naslednje leto toliko lažje. Ob tem so bili enotnega mnenja, da je tudi sodelovanje z osnovno šolo izredno dobro, k čimer veliko pripomoreta učitelja Danijela in Rudi Olup.

Tudi nadzorni odbor je podal pozitivno oceno na delovanje društva.

Žal so bili manj zadovoljni pri pregledu financ, kjer so ugotovili, da "komaj shajajo". Zagotovljena sredstva, ki jih društvo dobi od občine, komaj zadostujejo za mentorstvo v pevskem zboru, za vse ostale projekte pa se znajdejo sami. Vendar člane to dejstvo ne ovira, saj se zavedajo, da je pri ljubiteljski kulturi najboljšje plačilo za trud polna dvorana zadovoljnih gledalcev in poslušalcev ter osebno zadovoljstvo ob uspehih projektih.

Kljub temu so v plan dodali še eno predstavitev, ki bi jo izvedli v Kulturnem domu v Šoštanju pod naslovom Smešni ni greh. Predstaviti želijo najboljše skeče, ki prikazujejo probleme današnje družbe na humoren način.

Ob koncu zbora so z veseljem sprejeli medse nove člane. V vrste KUD Ravne so vstopili: Mateja Bolha, Jože Ramšak, Boris Kodrun. V bolj sproščenem vzdušju pa so najbrž še rekli in dorekli eno ali dve ■

Milojka Komprej

Počutim se odlično!

Devetdesetletnik Valentin Štreker

Spet smo bili povabljeni na prijeten obisk. V Topolšici je 12.2. praznoval svoj 90. rojstni dan Valentin Štreker. Med drugimi, ki so mu voščili ob visokem in lepem jubileju, so bili tudi predstavniki krajevne skupnosti in združenja borcev iz Topolšice, ki so poleg želja po zdravju in vsem dobrem v življenju slavljenca izročili tudi lep šopek rož. Za torto in ostale dobrote je poskrbela vnukinja Simona, kozarčki so se kar sami postavili po mizi, stekel je pogovor in že je bilo veselje tu.

90-letnik Valentin Štreker. (prvi z desne)

Foto: M. Komprej

Valentin Štreker se je v Topolšico priženil. Rojen je bil v Škofji Loki, kjer je preživel mladost in služboval kot osebni šofer enemu tamkajšnjih bogatašev. Ljubezen je bila kriva, da se je preselil v naše kraje in se tukaj poročil z Štefanijo Rajh. Delo si je poiskal pri Gradisu in tudi tu vrtel volan do upokojitve leta 1975. V času svoje službe je prejel tudi številna odlikovanja za dobro in uspešno delo, med drugim tudi zlati spominski znak podjetja. Da je tudi po srcu pristaš jeklenih konjičkov, dokazuje tudi njegov avto znamke Peugeot, ki sodi že med old timerje, pa še menda ni doživel snega.

Ker z ženo nista imela več otrok, je zgledno in lepo skrbel za pastorka Slavka. Tudi Slavko je vzljubil šoferski poklic in tudi on osvajal cestišča doma in na tujem. Žal se je njegovo življenje na eni izmed poti pred dvajsetimi leti končalo in sinova smrt je tako potrla Tinetovo

ženo Štefanijo, da se mu je kmalu pridružila. Tako je ostal gospod Valentin sam. V zadnjem času, ko ima nekoliko problemov z nogami, mu je v veliko pomoč Simona. Seveda je težko vedno obdržati dobro voljo, ampak Valentinu vseeno uspeva, da celo zapoje, kadar prilika nanese, in tudi pove katero veselo v svojem gorenjskem dialektu.

Obiska za svoj rojstni dan je bil vidno vesel in se tudi pohvalil s svojim odličnim počutjem. Kot je bilo že uvodoma rečeno, se je med Valentinom in obiskovalci Rudijem, Janezom, Francem in Simonom razvil tako prijeten klepet in ustvarilo tako dobro razpoloženje, da so se razšli šele tam pod večer. In zakaj tudi ne? Samo enkrat jih ima človek devetdeset in takšen praznik je treba primerno proslaviti ■

Milojka Komprej

Priznanja za urejene trgovine, urejeno delovno okolje in inovacije

Na slovesnosti v ponedeljek, 11. februarja dopoldne, so priznanja, diplome in plakete Gospodarske zbornice Slovenije Savinjske šaleške območne zbornice Velenje za urejene trgovine, urejeno delovno okolje ter diplome in plakete za inovacije v orgelski dvorani Glasbene šole Velenje podelili direktorica Alenka Avberšek, podpredsednik GZS mag. Dare Hribar Milič ter predsedniki posameznih komisij, ki so ocenjevale dosežke. Priznanja so podelili petnajstim prodajalnam iz Šaleške in Zgornje Savinjske doline, posebna priznanja za urejeno trgovino GZS- Združenja za trgovino pa so podelili ERI Zibki, ERI Standardu Neživila, ERI Šalek, Vegradu -Mercator trgovina Beta Šoštanj, Kulturnici d.o.o.- Knjigarni Kulturnica ter Savinji Mozirje - prodajalni Na placu z Ljubnega.

Priznanja za inovacije je prejelo več timov strokovnjakov iz Zgornje Savinjske in Šaleške doline ter Šoštanja.

Foto: Jože Miklavc

V okviru akcije Turistične zveze Slovenije ter Gospodarske zbornice Slovenije Urejeno delovno okolje - Moja dežela čista in urejena pa so med 16 prijavljenimi podjetji podelili priznanja SŠ OZ Velenje v kategoriji malih podjetij VTV STUDIUM Velenje, v kategoriji velikih in srednjih podjetij pa Avtocenteru Meh Velenje, Elcroju Mozirje, Fori d.o.o. Velenje, GLIN-u K&M Nazarje, Gostu Velenje, Gozdnemu gospodarstvu Nazarje, Kovinski industriji KLS Ljubno ob Savinji, MINS-u No 1 Velenje ter Smreki Gornji Grad. Plakete SŠ OZ Velenje za urejeno delovno okolje kot najvišje priznanje pa so podelili Puškarstvu Podkrižnik iz Ljubnega ob Savinji, Podjetju BSH Nazarje, Esotech-u d.d. iz Velenja, Gorenju d.d. Velenje, Premogovniku Velenje ter

Termoelektrarni Šoštanj.

Komisija za inovacije pri GZ OZ Velenje pa je podelila inovatorjem v kategoriji profesionalnih inovacij 4 zlate, 2 srebrni in 1 bronasto priznanje, v kategoriji splošnih inovacij pa 2 zlata, 2 srebrni in 7 bronastih priznanj in 3 diplome. Zlato priznanje Inovacijam SŠ regije 2001 v kategoriji splošnih inovacij je prejel Milan Jezernik iz Vegrada d.d., v kategoriji profesionalnih inovacij pa skupina strokovnjakov iz Šaleške doline, Esotech d.d., skupina strokovnjakov iz Termoelektrarne Šoštanj ter dve skupini strokovnjakov iz BSH Hišni aparati d.o.o. Nazarje.

Podelitev so pospremili s kratkimi nagovori in glasbenim programom pianistke Ane Avberšek in harfistke Tine Žerdin ■

Jože Miklavc

Pust Šoštanjski segel izven meja

Blišč in slavo, ki jo dosega Pust šoštanjski, je mogoče primerjati le še z nenehnim porastom števila obiskovalcev, ki ob tem spektakularnem dogodku napolni Trg bratov Mravljak.

Okupacija Velenja ...

Foto: Jože Miklavc

Če je kdo pred pustom še količkaj podvomil o kvaliteti karnevala, se je dodobra uštel. Člani Turistično opleševalnega društva Šoštanj so se zopet potrudili v Šoštanj pripeljati vse, kar na pusta kaj velja. Aktualnih dogodkov ni manjkalo, vrhunec karnevala pa je bil napad Bin Ladna na šoštanjski VTC. Najbolj pomembna pustnaka Diksi Piksi in pa Peter Klepetec sta v sila dinamičnem povezovanju predstavila vse skupine karnevala. Bilo pa jih je precej. Šoštanj je pokazal, kako se improvizira domači kino, če za dokončanje občinskega ni sredstev. Lokovičani so opravljali posel stoletja s sežiganjem kostne moke. S tem v zvezi se nikakor niso mogli izogniti bolezni BSE. Iz podeželja Topolšice se je po mlinski cesti kot prvi pripeljal sam G. Heider, in sicer na vozilu, ki bi mu ga zavidal tudi sam presvetli papež. Mladi iz Lajš so bili bolj vneti za "rave" v rdeči dvorani. Videli pa smo tudi pravo športno sceno s pravo Ivico Kostelič, pa velenjsko Pusro v vsem svojem blišču. Že kar sinonim Pusta šoštanjskega pa je skupina iz Pristave in pa Pepimobil. Ravno ta je prikazal celotno turistično ponudbo, ki v občini še manjka. Seveda pa brez znanih etnografskih skupin ni karnevala. Že legenda, koši šoštanjski, pa kure iz Skornega in na koncu ta pravi koranti.

Karneval v Šoštanju pa seveda ni bil vse. Pričelo se je že teden dni prej na Ptuj. Tja so na predstavitev pustnih likov Slovenije odšli naši znameniti koši in poželi veliko zanimanja. Videli smo jih lahko na osrednjih

dnevnikih obeh vodilnih televizijskih hiš.

To pa je za Šoštanj, predvsem pa za Turistično olepševalno društvo Šoštanj veliko priznanje. Sledila so gostovanja v Velenju in Mozirju, na koncu pa so že precej izmučenega od nenehnih obravnav Pusta dostojno pokopali v hiši žalosti ob Paki. Da pa ni in ni hotel pregnati zime, smo videli lahko še naslednji dan, ko so prav v centru Šoštanja s pustom Pepijem Šoštanjčani snemali oddajo Vsakdanjik in praznik za RTV Ljubljana, ki bo predvidoma na sporedu 10. marca. Pust torej, ki mu ni primerjave. Škoda le, da zabave po karnevalu ni bilo v športni dvorani, saj je bila jedilnica TEŠ mnogo pretesna. Po pustu pa post, pravijo v Turistično olepševalnem društvu Šoštanj, saj je zapuščina vsega tega še precej neporavnanih računov ■

V.N.

Rdeči križ vseeno dela ...

O bmočno združenje Rdečega križa Slovenije Velenje je nedvomno eno izmed aktivnejših v Sloveniji, med podobnimi organizacijami in društvi pa tudi v Šaleški dolini. OZ RK Velenje deluje na področju občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in Mestne občine Velenje, izvaja pa številne humanitarne dejavnosti (zdravstveno-vzgojno, usposabljanje za nudenje prve pomoči, krvodajalstvo, socialna dejavnost, poizvedovalna dejavnost, preventivna dejavnost, dejavnost krajevnih organizacij RK, dejavnost mladih članov RK, izobraževanje, civilno služenje vojaškega roka ter znotraj teh številne aktivnosti za pomoč državljanom).

Srečanje krvodajalcev v Ravnah pri Šoštanju je majhno priznanje vsem, ki darujejo kri sočloveku.

Foto: Jože Miklavc

Na razširjeni seji Odbora OZ RK Velenje so prejšnjo sredo obravnavali obsežno poročilo, ki ga je podal predsednik Jože Medved in izpostavil problematiko ter nekaj osrednjih aktivnosti. Značilnosti minulega obdobja so bile dokaj mirno, normalno leto, upad števila darovalcev krvi za cca 6 %, povečani preventivni napori na področju zasvojenosti s kajenjem, alkoholom in drogami, pomoč socialno ogroženim, izobraževanje na kar 14 različnih zdravstvenih predavanjih ter 27 deseturnih tečajev prve pomoči za bodoče voznike motornih vozil, ki se jih je udeležilo 790 kandidatov.

Specifika krvodajalstva, ki se hitro menja v celotni državi glede na spremenjene odnose med delavci in delodajalci, se tudi v Šaleški dolini postopoma spreminja, vendar pa ob visoki samozavesti in humanosti OZ RK Velenje v državi še vedno sodi v sam vrh števila darovalcev na število prebivalcev. Komisija za krvodajalstvo je v letu 2001 izvedla kar 19 rednih in tri izredne akcije odvzema krvi, v katerih je darovalo kri za potrebe bolnic in Zavoda za transfuzijo iz Ljubljane 4924 darovalcev, kar jih je uvrstilo na prvo mesto v Sloveniji (10,9%).

Na seji so sprejeli podoben, izjemno obsežen program dela za leto 2002 ter se zavezali za nadaljevanje tradicije Rdečega križa, ki pomembno vpliva na različne oblike preventive, socialne varnosti in pomoči ljudem v stiski in ob naravnih nesrečah. Predsednik Jože Medved se je zahvalil vsem aktivistom, ki v krajevnih odborih prostovoljno izvajajo naloge Rdečega križa Slovenije, vsem darovalcem krvi ter delavcem strokovne službe OZ RK Velenje ■

Jože Miklavc

Tudi letos bodo pri Krajevni organizaciji RK Ravne pri Šoštanju organizirali enodnevni odvzem krvi, tokrat za potrebe Bolnišnice Maribor, saj so se dogovorili, da število darovalcev ne bo ovira za postopek odvzema. Jože Jančič, predsednik KO RK Ravne, se je na seji zavzel, da bi izvajalci krvodajalske akcije ter ekipe, ki odvzemajo kri, omogočali dostojne pogoje darovalcem ter vsaj s pristopom in prijaznostjo dali priznanje ljudem, ki darujejo to življenjsko tekočino. Sicer pa je znano, da so v Ravnah in okolici Šoštanja izjemni ljudje, saj se vedno radi odzovejo krvodajalskim akcijam ne glede na statistike in "rekorde", ki jih OZ RK Velenje resnično beleži že vrsto let. Vsem darovalcem in organizatorjem gre iskrena zahvala za to humano dejavnost!

KRVODAJALSKA AKCIJA V RAVNAH BO 21. 3. 2001 OB 8. URI V
GOSTIŠČU KOTNIK.

Srebrno priznanje ZZZB Slovenije za TD Skorno

Pred kratkim so bili v Skornem pri Šoštanju člani tamkajšnjega Turističnega društva prijetno presenečeni.

Franc Skornšek in Ferdinand Haler.

Foto: Milojka Komprej

ZZB in udeležencev NOB Slovenije je na predlog OO ZB Velenje podelila društvu srebrno plaketo ZZZB Slovenije, za uspešno sodelovanje ter pozitiven odnos do zgodovine NOB. Plaketo je predsedniku društva Francu Skornšku podelil predstavnik republiškega odbora Ferdinand Haler, priložnostno pa sta spregovorila tudi Jože Povše in Fadil Krupič, ki sta se članom društva zahvalila za skrb pri urejanju okolice in varstvo spomenika borcem Šerčerjeve brigade, ki stoji v tem kraju.

Spomenik 19 padlim borcem Šerčerjeve brigade, delo Valeria Miroglia, stoji v Skornem na Močevskem hribu že od leta 1980. Društvo se je pred leti pogodbeno obvezalo, da bo prevzelo skrb zanj, tako da bosta spomenik in okolica stalno urejena. Ob spomeniku je vsako leto tudi proslava ob dnevu državnosti, kraj pa je tudi priljubljena pohodna točka.

Člani društva so se tudi za naprej zavezali, da bodo čuvali to zgodovinsko obeležje ■

M.K.

Tekmovanje v veleslalomu za svinjsko glavo

V četrtek, 7. februarja, se je na Golteh zgodil že 23. po vrsti veleslalom za SVINJSKO GLAVO.

Kdo od njih ima ...

Foto: Arhiv

To je družabna prireditev, ki jo organizirajo gozdarji, člani športnega društva gozdarjev GRČA za kmete oz. lastnike gozdov in uporabnike lesa. Kljub vremenskim težavam, ki pestijo vsa slovenska smučišča, so delavci na Golteh uspeli s snegom pokrpati del Medvedjaka in postaviti veleslalomsko progo. V pravem snežnem meteu, dežju in megli se je na progo pognalo 83 smučarjev, kar je sicer več kot v preteklem letu, vendar pa so imeli prireditelji še več prijavljenih. Vsi tekmovalci so se potegovali za kolajne in pokale, vendar pa je glavna nagrada svinjska glava, ki jo osvoji predzadnji. Tokrat je štoparica namenila svinjsko glavo Jelki Petek iz Gornjega Grada v

... svinjsko glavo?

Foto: Arhiv

ženski konkurenci (že drugo leto zapored) in Francu Komarju iz Nazarij v moški konkurenci. Zmagovalci pa so bili v ženskih kategorijah Metka Lenko iz Belih Vod in Ida Bitenc iz Nazarij, v moških kategorijah pa Albin Robnik iz Luč, Jakob Matijovc iz Luč in Janez Presečnik iz Gornjega Grada. Prehodni pokal za ekipno zmago je letos odvijugal v Nazarje, druga je bila ekipa Luč, tretji pa Šoštanj.

Na koncu moramo nekaj besed nameniti še glavnim pokroviteljem, ki so podprli in s tem tudi omogočili izvedbo tekme. To so Gozdno gospodarstvo Nazarje, Leskom Nazarje, Adriatic d.o.o., Mizarstvo Kovač in Kunstelj Vinko (gozdni posestniki). Zahvala gre tudi delavcem smučišča Golte Slovenija, ki ga vodi gospod David Senese, in pa gostinskemu podjetju Carpe diem, ki je nudilo streho nad glavo in topel prostor ■

Tomaž Gradišnik

Volilna konferenca območnega združenja slovenskih častnikov

V decembru je bila v prostorih Doma obrambe v Velenju redna volilna skupščina območnega odbora zveze slovenskih častnikov Velenje. V tej stanovski organizaciji se združujejo častniki in podčastniki iz vseh treh občin naše Šaleške doline.

Brez županov ne gre.

Foto: Zdenko Slatnar

S svojo prisotnostjo so volilno skupščino počastili predsednik osrednje organizacije ZŠČ polkovnik Miha Butara ter župani občin Velenje, Šoštanj in Šmartnega ob Paki. Na skupščini je bilo predstavljeno minulo delo preteklega mandatnega obdobja, ko je organizacijo vodil Slavko Korenič. Iz poročila je bilo razvidno, da je častniška organizacija delovala aktivno na vseh področjih, ki so strokovno vezana na vojaška in obrambna vprašanja. Udeleževali so se športnih in strelskih tekmovanj, obiskovali so vojašnice in se seznanjali s sredstvi in opremo, ki jih uporablja Slovenska vojska, udeležili so se velikega letalskega mitinga v Cerkljah, organizirali so tradicionalno smučarsko strelsko tekmovanje na Golteh ter srečanje častnikov in veteranov v Lajšah.

Po predstavitvi dosedanjega dela je predsednik ZŠČ Slovenije polkovnik Miha Butara podelil županu Mestne občine Velenje Srečku Mehu plaketo zveze častnikov za prispevek občine k zagotavljanju pogojev dela za območno organizacijo ZŠČ Velenje ter za vso podporo, ki jo občina nudi organizaciji. Prav tako je podelil častni znak zveze častnikov županu Občine Šoštanj Milanu Kopušarju ter županu Občine Šmartno ob Paki Ivanu Rakunu.

Vsi trije župani so se za prejeto priznanje iskreno zahvalili in obljubili še nadaljnjo pomoč pri razvoju te stanovske organizacije.

Pred volitvami je v preteklem mesecu potekal volilno kandidacijski postopek, v katerem so izbrali kandidate za predsedstvo ZŠČ Velenje. V predsedstvu so sorazmerno zastopani predstavniki vseh treh občin.

Ponovno je bil za predsednika izvoljen Slavko Korenič, za podpredsednika pa Marko Kompan. Novi in stari predsednik se je za izkazano zaupanje zahvalil in predstavil okvirni načrt dela za prihodnji mandat. Organizacija se bo preko strokovnih predavanj in posvetovanj seznanila s pogoji za vstop Slovenije v Nato pakt ter reorganizacijo Slovenske vojske. Skrbeli bodo za strokovno usposabljanje svojega članstva, poseben poudarek bo namenjen družabnemu srečanju v Lajšah, ki bo vsako leto posvečeno eni izmed enot Teritorialne obrambe Velenje, ki so bile v letu 1991 vpoklicane v osamosvojitveno vojno.

Enoten in strokoven pristop k temam in nalogam s področja obramboslovnih vsebin bo omogočil še naprej dobro strokovno podlago za seznanjanje in vključevanje članstva na področje, za katerega so se izobraževali v vojaških šolah ali preko služenja vojaškega roka ■

Zdenko Slatnar

V Ravnah ne pozabimo na kulturni dan

V soboto, 9. februarja, smo tako kot vsako leto v Kulturnem društvu Ravne praznovali slovenski kulturni praznik.

Prireditve, ki smo jo organizirali ob 16. uri, je napolnila dvorano v stari šoli Ravne. Na proslavi so sodelovali člani pevskega zbora, harmonikarji, recitatorji in učenci podružnične šole Ravne.

Vsak po svoje in vsak s svojim programom smo se potrudili, da smo dostojno proslavili ta slovenski praznik ■

Peter Obšteter

V Skornem so rekli ...

Turistično društvo Skorno, ki je zaokrožilo sedem let delovanja, je dejavno skozi vse leto. V letošnjem januarju so se sestali, da ugotovijo uspešnost dela do sedaj in se pogovorijo tudi o tem, kako delati v naprej.

Foto: Arhiv

Predsednik društva Franc Skornšek je podal poročilo o poslovanju v preteklem letu in z veseljem ugotovil, da jim je uspelo realizirati skoraj vse, kar so načrtovali. Tudi zloženka, ki jo je imelo društvo namen izdati lani, je že v pripravi in bo vsak čas v tisku. Med drugim pa je ponosen na svoje člane, ki vedno z dobro voljo pristopijo k najrazličnejšim akcijam. Lani so v okviru praznika treh kraljev obiskali 76 hiš, v marcu pripravili lep program za žene, očistili svoj kraj v aprilu, sodelovali na pustnem karnevalu v Mozirju in Šoštanj, se pridružili organizaciji proslave ob dnevu državnosti pri spomeniku, natisnili koledarje, razveselili otroke z miklavževanjem in najbrž bi se našlo še marsikaj.

Predsednik društva je seznanil prisotne, da se je odbor odločil predlagati tri člane za priznanje TZ Slovenije. To so: Vera Pirečnik, Martina Mikek in Pavel Skornšek.

Tudi za to leto so predstavili okvirni plan, ki pa se v glavnem nanaša na projekte, ki v Skornem že uspešno tečejo, ter na pridobivanje mladih članov. Razveseljivo je bilo tudi poročilo blagajnika, saj je iz njega razvidno, da skrbno razporejajo dodeljene in prislužene jim tolarčke.

Občni zbor so pozdravili tudi gostje in ostali udeleženci. Predsednik KS Skorno Florjan dr. Valter Pirtovšek se je zbora udeležil skupaj s soprogo Tanjo in zbranim izrazil zadovoljstvo nad dobrim sodelovanjem društva s krajevno skupnostjo. Predstavniki sosednjih TD Ivan Kavnik, Tone Plazl in Vinko Goličnik so se v glavnem oglasili s čestitkami za uspešno delovanje in povabilom v svoj kraj. Predsednica Turistične zveze Alenka Slatner je bila v Skornem na zboru prvič

in je poudarila, da zveza potrebuje takšno društvo, kot je v Skornem, Na srečanju pa je bil tudi podžupan Občine Šoštanj Marko Kompan, ki je povedal, da je dejstvo, da kraj živi z društvom in društvo s krajem, razvidno iz uspešnega dela društva in lepo urejenega kraja.

Društvo je ob tej priložnosti prejelo tudi posebno priznanje ZZB Slovenije, srebrno plaketo, ki jim je lahko v ponos in tudi obveza za nadaljnjo skrb in pravilen odnos do obeležij NOB.

Z zaključnimi besedami delovnega predsednika Vilija Drolca se je uradni del srečanja zaključil. Seveda pa ne bi bili v Skornem, če se ne bi znali tudi povedati. Tudi v tem je kvaliteta skornskega turističnega društva ■

Milojka Komprej

Zahvala

Bolezen ne prizanaša. Ne izbira med revnimi in bogatimi, dobrimi in slabimi ali starimi in mladimi, temveč pride v človeka in mu postavi življenje na glavo. Spopasti se z boleznijo je posebna življenjska izkušnja, po eni strani strašna mora, po drugi strani pa nova spoznanja, nove vrednote, nov način življenja, ki človeka nuči sprejemati in dajati, odpuščati in pozabiti in iz vsega hudega pobrati tisto dobro, tisto svetlo v življenju, zaradi česar se je vredno z boleznijo spopasti in jo premagovati ter v nekaterih primerih tudi premagati. To je bitka, kjer je vsak pridobljen dan nova zmaga in vsaka zmaga upanje več, da bo vojna dobljena.

Pred dvema letoma se je začela moja vojna. Ne upam si trditi, da je že dobljena, vendar mi je uspelo dobiti toliko birk, da jo pri sebi in v sebi štejem za dobljeno. Zdaj ko sem že spet pri močeh, ko so dnevi trpljenja in bolečin že toliko mimo, da lahko spomin nanje podoživljam brez solz v očeh, ki so bile v tistih strašnih dneh moj pogosti sopotnik, se še toliko spominjam ljudi, ki so mi stali ob strani. Brez njih, brez mojih soborcev ne bi bilo nobene zmagovite bitke, kaj šele dobljene vojne. Zato bi se rada na tem mestu in s takšnim sredstvom, kot je časopis, zahvala vsem, ki so mi pomagali.

Posebej se zahvaljujem najprej dr. Petru Lazarju, mojemu osebnemu zdravniku, patronažni sestri Slavici, ki mi še vedno pomaga z rednimi obiski na domu, nato prim. dr. Jožetu Avžnerju iz bolnice Celje, ki je uspešno izvedel zahtevno operacijo. Tudi sestre tega oddelka so zelo lepo skrbele zame. Moje nadaljnje zdravljenje je strokovno vodil dr. Marolt iz Ljubljane, s prijazno mislijo pa se spominjam tudi sester iz te ambulante.

Vseskozi mi je ob strani stala moja družina ter moja prijateljica Majda Železnik. Vsem bom večno hvaležna za pomoč in sočutje. Tudi družina Plaznik mi je ogromno pomagala, še posebej gospa Olga. Nenazadnje sem hvaležna tudi šoferjem reševalnih vozil, ki so me prevažali na zdravljenje.

Še enkrat ponavljam, da sem iz srca hvaležna vsem, ki ste mi stali ob strani, tudi tistim, ki so se name spomnili samo z dobro mislijo. Tudi ta je pomagala. Kaj naj zaželi človek, ki se je spopadel s smrtno boleznijo, svojemu sočloveku ob začetku novega leta? Vsem znancem in dobrim sosedom iz Šoštanja želim uspešno in sreče polno novo leto 2002. Še posebej pa jim zaželim zdravlja. Če si zdrav, je pred tabo vsak dan tisoč želja. Če pa si bolan, pa samo ena: Biti spet ZDRAV!

Jerica Grazer

Tradicionalni Zdravniški ples

V hotelu Terme v Topolšici so člani Zdravniškega društva Velenje konec januarja organizirali že šesti tradicionalni Zdravniški ples.

To družabno in zabavno prireditev organizirajo kot del programa delovanja društva, povabijo pa člane, kolegice in kolege ter partnerje iz Šaleške, Savinjske, Zgornje Savinjske doline in Koroške. Tokratni program je bil izjemno pester, saj so poleg prvopisanih zaplesali tudi predsednica Zdravniškega društva dr. Margareta Zupančič Seher in predstavnik osrednjega pokrovitelja plesa ERE Velenje predsednik uprave Gvido Omladič, med drugimi tudi predsednik Gospodarske zbornice Slovenije Joško Čuk s soprogo. Plesni par Plesne šole Devžej iz Slovenj Gradca Peter Uplaznik ter Lea Sunarič je prikazal standardne plesne, posebno doživetje pa je bil nastop "nevihta in sonce", ko sta plesalki, poslikani do pasu v tehniki "bodypainting" Ine Knez iz Šmartna ob Paki, izvedli še koreografijo avtorice na osnovi telesne poslikave.

Zdravniki ter ostali člani (zdravstveno osebje) zdravniškega društva, ki delujejo predvsem strokovno, si vsako leto organizirajo samostojno družabno prireditev, na katero povabijo tudi poslovne partnerje. Na letošnjem, šestem srečanju so bili prisotni tudi zdravniki in medicinske sestre iz Šoštanja, Topolšice ter Šmartna ob Paki.

Ob melodijah ansambla Fantje treh dolin s pevko Sanjo Mlinar, ob bogatem srečolovu in odlični hrani hotela Terme, bo zdravniški ples ostal v spominu kot "zdrava" sprostitev in prijetno druženje stanovskih kolegic in kolegov, zaradi odlične postrežbe pa najbrž tudi v prihodnje prav v Topolšici ■

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

**mestna občina
VELENJE**

Ob 8. marcu - dnevu žena

čestitamo vsem občankam

Mestne občine Velenje

župan in uprava Mestne občine Velenje

**Ob 8. marcu-
dnevu žena
iskreno voščimo
vsem občankam
občine Šoštanj**

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov
Šoštanj

Dogodki in ljudje

Prometni kotiček št. 13

Matjaž Cesar

Koroška cesta ali pot, ki nas vodi na Koroško. Pod imenom Koroška sem si vedno predstavljal nekaj lepega. Nekaj, kar je daleč in je odeto v tančico skrivnostnega. V otroštvu sem se z mamo, ki je bila rojena na Koroškem, mnogokrat podajal na kratke ali dolge počitnice med prijazne ljudi. Ti prijazni ljudje bodo kmalu, ko bo obnovljena cesta čez Sleme, pričeli pogosteje prihajati v naš kraj ali pa vsaj skozenj. Zaradi njih, predvsem pa zaradi nas samih bo dobro, da v najkrajšem času obnovimo povsem dotrajano vozišče na Koroški cesti. To se bo zgodilo v letu 2002.

Pot do te obnove je bila zelo dolga, če ne predolga. Že v letu 1997 so stekle prve aktivnosti. Izdelava projekta obnove je pokazala, kaj vse bo potrebno storiti še za povrh, da bodo vse točke, ki jih je potrebno rešiti, na koncu prešle v dobro, dokaj lepo črto skozi kraj. Kljub temu da je cesta državna, je glavni pripravljalnih del morala opraviti Občina Šoštanj. Mnogo koordinacije, predvsem glede financiranja s strani lastnika v Ljubljani, je na svoja pleča prevzel tudi župan. Kot izgleda, uspešno, saj bo poleg vozišča napravljen novi pločnik, urejena bo razsvetljava, ter vsa ostala komunalna infrastruktura. Z uredništvijo tega projekta se bo nadaljevalo sedanje dobro zastavljeno delo lokalnih politikov in strokovnih služb v Občini Šoštanj glede problematike prostorskega planiranja.

Foto: Zdravko Kočevar

Obnovitvena dela bodo zajela cesto od glavnega otroškega vrtca do križišča, kjer se nanjo priključi vozišče iz Raven. Upati je le, da bo izvajalec del v pripravah na začetek obnove uspel napraviti in pravilno označiti obvoz za vse udeležence v prometu. Kar nekaj več prevoženih kilometrov in stroškov bodo tako imeli občani iz Gaberk, Raven, Lajš, Zavodenj in Šentvida, ki so dnevno vezani na pot v Šoštanj. Upam, da jim to ne bo odveč, saj bo novo vozišče tudi njim omogočalo prijetnejšo, predvsem pa varnejšo pot skozi del Šoštanja.

Pa pogledjmo malo nazaj. Do pred dvema letoma je življenje na tej cesti potekalo v nekakšnem čudnem ritmu, a šlo je. Tako kot vse ostale prometne žile je tudi to povsem povozil čas in s tem se je pokazalo stihijsko reševanje celotne prometne problematike v bivši veliki občini. Še preden je Premogovnik Velenje zaprl cesto proti Gaberkam, bi moral poiskati rešitev. A je na žalost ni. Po zaprtju bližnjice ob jezeru pa je na Koroški cesti nastala velika gneča in izredno nevarno stanje za pešce, ki traja še sedaj. Kar nekaj prometih nesreč se je zgodilo in v njih so skoraj kot po pravilu bili udeleženi pešci. Vzroke za to pa lahko iščemo v naslednjih dejavnikih. Največji in najbolj pogost je ozkost vozišča, kjer prostora za pešca ni. Drugi pa so še neprimerno hitrost glede na stanje vozišča, brezkompromisna vožnja posameznih voznikov in slaba javna razsvetljava. Že to, da so samo enega otroka povozili kar dvakrat, nam daje slutiti možne vzroke in nam tudi pove, kako nevarno je živeti v tem delu Šoštanja. Vsega tega z letom 2003 naj ne bi bilo več ■

Naslednjič: Cesta skozi Lajše.

PA PRIDE POLICAJ, PA KAJ ...

NAMERNA POŠKODBA VOZILA

Dne 13.02.02 je v popoldanskem času policiste poklical občan I.D. iz Šoštanja in sporočil, da mu je neznan storilec namerno poškodoval vozilo, ki ga je imel parkiranega na parkirnem prostoru za Kajuhovim domom. Ugotovljeno je bilo, da je neznanec na vozilu razbil vetrobransko steklo in odlomil znak mercedes. Sledi zbiranje obvestil.

TATVINA KARDANA

Dne 11.02.02 je policiste poklical občan iz Belih Vod, češ da mu je neznanec odtujil kardan iz traktorja. Policisti obvestila v zvezi z dogodkom še zbirajo.

KRŠITEV JAVNEGA REDA IN MIRU

Policisti so bili 09.02.02 ob 21.17 uri obveščeni, da več oseb v lokalu Cigler v Šoštanju krši javni red in mir. Policisti so ugotovili, da so javni red in mir kršili H.M., P.J. in S.L., vsi doma iz Šoštanja, in se bodo zaradi tega morali zagovarjati pri sodniku za prekrške.

SREČANJE VETERANOV

V sejni sobi kluba veteranov in častnikov v Velenju so se dne 06.02.2002 zbrali vojni veterani, člani Vetranskega društva Sever za celjsko območje. Društvo združuje predvsem policiste, rezervne policiste ter državljane, ki so kot pripadniki organov za notranje zadeve ali kot prostovoljci sodelovali z njimi pri zaščiti demokratičnih procesov v Sloveniji ali so sodelovali v vojni za Slovenijo. Za območje občin Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki ima društvo Odbor Velenje, ki ga vodi Aleksander Cvar.

Na občnem zboru so veterani ugotovili, da so desetletnico vojne za Slovenijo dostojno proslavili. Med drugim so sodelovali pri organizaciji večje prireditve v Velenju, ko so zagotovili prikaz tehnične opremljenosti slovenske vojske in policije. Udeležili so se tudi srečanja veteranov Slovenije, ki je bilo na letališču Cerklje. Spregovorili so tudi o delu v letu 2002 in ugotovili, da bo bolj umirjeno, saj ni okroglih obletnic in bodo slovesnosti bolj v skromnem obsegu. Več pozornosti bodo namenili zbiranju gradiva za izdajo knjige o njihovem delu v času nastajanja samostojne Slovenije in pridobivanju novih članov, še zlasti med rezervnimi in aktivnimi policisti.

Opravili so volitve in za predsednika Odbora Velenje ponovno izvolili Aleksandra Cvara, za njegovega namestnika Damjana Ločičnika, za praporščaka Milana Gorjupa, za člana kolegija pa še Zvoneta Žulo in Romana Avseca.

Z urejanjem statusa vojnega veterana nimajo posebnih problemov. Ugotavljajo, da je to vsekakor posledica dobrega dela delavcev policijske postaje in upravne enote Velenje.

Predsednik društva Franc Bevc je prisotnim veteranom podelil priznanja ZNAK SAMOSTOJNOSTI. Znak podeljuje Združenje Sever - Zveza policijskih veteranskih društev Sever tistim članom, ki so aktivno delovali pri preprečevanju "mitinga resnice", organiziranju manevrske strukture narodne zaščite ali v pripravah in v vojni za Slovenijo. Manjkajoči veterani bodo priznanja prejeli ob drugi priložnosti.

Dobitnikom priznanj čestitamo ■

LJUBEZEN, LJUBEZEN...

Da, ljubezen! Kdo si je ne želi? Vse naše življenje se vrti okrog ljubezni ali kakor je nekdo rekel, ljubezen je življenje in življenje je ljubezen. Biti ljubljen je v nas tako močna potreba, da prevladuje nad vsemi ostalimi čustvi in je protiutež vsemu drugemu v življenju. Preprosto se je ne da definirati, ker je nedoumljiva, neskončna in nedimenzionirana kot univerzum. Ljubezen preprosto je, pride ali mine, ne glede na naše umske odločitve. Ljudje se je zavedamo na različne načine in jo na različne načine tudi občutimo, živimo in obsedimo.

Ker je bilo pred kratkim Valentinovo in smo si ljubezen in ljubeznivost izkazovali na tisoč in en možen način, se je vprašanje ljubezni kar ponujalo za anketo. Izbrali smo tri najstnike in tri anketirance srednje starostne stopnje. Vsem se zahvaljujemo za pripravljenost sodelovati pri našem preprostem vprašanju:

KAJ JE ZA VAS LJUBEZEN?

Dunja Tinauer - učenka

Danes je v ljubezni drugače, kot je bilo včasih. Ni tako resnih zvez, večkrat se zaljubiš in potem ugotoviš, da ni pravi zate, in greš brez scen narazen. Lepo je, da ostaneš v prijateljskih odnosih. Ko se zaljubiš, si pošiljaš SMS sporočila ali pa po e-mailu izraziš kakšno misel, manj je dopisovanja s klasičnimi pismi, ki so bila bolj v modi včasih. Vendar je biti zaljubljen romantično in tudi ljubezen je lepa in romantična.

Saša Kotnik - učenka

Če se ljubezen konča, je žalostno, sploh če čisto prekineta stike. Nekateri potem ko nehalo "hoditi", grdo govorijo drug čez drugega, kar ni lepo. Ko se jaz zaljubim, najprej to poskušam dopovedati fantu s pogledi ali pa napišem kakšno SMS sporočilo. Če vidim, da mu nisem všeč ali pa da mu je všeč katera druga, ga pustim na miru. Seveda še ne razmišljam o poroki, ampak mislim, da se bom poročila iz ljubezni, s tistim, ki ga bom imela rada, čeprav je ful v redu, če bo zraven še bogat.

Vasja Verbič - učenec

Ljubezni je več vrst. Do staršev je drugačna kot do prijateljev. Ko sem zaljubljen, pošiljam sporočila ali pa napišem pismo ali pa ji na kakšen drugačen način izkažem pozornost. Lepo je biti zaljubljen, saj se takrat počutim, kot da lebdim med oblaki. Tudi če se je

zaljubljenost končala, sva se s punco vedno zmenila, da sva še naprej prijatelja.

Če se bom kdaj poročil, bom iskal ženo, ki bo prijazna in ji bodo všeč šport in potovanja. Mora imeti tudi primereno službo in naj bi bila tudi lepa ter bo rada z družino. Danes pa sem kupil rožo za mamo.

Marjan Berdnik, vodja poslovalnice NLB Šoštanj

Vprašanje je v bistvu zapleteno in lahko padeš v dilemo, o kateri ljubezni pravzaprav govoriti. Če prav pomislim in če odgovorim na splošno, je zame ljubezen spoštovanje. Spoštovanje do družine, sodelavcev, ljudi, s katerimi živiš in jih poznaš ali pa sodeluješ na kakršen koli način. V mojem poklicu je zelo pomembno, da kažeš dobro voljo in pripravljenost prisluhniti in pomagati. Tudi v tem je kanček ljubezni, saj dobro opravljeno delo kaže ljubezen do poklica in dela ki ga opravljaš. Menim, da ljubezni in spoštovanja do okolice ne moreš imeti, če nimaš tega v prvi vrsti do sebe, do svoje osebnosti.

Marjan Bačovnik, upravnik pošte Topolšica

Ljubezni je več vrst, zato jo tudi izkazujemo na več načinov. Ljubezen je lahko čisto preprosto do vseh ljudi, ki jih jemlješ takšne, kot so. Lahko je tudi ljubezen do poklica. Če jo imaš, lahko delo dobro in kvalitetno opravljaš, lahko si prijazen do ljudi in nespornost rešuješ z mirnostjo in strpnostjo, tako da imaš vedno dobre odnose. Potem lahko pri sebi govorim o ljubezni do planin, kjer so spet čisto posebne relacije. Tam pozabim na skrb in lažje zadiham. Temu primerno se tudi obnašam. Čisto posebne vrste je ljubezen do otrok, ki je ne izkazuješ toliko z besedami kot pa s svojimi dejanji in celotnim načinom vedenja do njih. Seveda je tu še ljubezen do staršev in tistih, s katerimi živiš in če imaš sebe rad, lahko imaš rad tudi druge.

Majda Venišnik, direktorica Krekove banke Šoštanj

Za nami je praznik zaljubljenih Valentinovo. Vsem nam je bilo prijetno ob pogledu na živo rdeče cvetje in drugo okrasje, ki nas je spremljalo iz izložb in stojnic. Toda ljubezen ni dana samo zaljubljenim, ampak vsem nam. Vsak ima nekoga rad in to nas loči od drugih živih bitij. Ob besedi ljubezen pomislim najprej na svoje najdražje v družini, nato v sorodstvu in ožjem okolju. Res je tudi, da ljubezen z leti doživljam drugače, toda vedno je lepo. Treba pa je vedeti, da je tudi v ljubezni tako, kar daješ, to dobiš. Morda so izjema naši otroci, ki jih imamo brezpogojno radi ■

Milojka Komprej

Vi, vi in vi ... svinje ... Mi?

Eden največjih analitikov slovenske pameti, znameniti Fran Milčinski, nam je s knjigo Butalci postavil nesmrtno ogledalo, v katerega pa se, žal, vse preveč redko pogledamo. Za iztočnico pričujočega spisa sem si izbral historijo Novi pridigar, ki zelo nazorno razkrije, da je eno najtežjih opravil spreminjanje starih, globoko v zavest zakoreninjenih navad. Zgodba pravi, da so Butalci ob bolezni svojega pridigarja sklenili, da ga bo enkrat zamenjal tudi svinjski pastir, in ko je prišel na prižnico, svinjar ni znal povedati nič drugega kot to, kar je govoril iz dneva v dan. S prižnice je vernike nadrl: "Vi, vi in vi vsi skupaj ste svinje, prešiči, pajkci!"

Človek se nehote vpraša, kam je izginila visoka ekološka zavest ljudi iz Šaleške doline in Šoštanja še posebej. Najbrž ne bomo veliko zgrešili resnice, če bomo podvomili v to zavest, saj je bila "prebujena" samo tako dolgo, dokler smo terjali resno sanacijo TEŠ-a. Danes je elektrarna tik pred koncem načrtovanih sanacijskih ukrepov, učinki, kot dokazuje stroka, so izjemni in namesto vsesplošnega zadovoljstva je mnoge pričelo skrbeti, ali bomo še deležni t.i. ekološke odškodnine. Ravno v teh krogih moramo iskati tiste posameznike, ki so "ekološko zavest" utopili v "ekoloških odškodninah". Redki pa so tisti, ki jih ves čas moti tudi skrajno zanikrno ravnanje posameznikov, ki jih ni tako malo in ki t.i. kosovne pa tudi druge odpadke

brez posebnega plačila, pa se bomo k temu vrnili kasneje.

Kdo je kriv, da se v naši neposredni bližini nenehno pojavljajo nova in nova "divja odlagališča"? Prilika dela tatu, pravijo in mnogi smatrajo v kontekstu odpadkov odkopno polje Premogovnika za takšno priliko, češ, saj se bo itak vse pogreznilo pod vodo, vse je razrušeno in vdirajoče, nič se ne bo poznalo, če kar tja odvržem še svojo rabljeno jogi vzmetnico ali razbit akvarij. Zakaj bi se trudil in to vlačil v Velenje ...?

Po papirjih (zakonih, odlokih) je vsa reč naravnana tako, da bi naj lastnik zemljišča sam skrbel za red na svoji zemlji. V našem konkretnem primeru Goric

Najnovejša divje odlagališče odpadkov ob pravkar vseljenem bloku je samo lučaj stran od še "neosvojenega" ekološkega otoka. Menda ni dvoma, kdo je odlagal odpadke na ta kup, in samo upamo lahko, da tudi za odstranitev teh ne bo šel denar iz proračuna ...

Foto: Arhiv

Stara navada - železna srajca

Ravno te dni je bilo v javnih občili opaziti "novico", ki to pač ni, da je v Sloveniji preko 10.000 divjih odlagališč odpadkov. Naši kraji pri tem niso nobena izjema in čeprav že od leta 1995 ni bil "noveliran" kataster divjih odlagališč, stanje gotovo ni bistveno drugačno. Prej slabše! Da je to res, je dovolj pot na Gorice, na rob odkopnega polja, ki je dostopen z avtomobili in kjer se skoraj po pravilu pojavljajo večji ali manjši kupi divje odloženih odpadkov vseh vrst. Takšen kup odpadkov se je nakopičil tik za ograjo, ki preprečuje dostop na nevarno območje, ter ob, kar koli si že kdo misli o njej, zadosti vidni in skrbno napravljeni opozorilni tabli, na kateri med drugim piše, da je tam prepovedano odlagati odpadke. Kot v posmeh se je od lanskega poletja veliko ljudi poživžgalo na - prej prošnjo kot prepoved - in kup kar raste in raste! Vemo, da je za prav vsak, še najmanjši odpadek na tistem kupu odgovoren posameznik, ki je odpadek tja odvrgel, toda na splošno lahko vseeno rečemo, da smo odpadke tja nalagali MI, ponoči in na skrivaj, MI, ki se čez dan zgražamo nad tolikšno neurejenostjo našega okolja.

namesto na deponijo odpadkov "kipnejo" v najbližji gozdček, prvo udorino na odkopnem polju, najlaže pa je odpadke zavreči kar za vogal in: "Bomo potem na občino poklicali, naj pospravijo svinjarijo ..."

V Šaleški dolini se radi pohvalimo, da imamo eno najbolj urejenih deponij za odlaganje odpadkov, in sicer nad Škalskim jezerom v Velenju. Seveda se tamkajšnji sosedje na drugi strani hriba težko sprijaznijo z dejstvom, da so sosedje smetišča, a najbrž so ravni ti z nenehnim opozarjanjem veliko prispevali k dejstvu, da je deponija dandanes relativno dobro urejena. Prav tako imamo urejen sistem rednega in izrednega odvoza odpadkov, ki ga je pač treba plačati, kot je to med civiliziranimi ljudmi v navadi. Poleg tega ni noben problem pridobiti za izreden odvoz primeren keson, kar je treba, seveda, tudi plačati. Je pa res, da nekateri to danes še težko razumejo, čeprav se nič ne čudijo, ko morajo plačati prevoz za, denimo, novo pohištvo, ki si ga želijo namestiti v stanovanje. Obstaja pa možnost, da količino odpadkov v obsegu do ene avtomobilske priklovice sami odpeljemo na deponijo odpadkov k Škalskemu jezeru in jih tam odložimo

se pojavlja več lastnikov, glavni pa je vsekakor Premogovnik, ki je zaradi - ali predvsem - varnosti dolžan preprečevati dostop na območja, ki so v fazi pogreznitve. Na jezo mnogih Premogovnik to počenja pač s fizičnimi preprekami in dogaja se, da se "divje odlagališče" zato zgodi kar tam pri prepreki, saj mimo nje ne gre ... Lokacija na Goricah, o kateri je govora, pa pripada tudi fizični osebi in ko je kup na Goricah kar rasel in rasel, se je bogve po kakšnem čudežu odzvala tudi inšpektorica za okolje ter lastnikom naložila, da morajo zadevo urediti. In je rešila problem tako, da je "problem rešen", a le do sosednje parcele, saj če bi šli naprej po tej logiki, bi lastnik zemljišča, ki so mu ljudje "poklonili" odpadke, le-te prestavil do prvega sosedja, pa se naj zdaj on bode z inšpekcijo ... Ni pa pričakovati, da bi inšpekcija k problemu pristopil vsaj malo raziskovalno, saj bi se morala zato pripogniti in s tal pobrati kakšen papir s priimkom in naslovom "odlagalca", če domnevamo, da so med odpadke odromali tudi zvezki njihovih, ne sosedovih otrok. Ali pa, da bi denimo poiskala številke šasij na "odloženih" avtomobilih ali tovarniške številke na zavrženih aparatih bele tehnike, kar bi malo bolj pronicljivo in marljivo osebo brez večjih težav

pripeljalo do prvega kupca dotične naprave oziroma zavrnjenega vozila.

In ker vemo, da od naših inšpekcijskih služb kaj takšnega v naslednjem stoletju še ne moremo pričakovati, bi mogoče ne bilo odveč malo "samozaščitnega" ravnanja in bi ne bil ravno velik greh, če bi kdo koga ovadil - pa spet: saj so kazni tako nizke, da je vse skupaj prazno delo.

Ni pa, da bi človek pozabil še na eno dejstvo. Če boste na sredi lastnega dvorišča odvrgli vrečko odpadkov, je zelo malo možnosti, da jo bo v kanto za smeti odnesel kdo, ki se ima za bolj "razgledanega". Veliko bolj verjetno je, da se bo poleg "vaših" smeti hitro našla še en vrečka pa druga in tretja in tako dalje ... Kako si naj drugače razlagamo "fenomen", da korak od na novo zgrajenega in šele dobro vseljenega bloka najdemo za dva tovarnjaka komunalnih odpadkov samo lučaj stran od kant za smeti, ki kot v posmeh lepo v vrsti samevajo in predstavljajo še neodkrit t.i. "ekološki otok". Res je neverjetno, da ljudje razumejo strošek za dostavo, denimo, novega kavča v dnevno sobo, nič pa niso pripravljeni plačati za odvoz uporabljenega na urejeno odlagališče. A takšna je človeška narava in bo takšna najbrž še lep čas. Vsaj doma, saj mnogi vedo povedati, da ti isti ljudje, denimo, na dopustu v Avstriji ali še kakšni bolj daljni deželi kljub nepoznavanju tujega jezika hitro vidijo tamkajšnje navade in red in se jim brez vsakih zadržkov pridružijo.

Sistemsko reševanje odlaganja odpadkov

Kakšna je torej razlika med nami in sosedih? Domnevamo, da nobena. Razlika je najbrž samo v pristopu - sistemu, s katerim se te zadeve rešujejo drugod.

Kako je torej sistem urejen pri nas? "Zelena ustava", kot mnogi še danes imenujejo Zakon o varstvu okolja in ki mu drugi, predvsem iz vrst onesnaževalcev, še vedno oporekajo, čes da je neživljenjski, je bil sprejet v prvi polovici devetdesetih let. Za njim je sledilo in še kar pišejo celo vrsto podzakonskih aktov, na še nižji ravni pa v to zgodbo sodijo tudi občinski odloki o ravnanju z odpadki. Upal bi si trditi, da veljavni odlok ni tako slab in bi ga po mojem trdnem prepričanju ob doslednem izvajanju sploh ne bilo treba popravljati ali nadomeščati. Pa ker nobena stvar ni tako dobra, da ne bi mogla biti še boljša, je naš občinski svet ravno v tem obdobju dobil na mizo povsem nov odlok o ravnanju z odpadki, ki pa sam po sebi seveda ne bo rešil ničesar drugega kot to, da bo na njegovi osnovi najprej mogoče malce dvigniti cene za odvoz in ravnanje z odpadki, sam pa sem pred časom v nek drugi časopis zelo sarkastično že zapisal, da pristojni ločenega zbiranja odpadkov in ravnanja z njimi niso nikoli razumeli drugače, kot da vse ločeno zbrane odpadke na koncu vržejo na en kup in jih potem ravnaajo z buldožerji.

To dvojje je z drugimi besedami potrjeno v obrazložitvi odloka, saj piše, da "snovni tokovi ločenih frakcij ne delujejo, prevzemanje ločenih frakcij je zaradi preslabe čistosti oteženo. Zgraditi bo potrebno sortirnico, kompostarno in zbirni center." Na koncu pa še: "Sprejem tega odloka in njegova realizacija bo pomenila dodatne finančne obremenitve za vse uporabnike in za proračun Občine Šoštanj." Po novem odloku bi se sicer naj vse spremenilo, pa je le vprašanje, če se lahko spremeni naš odnos do problema, tudi če upoštevamo visoke kazni za nespoštovanje predpisov - saj kazni itak ne zna/noče nihče izterjati. Po drugi strani pa je vse, kar je "na novo" zapisano, bilo predpisano že prej in je bilo zato na seji, kjer so "sejali nesortirane" smeti, na mestu vprašanje svetnice Tinauerjeve, ki se je vprašala, zakaj, če se že vse spreminja, ne zamenjamo tudi izvajalcev, torej tistih, ki odvažajo naše odpadke (za naš denar), in tistih, ki odpadke ravnaajo na deponiji (tudi za naš denar) ...

A vseeno ponovimo, da kljub naši rahli kritičnosti naše Komunalno podjetje Velenje le uvaja red.

Bel dim iz dimnikov izdaja delovanje čistilnih naprav v TEŠ. Bomo po čiščenju velikih zmogli poskrbeti še za male - za lastno onesnaževanje?

Škoda le, da se JAVNO podjetje obnaša vse preveč tržno tudi takrat, ko ni nobene potrebe, da bi zasluzili več, kot pa imajo dejanskih stroškov. V tem je namreč smisel javnega podjetja ... drugače bi pač lahko zadevo zaupali po zakonitostih trga vsem, ki bi izpolnjevali pogoje, ne le javnemu komunalnemu podjetju. Pa pustimo teorijo in povejmo, kakšen je režim zbiranja odpadkov tudi v primeru, da jih na deponijo v Velenje pripeljemo sami.

Odlagališče komunalnih odpadkov je eno izmed redkih, ki imajo uporabno dovoljenje. To se izteče leta 2004. V zadnjem letu se je stanje odlagališča močno izboljšalo, saj se uvaja ostra kontrola pripeljanih količin in kakovost odpadkov. Odpadki se kompaktirajo in dnevno prekrivajo z zemljo, deponijski plin pa se sežiga na bakli, kar preprečuje širjenje smrada. Občani Mestne občine Velenje, Občine Šoštanj in Šmartno ob Paki, ki pripeljejo odpadke sami z osebnimi vozili v prikolici za osebna vozila, lahko odložijo odpadke brezplačno na mestu, ki ga določi dispečer odlagališča in mu izda potrdilo o pripeljanih odpadkih. Odpadke je občan

dolžan sortirati v zabojnike, ki so za posamezne materiale postavljeni na območju začasnih skladišč. Brezplačno odlaganje pa ne velja za odpadke iz proizvodnih dejavnosti in za odpadke, ki se zbirajo v začasnih skladiščih. V teh primerih plača občan odlaganje za posamezni odpadke po veljavnem ceniku.

V začasna skladišča odpadkov, ki so locirana na zahodni strani odlagališča, zunaj telesa odlagališča, pa se odlagajo odpadki, ki še imajo uporabno vrednost - sekundarne surovine. To so: bela tehnika, hladilno zamrzovalna tehnika, akumulatorji in baterije, stare avtomobilске gume, les, barvne kovine in železo. Za te je torej treba plačati ... in smo skupaj, saj večino od naštetega najdete na vseh divjih odlagališčih. Razgledan človek bi sicer hitro rekel, da je treba pač vse plačati, toda zakaj bi človek sam sortiral in za odlaganje plačal t.i. sekundarno surovino, ki jo tisti, ki odlaganje zaračuna, proda naprej. Kakor koli obračamo, gre za dvojno plačilo iste stvari ... Pa če se bo kdo potrudil in dokazal nepravilnost te trditve, še vedno ostane dejstvo, da s takšnim načinom in našimi slabimi navadami ni pričakovati, da bi se število divjih odlagališč zmanjšalo, še posebej, ker lahko z veliko verjetnosti trdimo, da bo nadzor izvajanja novega odloka slab ali sploh nikakršen!

In kdo smo MI?

Pa skočimo za konec še enkrat na Gorice, h kupu, ki je botroval tudi temu zapisu. Vsi vključeni akterji (Premogovnik, lastniki zemljišča, inšpekcija in Občina Šoštanj), vsi ključni torej, razen tistih, ki so svoje odpadke v svoji nemarnosti odložili na Gorice, so se dogovorili, da se bo zadeva "sanirala" tako, da bo Premogovnik "koristno uporabil" inertne - nenevarne odpadke, drugo (večino) pa se bo na stroške Občine Šoštanj odpeljalo na deponijo

odpadkov v Velenje.

Če posplošimo, lahko rečemo, da smo MI (vsi?) prav nemarno odložili odpadke na divjem odlagališču in je zato prav, da za popravilo istih nosimo stroške MI (vsi?) na način, da se to delo plača iz proračuna, kamor vlagamo svoje davke tudi MI!

Pa je res tako? Ali ne bi bilo prav, da bi enkrat le potegnili za ušesa tistega posameznika, ki v našem imenu svinja okolje. Kdo ga bo? ■

Peter Rezman

ČAS OBRATOVANJA ODLAGALIŠČA ODPADKOV V VELENJU

Od ponedeljka do petka :

od 7h do 15 h

Ob sredah:

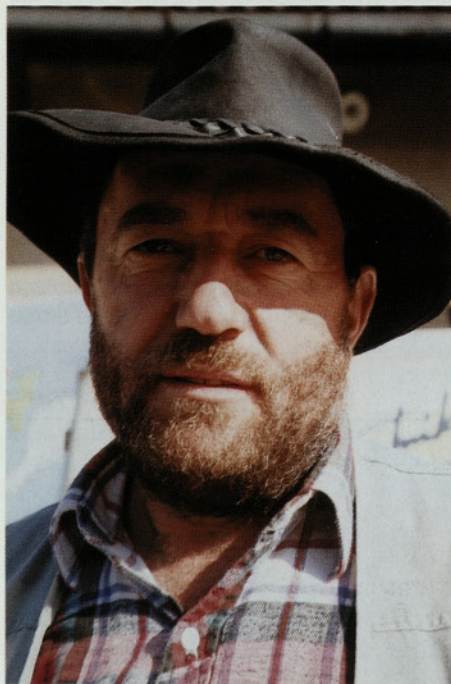
od 7h do 17 h

Ob sobotah:

od 7h do 12 h

Ob nedeljah in praznikih:

zaprto

IZPOD
KLOBUKA

Ko me je tisto nedeljsko jutro nekaj "štihnilo" v križu, nisem iz tega delal drame. Bom pač enkrat za spremembo (seveda na veselje moje družice) dopoldne Gospodovega dne preživel doma.

Ob kupu revij, časopisov in ostale pisane krame se bom pač nekako pretolkel do pravovernega nedeljskega kosila. Saj veste: goveja župca, restan krompir, pečenka, zelena solata, pa kozarček vina in kavica za srečen konec. Ja, ob tem so kupčke podirali že naši predniki.

Ampak očitno sem imel slab dan. Že prvo pisanje me opozarja na nore krave in možnost okužene govedine.

Drugi mi žuga z genetsko spremenjenim krompirjem, tretji razlaga, da solate vsebujejo preveč težkih kovin, naslednji z vsemi topovi strelja po svinjski pečenki. Kava da povzroča kup nevšečnosti, alkohol pa je itak družbeno in osebno zlo.

Potem sem se lotil alternativnih možnosti nedeljskega polnjenja prebavnega trakta. Ampak stvar je postajala še slabša, saj sem butnil ob članek, kjer me obveščajo, da kure in purane krmijo s kostno moko (ta je seveda na slabem glasu), in tudi ribe skoraj niso užitne, odkar jih gojijo na nekakšnih morskih njivah, ki jih menda škropijo ...

Nek strokovnjak za prehrano je grmel in skoraj prepovedoval uživanje petih belih stvari: bela moka, bel sladkor, bela sol ... Dokončno sem obupal pri škropljenem sadju, zaradi umetnega zorenja strupenem paradižniku, škodljivem pitju gaziranih pijač, preklorirani vodi iz pipe in ponaredkih indijskega čaja.

No vidite, to je doletelo mene, priznanega jedca in pivca.

Resno me je zaskrbelo. Očitno bom nekaj moral ukreniti. In sem. Trdno sem se odločil, da nekaterih stvari ne bom več - bral ■

Lojz Podgoršek

Ljudje in konji

Konj, ta plemenita, pametna, lepa in pridna žival, je tekom zgodovine trdno stal pri razvoju človeškega rodu. Še več; konj je bil prvi človekov pomočnik in tovariš, bodisi pri delu, bitkah ali igrah. Menim, da si je za vse zasluge zaslužil pomnik, primeren njegovi vlogi tekom stoletij. Je že res, da je mnogokrat upodobljen tako na kipih kot na slikah, vendar je navadno posodil hrbet raznim osvajalcem, generalom in vojskovodjem, tako da je večkrat videti, kot da je tudi sam nekakšen imperator.

Nekaj zadnjih let na poteh, stranpoteh in pašnikih šmarške fare že kar redno srečujemo te ponosne živali, kako skupaj z markantnimi lastniki dostojanstveno in v sožitju bogatijo podobo kraja.

Oboji spadajo h Konjerejskemu društvu Šmartno ob Paki. Radovednost me je gnala k prvemu kavalirju in kavaljerju društva, predsedniku g. Jožetu Aristovniku, da mi kaj več pove. Po stažu so najmlajše društvo v Občini Šmartno ob Paki, samostojni od leta 2000, prej so nekaj časa delovali v

zavetju turističnega društva. Trenutno se druži 45 rejcev ter ljubiteljev in 25 živali.

Popetrijo vse odmevnejše prireditve, kot so martinovanje, vaške igre, pohod konjenice po poteh Občine Šmartno, otroci pasejo oči ob prihodih Miklavža, Božička in dedka Mraza, nekakšen zaključek leta pa pomeni štefanovo, 26. decembra, z ritualnim blagoslovom konj.

Njihovi načrti za naprej so smeli, pestri in zanimivi. Pripravili bodo Furmanski praznik, za nostalgichen spomin na čase, ko so savinjski furmani tovorili les s konjskimi vpregami do žel. postaje Šmartno ob Paki, kar je bilo seveda povezano s številnimi šegami in navadami. Pridobiti nameravajo še nekaj pašnih površin, organizirati predavanja s

področja konjereje itd. Skrbeti je potrebno seveda tudi za konjski podmladek, prvo dejanje tega pa je prevoz kobile k žrebcu. Imajo sicer že dežurnega prevoznika, velikega ljubitelja konj Ludvika, za katerega je znano, da kobile, ki jih on prevaža, zelo hitro dosežejo obetajoče stanje. Ko bo dobil ustrezno prikolico (baje v kratkem), se za podmladek ne bo bati.

Člani so svoje prostore našli v bivši železničarski brunarici 'na placu', tik ob progi, konji pa v pašni sezoni uživajo in bogatijo naravo na delu posestva kmeta Rogelška na severozahodnih obronkih Gore Oljke.

Kaj lahko rečem na koncu? Šmarški konjeniki so očitno na konju, konji pa v dobrih rokah. Oboji si to zaslužijo.

Še droben nasvet: Kako ravnati s konji, da se privadijo vlaku?

Konja postavi ali obrni vselej tako, da bo vlak videl že od daleč. Vajeti drži precej rahlo in pusti, da gre vlak mimo. Navadno imajo vozniki to napako, da konje tako postavijo, da ne vidijo vlaka. Konji slišijo le šum in hočejo ubežati. Voznik pa pri tem navadno konje še tepe, dokler mu popolnoma ne zdivjajo, razbijejo voz in še sebe poškodujejo. Konj misli, da vse tepenje, bolečine in poškodbe prihajajo od železnice, in ni čudno, če se potem boje vsakega vlaka. (Iz knjige Nasveti za hišo in dom - 1917.) ■

Lojz Podgoršek

Recenzija

Verjetno ga ni Slovenca, ki ne bi vedel, zakaj je bil 8. februar dela prost dan. Kulturni praznik ob obletnici velikega simbola slovenstva Franceta Prešerna proslavljajo po vsej Sloveniji z različnimi kulturnimi prireditvami. Če pa je koga na prešeren petkov večer korak zanesel v prostore Mladinskega centra v Šmartnem ob Paki, je bil priča vse prej kot običajni protokolni kulturni prireditvi, ki je iz ure v uro dokazovala svojo deviantnost.

Vse skupaj se je začelo na podstrešju MC-ja v vsem znani galeriji Dile. Ko si ves zadihan premagal še zadnjo stopnico, si ugotovil, da se je vzpon le splačal. Pričakala te je pestra razstava šestnajstih slikarskih del, članov društva Šaleških likovnikov. Kot smo izvedeli iz uvodnih besed kustosinje Tatjane Vidmar, razstava ni naključna, saj likovniki že enajst let dokazujejo svoj slikarski talent ob občinskem prazniku v Martinovi slikarski koloniji. Motivika slikarskih del ni nobena uganka, saj je okoliška pokrajina pravi izziv umetniku. Nismo dolgo čakali, ko je pozornost pritegnil simpatični moški s kranskim naglasom, ki se je predstavil kot igralec mariborske drame Uroš Potočnik. Ob kapljici rujnega in nekaj nikotina je prav posrečeno interpretiral slovensko erotično poezijo. Najprej se je lotil Prešernove, manjkrat interpretirane, a zato nič manj zanimive poezije. Vzdušje v galeriji je postajalo bolj sproščeno in prežeto s smehom, skritim za marsikaterim zardevlim obrazom. Uroš je spretno stopnjeval sočnost erotičnih pesmi tudi ostalih slovenskih poetov. Prisotni pa smo bili, kot se za dobre gostitelje spodobi, postreženi s kozarčkom belega, tako da smo ob koncu imeli dober izgovor za rdeče obarvana lička.

To pa še zdaleč ni bilo vse. Pot pod noge v pritličje. Sledil je tričlanski transvestitski kolektiv Štrumpantl sisters, atrakcija, ki je definitivno obogatila klimo v MC-ju. Trio že verjetno poznate, saj veste, tisti pripetljaj na EMI 2002. To so tri dolgonoge, perfektne naličene lepoticke Daphne, Marlena in šarmantna Emperatriz. Izvedle so pompozno kabaret in priznati moramo, da je bil šov fantastičen ter prava paša za oči. Nenazadnje lahko rečem, da so imele sestre v MC-ju nekakšno premiero pred izborom za evropsko popevko.

Že dodobra ogreta publika pa se je za konec kulturnega praznika, ki se je medtem že prevesil v noč, pustila očarati malce drugačnim ritmom kot doslej. DJ Media nas je začel zapeljevati z izredno plesnimi house ritmi, ki pa so se diskretno prevešali v hitrejši, bolj razgiban techno.

Tako nekako se je prav počasi zaključila kljub drugačnosti precej uspešna in dobro obiskana prireditev, ki pa je dober pokazatelj, da so ljudje pripravljeni sprejeti tudi malce odstopajoče in mogoče za nekatere provokativne spektakle v našem kraju. Če pa ste 8. februar v MC-ju slučajno zgrešili, vas vljudno vabimo k obisku prihodnjih dogodkov ■

Vesna Oprešnik

Vijolice bodo vsak čas vzcvetele

Ta konec tedna se v Šmartnem ob Paki nadaljuje prvoligaški nogometni ples. Končno. Čeprav je bil zimski odmor kratek kot še nikoli doslej. Vsaj za Šmarčane.

Stane Bevc kot tretji trener ERE v letošnji sezoni pričanja spomladanski del.

Foto: Arhiv

Če so te strani namenjene dogajanjem v sosednji občini, Občini Šmartno ob Paki, je seveda obvezno, da pišem o nogometu. Ker je nogomet za nas - Šmarčane - že način življenja. Ker se tukaj vsi pogovori tako začnejo. Ker se tako že pozdravljamo. Kar pa ni nič čudnega. Nedeljski popoldnevi so že od minulega poletja sinonim za pravi zabavno-športni dogodek. Ki ga ni mogoče ignorirati. Ker takrat zamre življenje v vseh dimenzijah. Ker se vse preseli na stadion. Kjer vre. In se vrti okrog nogometa. Pa seveda nogometašev. In tu pa tam okrog kakšnega sodnika, delegata, kakšne dvignjene zastavice ali spregledanega prepovedanega položaja. Kjer se pleše pred in med tekmo (če tudi po njej, je odvisno seveda od končnega rezultata). Kjer se da prejeti lepe nagrade. In to iz Erikovih ogromnih rok. Skratka, nogomet ni nič več le nogomet. Je dogodek. Zabava. Čisti užitek. To je odgovornim v klubu popolnoma jasno. Predvsem tistemu, ki je v Šmartno to mišljenje vpeljal. K sreči. Za

HOSPIC

Izobraževanje:

BLIZU V TEŽKEM ČASU,
ki se začne
7. marca 2002
in bo potekalo 7-krat ob četrtkih
med 17. in 20. uro
v prostorih ZD Velenje.

PROGRAM

7.3.

Metka KLEVIŠAR, dr. med.
Osebna izkušnja s smrtjo, umiranjem in žalovanjem

14.3.

Tatjana ŽARGI, VMS
Skrb za neko in počutje umirajočega in obravnava motečih simptomov

21.3.

Tatjana FINK, univ. dipl. soc.
Podpora družini z umirajočim bolnikom

28.3.

Nada WOLF, dipl. m. s.
Komunikacija v procesu umiranja

4.4.

Metka KLEVIŠAR, dr. med.
Duhovnost v času hude bolezni

11.4.

Bernarda MUDROVČIČ, dipl. m. s.
Slovo in žalovanje

18.4.

Metka KLEVIŠAR, dr. med.
Celostna obravnava v hospicu, analiza odnosa do smrti in zaključna refleksija

Dodatne informacije in prijave:
tel.: **03 587 63 00**
ob ponedeljkih
med 17. in 19. uro
in ob sredah
od 8. do 10. ure.

Šmartno ob Paki // Kmetijstvo

nogomet in za Šmartno. Da so nedeljski popoldnevi vse bolj rezervirani za prvo ligo, je uvidel tudi domači župnik. In je, ker smo v postnem času, tradicionalno popoldansko križevpotno pobožnost prestavil na dopoldne. In tako pokazal, da je tudi on bržkone navijač ERE. Ali pa vsaj pravi Šmarčan. Seveda pa takšno strastno navijaško življenje pri- nesel tudi precej stresa. Predvsem ob kakšnem slovesu. Potem steče par solzic po licu kakšne navijačice in pade kakšna gorka ob kozarčku pri Malusu. Vse skupaj pa potolaži le strinjanje z reko, da je denar pač sveta vladar in da, tako naredi vsak dober navijač, je potrebno Jovici Vicu pač zaželeli vsaj toliko golov tudi v Avstriji. Brez fige v žepu. Nenazadnje bo nekoč morda omenjeno, da je bil ravno iz Šmartnega izstreljen na zvezdno nogometno nebo. In ime ŠMARTNEGA OB PAKI po Sloveniji (in celo Evropi) tako ali tako vedno najbolj ponese okroglo usnje. Oziroma tisti, ki z njim pišejo slovensko klubsko nogometno zgodovino. Pri vsem tem pa nam je žal le še, da jo je šmarški (v pol leta smo ga kar posvojili) čudežni dečko tako na hitro popihal. Ker mu nismo mogli niti naročiti pozdravov za slovitega Lotra. Njegov telefon pa ni nič več dosegljiv, so povedale njegove oboževalke. So pa, tudi v njihovo tolažbo, v klubu že našli novega Vica. Bo nosil magično številko sedemindvajset? Ker jo v klubu niso upokojili. Sicer pa to delajo, roko na srce, le v čast velikim zvezdnikom. Kar pa mora(-e), zopet roko na srce, Jovica še postati. Če bo pokazal kaj podobnega tudi tridesetletni Dragoljub, bomo seveda še videli. Kmalu. Vodstvo in trenerji so z njim videti zadovoljni. Ker so na prijateljski tekmi na pustno soboto zadovoljno kimali v svoje brade. Ker smo lahko tu pa tam videli tisto pravo. Kljub blatu. Je pa imel Stane Bevc v soboto na voljo kar celih enajst novih igralcev. Videti odlično uigranih. In odlično - zamaskiranih. Seveda vsi komplimenti pustni ekipi nogometašev ERE Šmartno. Bi vam povedala, kdo so bili, a so svojo identiteto in nogometno znanje spret- no skrivali za imeni Bevčevih originalov. Tako tudi pust v Šmartnem ni minil brez nogometa. Ali bolje, brez nogometašev. Kar je v redu. Ker potem, ko bo šlo zares, nočemo nobene maškarade.

Se sprašujete, kaj ima vse tole skupnega z vijolicami iz naslova? Če niste ljubitelj šmarškega nogometa in če vas slovenski nogomet nasploh ne zanima, potem čisto nič. Čisto nič niti, če se znajdete na tekmi ERE, kjer Šmarčani igrajo v barvah rezervnih dresov. (Takrat so naši tisti, ki so beli) Kar je sicer redko. Mimo teh zanemarljivih dejstev pa je vsem pod šmarškim soncem že dolgo jasno, da je vijoličasta prepoznavna barva ŠMARŠKEGA NOGOMETNEGA KLUBA že skoraj celo prejšnje stoletje. In vsak zaveden Šmarčan (in ljubitelj šmarškega nogometa, seveda) v razneženem navijaškem transu imenuje svoje nogometaše VIJOLICE. Kar je navijaško čisto neoporečno. In spodobno. Celo obvezno. Ker ni domače tekme, da se ne bi slišalo gromko: "DAJMO, VIJOLICE!" In to iz ust prvega moža šmarške občine. Toliko o vijolicah. Če niste vedeli, seveda. In seveda, da ne bi bili preveč zmedeni. Ker je v nogometu več vijoličastih. Vendar pa vijolice cvetijo le v Šmartnem. Drugje rastejo kvečjemu večje. Viole. In tudi te še pomnijo, da se včasih morajo veliki ukloniti majhnim. Še pomnite vi? ■

VRAČILO TROŠARINE ZA MINERALNA OLJA

Znano je že, da lahko kmetje zahtevajo vračilo trošarine za mineralna olja, ki so jih v preteklem letu porabili za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije, in da je za izvajanje tega ukrepa pristojna carinska služba.

Tako lahko kupci mineralnih olj, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, uveljavljajo pravico do vračila trošarine v višini 50 % trošarine.

Upravičenci do vračila trošarine so fizične osebe, člani istega gospodinjstva, ki so imeli v letu 2001 skupaj v uporabi toliko zemljišč, da znaša normativna poraba 90 strojnih ur.

Gospodinjstvo je skupnost oseb, ki skupaj porabljajo dohodke za osnovne življenjske potrebe in imajo skupno stalno prebivališče.

Pri izračunu skupne normativne porabe se upoštevajo uradni podatki iz zemljiškega katastra in ustrezne zakupne pogodbe, ne glede na dejansko rabo zemljišča.

Določena je s številom normativnih strojnih ur na ha, tako da znaša:

- 25 strojnih ur na 1 hektar njive, vrta, travnika, barjanskega travnika, pašnika ali ekstenzivnega sadovnjaka (skupina 1),
- 70 strojnih ur na 1 hektar plantažnega sadovnjaka, vinograda ali hmeljišča (skupina 2),
- 10 strojnih ur na 1 hektar gozda ali gozdne plantaže (skupina 3).

Kot površina zemljišč v uporabi se šteje površina v lasti, solastnini ali skupni lastnini upravičenca, povečana za površino zemljišč, vzetih v zakup, in zmanjšana za površino zemljišč, danih v zakup.

K zahtevku (obrazec TRO-A) je potrebno priložiti:

- potrdilo pristojnega davčnega organa o površini zemljišč po katastrskih kulturah v uporabi članov gospodinjstva;
- kopijo zakupne pogodbe, če ima upravičenec v zakupu zemljišča, za katera zakup ni naveden v zemljiškem katastru;
- podpisano pooblastilo vseh polnoletnih članov gospodinjstva (solastnikov), če vloži zahtevek za celotno gospodinjstvo eden izmed njih;
- račune za gorivo, nakupljeno za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije v letu 2001. Koristniki uslug Strojnega krožka lahko predložijo tudi račune izvajalcev storitev, če je na njih napisana poraba goriva.

Vlogo za vračilo trošarine za leto 2001 je potrebno vložiti do 31. marca 2002 pri pristojnem carinskem organu.

Vračilo trošarine se uveljavlja za porabljeno plinsko olje v letu 2001, kot je razvidno iz računov, vendar največ za naslednje normativno določene količine po posameznih katastrskih kulturah:

- 150 litrov plinskega olja za vsak hektar zemljišč iz skupine 1,
- 420 litrov plinskega olja za vsak hektar zemljišč iz skupine 2,
- 60 litrov plinskega olja za vsak hektar zemljišč iz skupine 3.

Ne glede na vrsto mineralnega olja, za katero upravičenec uveljavlja vračilo, se kot plačana trošarina priznava trošarina, predpisana za plinsko olje.

Vrača se 50 % povprečnega zneska trošarine za plinsko olje v letu 2001, kar znaša 30,908 SIT za vsak liter porabljenega goriva, vendar največ do normativno določene porabe.

Brezplačni obrazci so na voljo na carinskih uradih, prodajajo jih tudi v nekaterih knjigarnah DZS.

Vaša lekarna svetuje

INTERAKCIJE ZDRAVILO – ZDRAVILNA RASTLINA

Zdravljenje z zdravilnimi zelišči je prav tako staro kot človeštvo. Delovanja zdravilnih zelišč se je človek v preteklosti naučil na osnovi lastnih izkušenj, ki so se prenašale iz roda v rod. Fitoterapija ali zdravljenje z zdravilnimi rastlinami pa danes ne temelji na osnovi izkušenj, temveč je za večino zelišč dokazano, katere učinkovine vsebujejo in kakšno je njihovo delovanje na telo.

Uporabnik je pogosto zmeden v poplavi informacij strokovne in na žalost vse prevečkrat zavajajoče nestrokovne literature. Z zdravilnimi zelišči si lahko lajšamo lažje težave. S čaji ne bomo ozdravili nalezljivih bolezni, tumorjev, sladkorne bolezni in drugi resnih obolenj.

Kot vsa ostala zdravila se tudi zdravilne rastline razvrščajo po moči delovanja in stranskih učinkih.

- **Kategorija H:** Sem spadajo zdravilne rastline, ki se lahko uporabljajo kot hrana. To so tiste, ki imajo blag učinek in niso nevarne pri pogosti ali dolgotrajni uporabi.
- **Kategorija Z:** V to kategorijo se razvrstijo zdravilne rastline, ki so namenjene zdravilski uporabi.
- **Kategorija ZR:** Sem se razvrstijo tiste rastline, ki zahtevajo nadzor zdravljenja. Zanje je značilna strupenost pri prekoračitvi odmerka.

Večina uporabnikov pripravkov iz zdravilnih zelišč verjame, da so le-ti neškodljivi in jih lahko varno uporabljamo. Temu pa ni vedno tako. Previdnost je potrebna predvsem, kadar se uporabljajo zdravila, ki jih predpiše zdravnik. Med zdravili in fitofarmaki lahko pride do medsebojnih interakcij. Na žalost pa so te interakcije malo raziskane. Lahko pride do interakcije, kjer fitofarmaki spremenijo absorpcijo, distribucijo, metabolizem in izločanje predpisanega zdravila. Preprosto povedano: lahko se učinek zdravila zmanjša ali pa poveča ali celo izniči. V nadaljevanju bom opisala nekaj najbolj razširjenih zdravilnih zelišč in njihov vpliv na predpisana zdravila.

ŠENTJANŽEVKA: Učinkovina v šentjanževki je hiperforin in deluje kot antidepresiv pri lahkih in srednjih oblikah depresij. Delovanje je podobno delovanju selektivnih zaviralcev prevzema serotonina. Zato sočasno uživanje pripravkov iz šentjanževke in zdravil, ki zvišajo nivo serotonina, privede do serotoninškega sindroma, ki se kaže v pojavu krčev, znojenja, glavobola, bolečin v trebuhu ... Hiperforin v jetrih sproži določene encime, kar lahko pripelje do znižanja učinkovitosti naslednjih zdravil: ciklosporina, digoksina, oralnih kontraceptivov, teofilina in varfarina.

GINGKO: Uporablja se za boljšo prekrvavit. Odsvetuje se hkratna uporaba izvlečkov gingka in antitrombotskih zdravil (varfarin, heparin, etilbiskumacetat) in zaviralcev agregacije trombocitov (acetilsalicilna kislina, dipiridamol, klopidogetil...).

ČESEN: Vsebuje učinkovino alin in alicin in se uporablja za povišan krvni tlak, ugodno deluje na koncentracijo serumskih lipidov in agregacijo trombocitov. V terapevtskih dozah lahko moti antikoagulantno terapijo.

GLOG: Pripravki iz gloga so v ljudski medicini cenjeni zaradi pozitivnega delovanja na srčno mišico. Zaradi kardiotoničnih lastnosti se uporablja za zdravljenje srčne odpovedi, slabosti miokarda, hipertenzije. Vendar pa sočasno uživanje gloga in zdravil za zdravljenje hipertenzije, hipotenzije ali obolenj srca lahko pripelje do nepredvidenih interakcij.

AMERIŠKI SLAMNIK: Ima imunostimulativni učinek, poveča obrambo organizma in je najbolj prodajano zdravilo v sezoni prehladov, gripe in obolenj zgornjih dihal. Njegovo delovanje je lahko vzrok za pojav morebitnih interakcij. Sočasno jemanje izvlečkov in imunosupresivov (ciklosporin, azatioprin, kortikosteroidi...) lahko zmanjša uspešnost terapije ■

Nataša Ignatov, mag. farm.

V SPOMIN

Mag. Natalije Dermol Črešnik, upravnice Lekarne Šoštanj, ni več, saj je, kot pravi pesnik Kajetan Kovič: ... odšla v doslej neznano praznovanje.

V rastlinsko noč, kjer so objete na svetu ločene stvari. Kjer skozi velike, bele cvete neponovljivi dež šumi. Kjer teža lovorovih vencev ne bega prostega duha, kjer pada v beli vir studencev bežeča voda iz gora.

Nihče njenih dragih pa tudi nihče od nas niti za hip ni pomislil, da smo se pred njenim odhodom v Ameriko videli zadnjič. Iz razgovorov z njo pa je bilo čutiti veliko željo po srečanju z ljubljenim sinom ter otroško zvedavost po novem in neznanem. Doživela je oboje, a kdo ve, kaj se je skrivalo v njenem srcu, da je nenadoma odpovedalo. Sedaj lahko o tem le ugibamo.

Zdaj pa se je vseeno vrnila med nas in njen zadnji dom bo poslej v domači, slovenski zemlji na pokopališču v Podkraju.

Rodila se je 10. avgusta 1954. leta v Slovenj Gradcu. Rojenice so ji v zibel položile vrsto vrlin in lepih lastnosti, med njimi so bile najizrazitejše bistrost, delavnost in odkritosrčnost.

Bistrost je s pridom izkoristila že v času šolanja v osnovni šoli v domačem mestu, v velenjski gimnaziji ter slednjič pri študiju farmacije v Ljubljani, kjer je 1979. leta diplomirala. Bistrost pa jo je spremljala nato tudi pri poklicnem delu, ki ga je vseskozi opravljala v velenjskih lekarnah. V letu 1984 je postala upravnica Lekarne Šoštanj. Njena delovna doba je bila plodovita, a žal je trajala prekratko.

V službi, doma pa tudi v času, namenjenem za počitek, jo je odlikovala izredna pridnost. Ves čas službovanja se je zavedala velike odgovornosti poklicnega dela, zato je bilo to vedno opravljeno strokovno, natančno in vestno. Vse te vrline je vcepljala tudi mlajšim sodelavcem in tako vzgajala nov kader. K njej so se po pomoč radi zatekali prenekateri bolniki. Vedno jim je rada pomagala in svetovala - in to ne samo po službeni dolžnosti. Prisluhnila jim je tudi po človeški plati, zato so ji mnogi ljudje iz šaleškega konca hvaležni za vso izkazano skrb, pomoč in neprecenljive znanstvene in življenjske napotke.

Nataša je bila vedno polna novih idej, ki jih je s pridom uveljavljala pri poklicnem delu. Pisala je strokovne članke v časopise in seznanjala javnost z novostmi in delom v lekarni ter predstavljala ljudem poklic in odgovornost farmacevta. Vsa leta je aktivno sodelovala v organih Lekarne Velenje.

Njen delovni dan se ni nikoli končal za zidovi lekarne. Svojo energijo je sproščala tudi v športu, saj je večkrat sodelovala na tekmovanjih, tudi v okviru Slovenskega farmacevtskega društva.

Bila je aktivna povsod, blestela je tudi v družabnem življenju. Njena posebnost je bila sestavljanje pesmic, ki so skozi rimo v humoristični obliki povedale, kar je bilo zanj značilno.

Takšna je bila naša Nataša. Pravim "bila", saj se je z njeno nenadno smrtjo v trenutku razblinilo vse znanje, prizadevnost in energija, ki jo je posedovala v toliki meri. Koliko neizživetih sanj, koliko tihih hrepenenj, koliko neizpolnenih načrtov in želja se je za vedno izgubilo.

Sodelavci

Trije pogledi

Občinska proslava kulturnega praznika (1939-2002)

Prvi pogled

Preprosto preveč lepa

Za dr. Franceta Prešerna, pesnika, je osmi februar leta 1849 pomenil konec življenjske poti. A ta konec ni bil konec, bil je pravzaprav neskončno nadaljevanje njegovega duha. Ta njegov večni brezmejni duh poskušamo danes v tem času in prostoru ujeti in prizemljiti v minljivem dogodku z naslovom "Preprosto preveč lepa".

Preprosto preveč lepa je njegova pesem.

Preprosto preveč lepo je njegovo raziskovanje življenja.

Preprosto preveč lepa je Prešernova zadnja misel, da: "Smrt je srečna cesta, ki nas pelje iz bolečine mesta, tja kjer trohljivost vse verige zgrudi." Iz njegove bolečine, te njegove zemeljske ujetosti, se je rojevala genijalna stvaritev, katero danes mnogi uživamo, iz katere danes mnogi rastemo.

Danes poskušamo vsaj malo približati del duhovne širjave in globine, ki jo je Prešeren ujel. Ta duh je tlel v domačem pesniku Karlu Destovniku-Kajuhu, uporniku in živahnem človeku, ki ga lahko postavimo ob bok Prešernu. In kaj pomeni ta bok? Pomeni neprimerljivost dveh, vseh. V vsakem od nas biva ta stvariteljski duh, ki ni primerljiv, kajti s primerjavo razvrednotimo človekovo dostojanstvo. So pa čudovite in všečne pesmi, prelepe rime, slastnejše misli, bolj ubrano nanizane besede in manj ali bolj globoke vsebine. Danes imamo na domačem odru življenja mnoge ustvarjalce, skozi katere veje ta isti pesniški duh.

Ta duh povezuje in vsak posameznik je delček v mozaiku, ki sestavlja celoto, pesmi pa so za to, da jih srkamo, ob njih uživamo in se prebujamo v umetnost. Umetnost je most med dvema bregovima. Med materijo in zavestjo, ki jih povezuje in združuje obenem.

Kulturni praznik ni samo zato, da se nekaj zgodi, ker se mora nekaj zgoditi, ker je pač prišel k nam datum. Spominja nas in obudi zavedanje, da lahko praznujemo vsak trenutek, ko vzamemo nepopisan list papirja in izlijemo naša občutja, misli. Praznik je, ko se spogledujemo sami s seboj, ko ujamemo ponotranjenega ta istega Prešernovega, Kajuhovega in našega duha ter uživamo v igri z njim. Seveda toliko bolje, če potem še kdo prebere in zopet praznuje, tako lahko praznujemo venomer. Ne poskušajmo častiti pesnika, častimo rajši njegove pesmi, ne častimo ali sodimo človeka, minljive oblike, častimo njegove vsebine. Te so ohranjene, danes pa je priložnost, da jih prebudimo, povabimo na oder in spustimo skozi naša srca.

Živele pesmi, živele pisana beseda, živel spontan posameznik, ki se združuje v kolektiv, če mu je to pri srcu. Pozdravljena, paleta pesnitev. Živel in dobrodošel praznik vsak dan, živel radostno srce kljub minljivemu pesniku.

Danes je 153. obletnica Prešernove smrti, a za nas

ni dokazov, da je umrl. Je živ. Živ je tudi Kajuh; za marsikoga je ta živost umrla, to pa je lahko nevarno za vse, ki ljubimo Besede, se z njimi poigravamo, ki jih delamo ujeti in jih ponovno osvobajamo. Besede, ki so tako plahe ... pridejo, so nam na razpolago in gredo ... v tiho noč, nazaj tja v brezčasje in nazaj v neskončnost, da so v uteho še pokojnemu pesniku. Sam Prešeren je danes zagotovo prisoten, pa ne samo on, mnogi, ki so sple-tali verze, kajti - preprosto živijo.

Preprosto preveč lepa misel, da bi bila resnična?

Jani Napotnik

Drugi pogled O pesnikovem neiztrohnjenem srcu

Spoštovani častilci prešernovskega neiztrohnjenega srca!

Besedni umetniki pridemo prav za državne praznike; slovenski narod se rad dostojno spominja smrti pesniške vrste. Osrednjepraznična zastava slovenske kulture je torej žalno črna in skladna z bridkim slovenskim značajem. Pod njo pa salutira živa umetniška ustvarjalnost narodnih gardistov.

Ko je bila zastava slovenske kulture nacionalno še manj popisana in znana, je bila - simbolno povedano - BELA in preprosto ukrojena z naravnim optimizmom slovenskega človeka; vendar še zdaleč ne predajno ali izdajalsko bela, pač pa bela kot nepopisan list papirja - takega, na katerega so se Prešeren in Kajuh ter pred, med in za njima zmeraj kateri podpisali s pezo slovenskega stiha (Ivan Napotnik je na primer nekaj svojih stihov nekajkrat zapisal kar na vrata, večji del pa jih je vklesal v morda od belega papirja nekoliko trajnejši les);

prvotno čezinčez simbolno bela in neomadeževana zastava slovenske kulture je v svoji narodotvorni rasti kmalu postala tudi MODRA. Nekaj malega morda res zaradi modre tinte (kolikor se v romantičnem pojmovanju pesnjenja s srčno krvjo že ta ni prelivala v rdečo barvo), v veliki večini pa je nova zastavna modrina prekrivala belo pokrajino slovenske kulture predvsem zaradi hotenega razlikovanja - gosposka, plemiška kri, kolikor jo je plalo v tem narodu, je bila samozvano modra, kri ostalih - manjvrednih - pa samo rdeča. Nekako od takrat sta v narodu pojmovani tudi višja in nižja kultura. Prešernova je bila hoteno, prizadevno in udejanjeno višja, vendar zmeraj z rdečo slovensko krvjo in značajsko bridkostjo njenega pretakanja.

Belina in modrina sta v zastavi slovenske kulture ostali neizbrisni. Pridružila se jima je le še RDEČA barva, morda v slovenski narodni zavesti simbolno najbolj dominantna, žrtvena z vseskožno narodno-revolucionarno stvarnostjo, povrhu tega pa je od zgoraj nanjo zmeraj odkod pritiskalo bledejš in resignirano svetobolje (strah in upanje), ki je ostalo

Mirjam Kolar.

Foto: Zdravko Kočevar

Jerneja Pačnik.

Foto: Zdravko Kočevar

Vesna Švarc in Urška Gorišek.

Foto: Zdravko Kočevar

bridka lastnost našega naroda in njegove kulturne podobe (pesniške in siceršnje), ki ne sme biti žalostna, strohnjena in anemična, pač pa tvorna in optimistična: kakor rojsto in njegova plenica bela, kakor človekovo neomejeno duhovno obzorje modra ter kakor pesnikovo neiztrohnjeno srce rdeča. - Umetnikov posthumni čas je trajnejši od njegovega zaživeljskega - in tega/takega plapolanja slovenske kulture njeni živi darovalci in odjemalci niti ne smemo spreminjati. Svoj nacionalni in kulturno še kako prepoznavni čas bi povrnili k belini - k izrojenosti; popolnega začetka kakšne drugačne, za koga morda navidezno boljše in lepše slovenske kulture na naših tleh seveda ni mogoče vzpostaviti. Umetnik in umetnost se umakneta in izgineta samo skupaj s svojim narodom. Slovenska kultura pa je preprosto preveč lepa, da bi se umikala, izginila ali strohnela.

Ivo Stropnik

Pogled v zakulisje "Konflikt" koncepta

Letošnja osmofebruarska proslava v Šoštanju se je začela pred letom dni, ko je lanski slavnostni govornik Tone Partljič spomnil, da je Kajuh leta 1939 naredil odmeven Prešernov dan in predlagal njegovo "ponovitev".

Analiza Kajuhovega sporeda akademije in "pravega" namena proslave, ki je razviden iz Kajuhovega pisma Konstantinu Nahtigalu (24. 3. 1939), je pokazala, da je akademijo sicer mogoče "ponoviti", vendar jo je treba "osvoboditi" ideološko-političnega naboja, ki je bil prisoten leta 1939.

Poleg vrstnega reda in izbora točk iz tega leta ter s smiselnim vložkom glasbenih točk na mestih, kjer so pred 63. leti peli, smo v "reprizi" uporabili še nekaj sodobnih tehničnih možnosti. Te so predvsem v vizualnem smislu obogatile predstavo. Toda to so samo "okoliščine" predstave, ki je med ustvarjanjem dobila svojevrstno notranjo dinamiko. Tej je botrovalo dejstvo, da smo jo kreirali v kratkem času v veliki skupini ljudi, ki smo se v takšni sestavi srečali prvič! Uspeh je bil vseeno odličen zato, ker smo uvedli mozaičen pristop "izdelave" predstave. Tako smo zaradi velikega števila nastopajočih in kratkega časa za pripravo omogočil celovito realizacijo ideje, izoblikovane na prvem sestanku ustvarjalcev, manj kot mesec dni pred "premiero".

Toda, če smo bili vnaprej pripravljeni tudi na napetosti, ki so izhajale ne eni strani iz vročice priprav, na drugi pa iz dejstva, da smo se ustvarjalci srečali v takšni sestavi prvič, se je v procesu nastajanja proslave/predstave z vso intenzivnostjo izluščil še en ustvarjalni "konflikt". Tega že v osnovi nista razrešila ne Prešeren, še manj pa Kajuh. Razrešili pa ga nismo niti mi, čeprav se nam je od vsega začetka zdelo, da smo odkrili "magični" ključ do "čiste" umetnosti oziroma poezije.

"Konflikt" se je pojavil na ravni, ki smo se je v predstavi hoteli izogniti in se ravnati zato ujeli v "past". Rekli smo: "Očistimo predstavo vsake ideologije!" in

s tem postavili NEideološkost kot ideologijo svoje predstave! Ta "(ne)ideologija", ki slavi univerzalnost umetnosti in poezije kot enega od mostov k univerzalni svobodi človeškega duha, je zelo natančno razvidna iz "programskega" teksta **Preprosto preveč lepa**. Izčiščevanje vsakršne politično-ideološke "navlake" iz predstave pa je seveda korak k "l'art pour l'artizmu" in se tako v skrajnosti izkaže mnogim kot nesmisel.

Osnovnošolska plesna skupina.

Foto: Zdravko Kočevar

Zato je bilo skoraj nujno, da se je "nenačrtovano" na drugi strani pojavil tekst **O pesnikovem neiztrohnjenem srcu**, ki je bil prebran kot "osrednji" govor pesnika in kot tak eden od vrhov predstave. Na videz je sicer povsem štrlel iz koncepta; (zastava - slovenska trobojnica je vendar izrazit atribut političnosti). A koncept je ostal neomadeževan, saj je bil "nastop pesnika" v proslavi mišljen natančno tako, kot se je zgodil, in zgodil se je tako, kot je hotel pesnik sam. Saj je bilo v konceptu, da se pesnik predstavi avtonomno, kot se je leta 1939 predstavil avtonomno Kajuh ob boku Prešerna! Ali bi torej mogli "očistiti" pesniku, da ni dojel "rdeče niti" scenarija? NEideološkosti torej? Ne! Pesnik je jasno povedal, da je njegovo "orodje" jezik, za nas pač slovenščina, ki je in se bo krepila in šibila izključno in samo tako kot slovenstvo, tudi v ideološko-političnem smislu.

Nacionalno in/ali univerzalno; Ivo Stropnik in Jani Napotnik.

Foto: Sk 56

To sta pa po svoje in svojemu času primerno povedala že Prešeren in Kajuh in zato bi mogoče kdo misli, da tega ni več potrebno sporočati. Čeprav je bilo vse to že povedano, smo povedali še enkrat; nenazadnje je šlo za reprizo ... in povejmo še enkrat. Jasno in naravnost: moramo težiti k idealu univerzalnosti in moramo hoditi po (slovenski) zemlji. **Oboje. Oboje in hkrati - tako je prav!** ■

Peter Rezman

Kako je minil Prešernov dan v Gaberkah

Ko je iz mnogih gospodinjstev že dišalo po krofih, so pridni člani Kulturnice Gaberke pripravljali sedaj že tradicionalno prireditev ob dnevu kulture. Kot že tolikokrat doslej so tudi letos organizirali pester, uro in pol trajajoč program.

Uvodoma so se pod vodstvom vzgojiteljice Saše predstavili malčki gaberškega vrtca, ki so ves čas vztrajno zatrjevali, da prav dobro vedo, kdo je bil doktor Fig-fig. Tina Samobor, četrtošolka, nam je prebrala svojo zgodnico o deklici, ki jo je imel Prešeren najrajši na svetu. Srca vseh prisotnih pa so dodobra ogreli dijaki četrtega letnika Glasbene gimnazije Velenje, ki so svoje odlično glasbeno znanje predstavili v dveh delih. Na oder gaberškega gasilskega doma so stopile tudi Milica, Ančka, Jožica in Mihaela, ljudske pevke iz Gaberk. Za korajžo so s seboj pripeljale Boštjana, ki jih je spremljal na frajtonarico. Aleksandra Cavnik je odlično interpretirala Prešernovo Vrbo v priredbi Vlada Kreslina ter lastno skladbo Zapuščena in znova dokazala, da ji verzi in note niso prav nič tuji. Za sceno je tokrat poskrbel kar France Prešeren sam, ki ga je upodabljal Branko Špital, stene dvorane pa so krasila raznolika likovna dela domačina Staneta Gorjupa. Med spretnimi besedami Aleksandre Zajc, povezovalke programa, je čas res hitro minil.

Čeprav se je dan že prevesil v večer, je bilo v centru Gaberk slišati kramljanje, petje in smeh vaščanov ter nastopajočih. In prav je tako! ■

*Za Kulturnico Gaberke,
Alenka Plaznik*

Nagrajeno vlaganje

Tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije organizira komisija za glasbena tekmovanja (pri Svetu za glasbeno izobraževanje Republike Slovenije) v sodelovanju z Zvezo slovenskih glasbenih šol in Akademije za glasbo. Tekmovanje najboljših slovenskih učencev in študentov glasbe se organizira kot trajna manifestacija v okviru glasbenega šolstva.

Nagrajeni učenci.

Foto: Arhiv

Cilji tekmovanja so:

- odkrivanje izrazito nadarjenih učencev,
- usmerjanje nadarjenih učencev v nadaljnje šolanje in omogočanje najboljšim udeležbo na državnem tekmovanju, mednarodnih tekmovanjih, na koncertih in seminarjih,
- izmenjava pedagoških izkušenj pri oblikovanju bodočih glasbenikov.

Tekmovanje se organizira v sedmih regijah, najboljši udeleženci posameznih regij pa se uvrstijo na državno tekmovanje.

(V letošnjem letu je tekmovanje potekalo v naslednjih disciplinah: petje, trobenta, rog, pozavna, tuba, tolkala, harmonika, kitarski duo, klavir štiroročno, komorne skupine z godali in klavirjem, solfeggio.)

Tekmovanje celjskega in koroškega območja je potekalo od 13. do 15. februarja v Velenju in Celju. Sodelovalo je 68 učencev iz 13 glasbenih šol.

Na tekmovanju so uspešno sodelovali tudi učenci iz oddelka glasbene šole v Šoštanju. V dveh preizkušnjah so dosegli zlato plaketo in s tem pogoj za sodelovanje na državnem tekmovanju, ki bo od 12. do 17. marca v Ljubljani in Mariboru.

Uvrstitve mladih glasbenikov iz Šoštanja so:

zlata plaketa (92,33 točk): harmonika, I.b kategorija - LUCIJA ROŽIČ, mentor: Sonja Beriša;

zlata plaketa (90 točk): klavir štiroročno, I. kategorija - TINA TAVČAR, TAJDA TAVČAR, mentor: Tea Plazl;

srebrna plaketa (82,33 točk): trobenta, I.b kategorija - JANEZ REDNAK, mentor: Jani Šuligoj.

V soboto, 2. februarja, pa je v Brežicah potekalo finale državnega tekmovanja mladih citrarjev, ki ga organizira Citrarsko društvo Slovenije. Iz oddelka glasbene šole v Šoštanju sta uspešno sodelovali dve tekmovalki in dosegli naslednje uvrstitve:

srebrna plaketa (93.66 točk) II.kategorija - ŠPELA OBŠTETER, mentor: Peter Napret;

bronasta plaketa (89.00 točk) I.kategorija - BRIGITA KRT, mentor: Peter Napret.

Vsi učenci so ogromno svojega prostega časa posvetili trdemu delu, zato jim od srca čestitamo in želimo še veliko uspehov tudi v bodoče ■

Svetina v Mestni galeriji

V Mestni galeriji Šoštanj je bila 1. februarja otvoritev razstave slikarskih del Jožeta Svetine iz Zavodnj nad Šoštanjem. Otvoritve se je udeležilo veliko obiskovalcev, ki so imeli priložnost slišati izčrpno kritiko novinarja in publicista Draga Medveda, še posebej pa jih je navdušil nastop prvaka slovenske opere gospoda Franca Javornika. Razstavo je uradno odprl župan Občine Šoštanj in poslanec Milan Kopušar, prireditev pa je bila prva v sklopu prireditev ob mesecu kulture.

V Mestni galeriji se je slikar predstavil s petindvajsetimi deli v treh tehnikah: akvarel, olje na les in olje na steklo. Tudi sicer je znan slovenski in tudi tuji javnosti po svojih risbah in izraznih akvarelih, kjer upodablja naravo in kulturno zgodovinsko dediščino naše preteklosti, katero nenehno pobira in uničuje čas. Značilne so njegove slike otrok, šolarjev, ki jih slika v oljni tehniki na les. Ti motivi so mu blizu tudi zaradi poklicnega življenja, saj je služboval kot učitelj v Vitanju, Zavodnjah in Šoštanju. Slike otroka v značilni sključeni drži v tehniki olje na les so bile dobro sprejete na vseh kontinentih. Eno ima tudi ameriški predsednik

Clinton, za kar mu je poslal osebno zahvalo.

V zadnjem času se bolj posveča zahtevni tehniki slikanja z oljem na steklo. V svojih delih prikazuje divje živali v njihovem naravnem okolju. Tudi v tej tehniki je poznan v Italiji, Švici, Nemčiji, na Švedskem, Madžarskem in državah bivše Jugoslavije.

Jože Svetina je sodeloval na številnih slikarskih kolonijah, ilustriral več knjig in za umetniško udeleževanje prejel priznanje za izvirnost v Murski Soboti in Svetozarevu, srebrno plaketo in diplomu Diane, zlato plaketo kurirjev Slovenije, plaketo in priznanje Bologne, priznanje v Zagrebu in Varaždinu itd.

Razstavlja je začel že zelo zgodaj oziroma ima za seboj že dolgoletno plodovito pot, ki ga je vodila tudi po številnih skupnih in še številnejših posameznih razstavah. Od Šoštanja, Vitanja, Ribnice na Dolenjskem pa tja do Bleda in Zaprešiča in še po mnogih drugih mestih. Drago Medved je v svoji kritiki med drugim povedal, da ostaja Svetina zvest okolju, iz katerega izhaja, Ljuba Naraks je o Svetinovi slikah zapisala, da nas narava v njegovih slikah nikdar ne pusti ravnodušne, ker je lepa, čista in živa. Književnik Tone Svetina pa ga je označil kot pokončnega, v pravico verujočega človeka, ki s svojim garaškim pristopom do ustvarjalnosti kaže svojo osebnost ■

Milojka Komprej

V ljubljanski galeriji Geoplin na ogled razstava Akrili na ultralesu

V ljubljanski galeriji Geoplin je bila do 15. februarja na ogled razstava Akrili na ultralesu slikarja Stojana Špegla iz Šoštanja, ki so si jo prejšnji teden lahko ogledali tudi ljubitelji slikarstva v Berlinu.

Slikar Stojan Špegel tokrat v "vlogi" pesnika...

Foto: Zdenko Kočevar

Likovni kritik Mirko Juteršek je ob razstavi 25 slik dejal, da vedno znova ugotavljamo, da že od nekdaj zelo barvito in toplo občuteno slikarstvo Stojana Špegla temelji na opazovanju resničnega sveta. Pri tem se slikar s preoblikovanjem hote spogleduje z abstrakcijo. Povezanost njegovih slik z vsebinsko zaključenimi ciklusi omogoča prijetno branje oblik, katerih izhodišče in zaključek je osebno doživeta, na modernizem 20. stoletja oprta ekspresivno stilizirana krajina.

Špegel se je slikarstva učil pri akademskem slikarju Milanu Todiču po programu zagrebške likovne akademije.

Izobraževal se je tudi pri Alojzu Zavolovšku, Dušanu Fišerju in Tonetu Račkemu.

Do sedaj je imel več samostojnih razstav v Ljubljani, Kranju, Velenju, Šoštanju, Budimpešti, Berlinu ter skupinskih razstav v Sloveniji, Avstriji, Franciji, ZDA in na Madžarskem. Izdal je dve knjigi pesmi ter oblikoval platnice in prispeval likovno opremo za sedem pesniških zbirk ■

Ciklus predavanj "Zgodovina mesta Šoštanj"

V letu 2001 je začelo Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo skupaj z Občino Šoštanj s ciklusom predavanj, katerih namen je predstaviti različna obdobja in različne dogodke iz preteklosti mesta Šoštanj in seveda celotnega zahodnega dela Šaleške doline. Zaradi velikega zanimanja, ki se je odražalo tako skozi dober obisk samih predavanj kot z vprašanji, ki so sledila predavanjem, in morda še bolj v neformalnih pogovorih po njih, smo se z enakim elanom lotili organiziranja drugega, že v preteklem letu obljubljenega dela predavanj, ki bo po predvidevanjih prav tako obsegal vsaj tri predavanja.

Prvo predavanje je bilo v četrtek, 24. januarja, v prostorih Mestne galerije v Šoštanju. Kot že lanska je bilo tudi to dobro obiskano, predavatelj gospod Aleksander Videčnik pa nam je na sebi svojstven prijeten način predstavil položaj Slovencev konec 19. in v začetku 20. stoletja skozi optiko gospodarske in še posebej denarniške politike. Ker je gospod Videčnik eden redkih strokovnjakov, ki je imel možnost preučiti ta vidik preteklosti po originalnih ohranjenih virih, je bilo zato predavanje še toliko bolj zanimivo in ne nazadnje poučno. Za Šoštanj in domačine je bil še posebej zanimiv tisti del, ko je predavatelj predstavil propad šoštanjske hranilnice v prvem desetletju 20. stoletja. Le-ta je pomenil tako za slovenstvo v Šoštanju kot tudi za slovenstvo na področju slovenske Štajerske nasploh hud udarec, po katerem se je slovensko gospodarstvo le stežka pobralo. Za Šoštanj pa je ta dogodek pomenil, da je v njem dokončno pretehtalo nemško gospodarstvo in nemški kapital, katerega zastavonoše so seveda bili Woschnaggi, družina, ki pa se je kljub poudarjeno nemškemu karakterju deklarirala predvsem kot šoštanjska in se je temu primerno nevtravno obnašala tudi v času druge svetovne vojne.

Ciklus predavanj se bo nadaljeval že v mesecu februarju. Naslednje predavanje bo ravno na dan izida te številke Lista ob 18. uri, ponovno v prostorih Mestne galerije Šoštanj. Predaval bo prof. zgodovine, kustos Muzeja Velenje Damijan Kljajič. Naslov njegovega predavanja je Upravna organiziranost Šaleške doline po letu 1945. Predstavil bo čas, ki je v spominu Šoštanjčanov zapisan z ne najlepšimi črkami. V letih po 2. svetovni vojni so bile namreč tudi na upravno političnem področju izvršene številne spremembe, ki so se seveda močno odražale tudi v vsakdanjem življenju. V predavanju bo avtor poskušal prikazati vse te spremembe v Šaleški dolini s posebnim poudarkom na spremembah na območju današnje Občine Šoštanj. Šoštanj je namreč leta 1963 izgubil svojo občino in je do leta 1994 nato ni imel.

V mesecu marcu bo nato predavanje dr. Milana Ževarta, ki bo predstavil eno od najzanimivejših, pa žal premalo poznanih obdobjev v ne tako daljni preteklosti Slovenije, to je čas prve svetovne vojne in čas tako imenovanega prevrata, ko je razpadla Avstro-Ogrska monarhija in se je rodila nova država Slovencev, Hrvatov in Srbov, kasnejša kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Nadejamo se lahko, da bosta v Šoštanju v februarju in marcu dve izjemno zanimivi in aktualni predavanji, na kateri vas vse seveda prisrčno vabim.

Izkoristim pa naj priložnost oz. rubriko, ki mi jo je uredniški odbor Lista prijazno odstopil, še za eno zelo pomembno obvestilo. V letu 2001 so bile izvršene na pobudo Zavoda za kulturno dediščino Celje in tam zaposlene arheologinje Danijele Brišnik arheološke meritve na področju t.i. Flakovega kloštra v Družmirju. Pričakovanja, da imamo na tem mestu opravka z zelo pomembnim arheološkim najdiščem, so se potrdila. Meritve so pokazale na obstoj večje stavbe (morda celo več stavb) na tem področju, katere lahko s sporadično pobranim drobnim materialom datiramo v čas pozne antike in zgodnjega srednjega veka. Vsekakor gre za najpomembnejše arheološko najdišče po Mornovi zijaški, ki je bilo odkrito na področju Šaleške doline. Žal nahajališča šoštanjski občinski svet še vedno ni razglasil kot arheološki spomenik (čeprav so strokovne zasnove pripravljene že od poletja leta 2001!), kar seveda izjemno otežuje pridobivanje sredstev za nadaljnje nujno potrebne raziskave. Glede na ogroženost področja (ugrežanje tal!) pa je potrebno reagirati nujno in hitro ter organizirati vsaj sondažna izkopavanja, saj si preprosto ne smemo in ne moremo več dovoliti ignorance ter pustiti propasti takšno najdišče. V okviru predavanj o preteklosti Šoštanja bomo poskusili organizirati tudi predavanje dr. Branka Mušiča, ki je meritve izvedel, na katerem nam bo predstavil samo tehniko dela in seveda celotno najdišče, takšno kot se kaže s pomočjo te metode. O datumu vas bomo seveda takoj, ko bo točno določen, obvestili ■

Tone Ravnikar

Maks Lomšek

TRETJA ETAPA: JENNERSDORF –
SALZBURG – BLUDENZ – MEIS-
SEN

Prispel sem že do 3. etape svoje življenjske poti med leti 1940-45, ki me je po 3-mesečni »predvojaški vzgoji« v RAD – Reicharbeitsdienstu, to je v taboru obvezne delovne službe, s krajšim dopustom v Grazu privedla v Salzburg k vojaški enoti planincev (Gebirgsjaegerabteilung). Tu smo vsi novinci doživeli kar strogo selekcijo glede izobrazbe, poklica ali stroke, kar je imelo za posledico, da so tisti »manj kvalitetni« bili že po 3 mesecih kasarniškega urjenja poslani na frontne položaje, ostali pa smo nadaljevali pot do Bludenza, majhnega mesta na skrajnem zahodu Avstrije, v bližini švicarske meje, kjer je bila nameščena Gebirgsnachrichtenabteilung, po naše planinska enota za zveze. Tu so nas ponovno sortirali na telefoniste in radiotelegrafiste (radiste). Med slednje so bili dodeljeni predvsem železničarji in poštarji, ki so že obvladovali Morsejevo abecedo ali so jo vsaj delno poznali.

Morsejeva abeceda (telegrafska abeceda)

sestavljena iz pik in črtic, imenovana po iznajditelju S. Morseju.

Primer: a je . – x je – . . . –

b je – . . . y je – . . . –

c je – . . . z je – . . . –

Radiotelegrafist pa sliši v slušalkah za piko »tit« za črtico »taaa«. Najbolj poznan je mednarodno dogovorjen signal za ladje ali ljudi v stiski, to je SOS (Save Our Souls ali v prevodu: Rešite naše duše). V slušalkah pa se to sliši kot: tit tit tit taaa taaa taaa, tako da si stalno sledijo trije kratki in trije dolgi toni, kar vsakega telegrafista takoj alarmira.

Da pa sem se med radisti znašel tudi jaz, mi je predvsem pomagalo dejstvo, da sem se že doma po malem ukvarjal z radioamaterstvom in mi tudi Morsejeva pisava ni bila povsem tuja.

No, in tako sem postal radiotelegrafist oziroma Funker po nemško in to celo v četi, ki je bila predvidena tudi za Hochgebirgsausbildung, to je urjenje in vaje v alpskem visokogorju. Toda najprej se je bilo treba spoprijeti z Morsejevimi znaki, kar pa mi ni delalo posebnih težav in sem kmalu dosegel zahtevani tempo 80, kar je pomenilo 80 sprejetih in zapisanih znakov v eni minuti. To je bil minimum in kdor ni naredil izpita, namreč triminutnega poslušanja in zapisovanja brez napake, se je moral posloviti od radistov. Bil je dodeljen v enoto telefonistov, ki pa so imeli težje in nevarnejše naloge, kajti morali so za

prvimi bojnimi črtami vzpostavljati žične in kabselske povezave med posameznimi enotami in poveljstvi. K sreči se meni tega ni bilo treba bati, ker mi je »morsejada« kar ležala in sem kmalu prišel na tempo 110, kar so dosegli običajno le poklicni radiotelegrafisti. Tako sem postal celo Ausbildner, učitelj za naslednje skupne novincev, med katerimi sem spoznal Mariborčana Albina Preskerja, s katerim sva nato do konca vojne sotrpinovala in marširala po 4. in 5. etapi.

Razglednico sem domačim poslal 1.11.1943 iz Meissena.

Nad reko Elbo je mogočna Albrechtova graščina in stolna cerkev.

Po opravljenih izpitih je bilo treba teoretično znanje preizkusiti tudi v praksi. Naša enota, razdeljena po desetinah, se je podala v Arlberške Alpe, kjer smo se ugnezdili v neki planinski koči na višini naše Kredarice. Pot do koče je bila hudo naporna, kajti na hrbtih smo nosili oddajne in sprejemne postaje, vsaka težka več kot 20 kg. Kdor pa ni imel aparata, je dobil za isto težo nahrbtnik z zidno opeko, tako da smo bili vsi enako obremenjeni. To visokogorsko urjenje je trajalo običajno 14 dni in mi je navsezadnje bilo še kar všeč, le smučanje s težkimi aparati na hrbtu mi je povzročalo težave, kajti če si bil malo neroden, si kaj kmalu z nosom ril po ledenem snegu ali pa z zadnjico delal gaz ostalim. Od tistikrat se mi je smučanje res kar malo zamerilo in se tudi kasneje po par letih doma smučk nisem več dotaknil.

V neprijetnem spominu mi je ostal tudi dogodek, ko je našo desetino, kakih 10 km oddaljeno od planinske koče in na približni višini našega Triglava, presenetil hud snežni metež in je naš bivač snežni plaz odrezal od povratne poti. Sedaj pa smo morali res tudi v praksi dokazati, da smo se res nekaj naučili in da to znamo tudi uporabiti. Tako nam je po daljšem času le uspelo vzpostaviti zvezo z našo planinsko postojanko in nato še s komando v dolini. Sporočili smo jim, da smo »živi in zdravi« in naš položaj, da so nam nato v pomoč poslali izkušeno planinsko ekipo. Po prečuti mrzli noči v našem bivaku smo se zjutraj res

neprespani in premraženi, vendar srečni, da se je navsezadnje vse dobro končalo, vrnili v toplo zavetje planinske koče. Smilili pa so se nam vsi oni, ki so morali vso noč »voziti bicikel«, kajti generatorji za potrebno električno energijo so bili na nožni pogon in je bilo poganjanje pedal kar naporno. No, pa jih vsaj ni tako zeblo kot nas.

Ko pa smo se nato kot prekaljeni planinski radisti vrnili v dolino, je naju z Mariborčanom Albinom čakalo presenečenje: ukaz za premestitev v drugo edinico. Javiti sva se morala v posebno enoto Nachrichten Dolmetscher Ausbildungs und Ersatzabteilung. To je bila specialna enota za šolanje obveščevalcev tolmačev oziroma prevajalcev, ki se je nahajala v mestu Meissen blizu Dresdenu.

V Albinovi in moji kartoteki je bilo namreč navedeno tudi, da obvladava poleg nemščine še dva »tuja« jezika, namreč slovenščino in srbohrvaščino, in ker sva oba bila kar dobra radiotelegrafista, so naju takoj poslali v omenjeno enoto »zur weiteren Ausbildung«, pač za nadaljnje usposabljanje. Priznati pa moram, da sva s to prekomando bila zadovoljna, kajti vsi ostali so bili poslani na bojišča, kar pa je nama bilo, vsaj za nekaj časa, odloženo.

Moja nova enota se je nahajala v ogromnem kasarniškem kompleksu in se je imenovala Hindenburgkaserne. Razdeljeni pa smo bili po jezikovnih skupinah. Tako so v 1. četi bili romanski jeziki, v 2. četi slovanski, v 3. četi germanski in v 4. četi ostali pomembnejši. Učni program je bil kar zahteven; dopoldanski raspored je obsegal sprejemanje in oddajanje šifriranih depeš, spoznavanje ključev in kod za dešifriranje, prevodi dešifriranih tekstov in nato posredovanje pristojnemu poveljstvu. Omeniti moram tudi Q-kratice, kajti za medsebojno

brezzično sporazumevanje smo smeli uporabljati samo tajna gesla, imenovane Q-kratice. Tako je npr.: QRM pomenila, da je zaradi atmosferskih motenj sprejem zelo slab,

QSL – pripravi se, imam depešo za tebe,

QTA – depeša ni več aktualna,

QTR – koliko je ura.

Teh kritic je bilo kakih 30, ki si jih moral poznati. Tako si bil ob prostem izhodu v mesto vprašan 3 kratice in če jih nisi takoj pravilno povedal, si moral nazaj v kasarno.

Ker pa smo kljub nekakšnemu šolanju le bili samo vojaki, smo v popoldanskih urah imeli bolj vojaška opravila: spoznavanje in čiščenje orožja, razstavljanje in ponovno sestavljanje strojnic v čim krajšem času, streljanje v tarče in rokovanje s protitankovskimi raketami. Seveda tudi ekserciranja in marširanja ni manjkalo; enkrat tedensko kakšen daljši pohod z vso radiotehnično opremo, pa tudi nenadni nočni alarmi so bili zelo pogosti. In tako se je moja trimesečna specializacija bližala zaključku, ko bo treba v bližini frontnih položajev in bo šlo zares.

večerih igral klavir, midva z Albinom pa sva se, kot njegova »menežerja«, zastoj gostila.

Tako smo preživel zimo 1943/44, ki je bila kar precej ostra, in prišel je mesec marec, ko je večina iz naše enote prejela Marschbefel, to je razpored za bojne enote, ki so jim bili dodeljeni, le naša trojka, ki je bila predvidena za »balkansko fronto«, je bila na čakanju. Prvi je bil na vrsti Albin, ki je dobil napotnico za Beograd, kjer naj bi na nemški komandi mesta postal tolmač in prevajalec. Kot drugi, predviden za prekomando, sem bil na vrsti jaz, vendar se je pri meni stvar zakomplicirala. Moj neposredno nadrejeni nadporočnik, imenovali smo ga Eri (pisal se je menda Erlich), je bil eden redkih nemških oficirjev, s katerim se je dalo malo bolj prijateljsko pogovarjati. Nekega večera me je dal poklicati v svojo pisarno na »privatni razgovor«, ki mi je povzročil kar nekaj neprespanih noči. Zaupal mi je neuradno (čeprav ne bi smel), da sem tudi jaz predviden za Balkan, in sicer na področje Bosne, od tam pa s posebnim malim letalom – štorclja nad področje Drvarja, kjer bi moral izskočiti s padalom. Potem bi me oblekli v civilno

letih spominjam teh dogodkov, kot da bi bilo to včeraj, in zdi se mi, da je bil ves ta načrt nakakšen skrajno slab scenarij za kak cenen pustolovsko – špijonski film.

Zavedal sem se takrat tudi, da bi bila to verjetno zadnja etapa moje življenjske poti, kajti takratna vozovnica za Bosno je bila, kot vse podobne, »nepovratna«! Povedati pa moram tudi, da čeprav bi bila moja naloga bistveno lažja in manj nevarna, bi se ji vsekakor skušal izogniti, kajti že iz moralno-etičnega vidika bi mi vest ne dopuščala sovražnega delovanja proti državi, ki je nekoč navsezadnje le bila moja domovina.

Po končanem opisu predvidenega načrta za infiltracijo obveščevalca, ki naj bi ga poosebljal jaz, me je moj Oberleutnant - nadporočnik vprašal, kaj si o vsem povedanem mislim. Sicer pa je že med pripovedovanjem z mojega zaprepadenega obraza lahko razbral, kakšen bo moj odgovor. Dejal sem mu samo, da se za zahtevno vlogo obveščevalca ne čutim dovolj sposobnega in da bi, če bi lahko izbiral, odšel raje na prvo frontno linijo kot pa v Bosno. Kar nekam dolgo me je opazoval, nekaj razmišljal, potem pa dejal: »No, sicer pa imam pri razporedih mojih fantov radistov tudi jaz kakšno besedo.« In res jo je imel, pa še tehtna je bila in zalegla je. Kot smo vedeli, je bil v civilni službi poklicni radiotelegrafist pri trgovski mornarici in sedaj kot nadporočnik šef oddelka telegrafistov. Dal je ugovor na moj razpored in ga utemeljil z dejstvom, da pač ne more pogrešati enega svojih boljših inštruktorjev, ker je ravnokar prispela večja skupina novincev, ki jih bo treba usposobiti za radiste. Ugovor je bil sprejet in meni se je spet odvil ogromen kamen s srca, kajti dobro sem se zavedal, da je bil zelo nevaren ovinek na moji življenjski poti uspešno in dobro prevožen! Tako se je vse končalo dobro in moj odhod na frontno področje se je spet nekoliko odmaknil, kar pa ni bilo slabo.

Sedaj sem imel tudi nekoliko več prostega časa, ki sem ga izkoristil za malo bolj natančen ogled mestnih znamenitosti. Meissen leži v bližini Dresdena in je svetovno znan po messenskem porcelanu, ki ga izdelujejo že preko 300 let. Leži ob reki Labi, ki priteče iz Češke in dobi v Nemčiji ime Elbe in se nato kot mogočen veletok pri Hamburgu izliva v Severno morje. Pogosto sva z Albinom, posebno ob nedeljah, stala na veličastnem mostu in zrla navzdol na gost ladijski promet pod sabo. Ob takih trenutkih so nama misli uhajale na mariborski most preko Drave in polotilo se naju je hudo domotožje. Mene še posebno, ker so se bližali božično-novoletni prazniki 43/44 in ko bom že tretjič moral pričakati novo leto daleč od doma.

No, in tako sem še kar srečno prekrmaril vse okljuje in strmine tretje etape moje življenjske poti, ko sem kmalu po novem letu dobil povelje za 4. etapo. To pa je pomenilo slovo od Meissena, ki pa mi je kljub vojaščini ostalo v prijetnem spominu.

Bludenz

Razglednico Bludenza sem pisal domačim 22.7.1943. V ozadju visokogorstvo, kjer "smo se šli" alpiniste.

Naj povem še, da sva z Albinom, čeprav sva mislila, da sva tukaj edina Slovenca, le ugotovila, da je v drugi skupini še en naše gore list. Bil je to Maks Verdev iz Šentandraža nad Polzelo. Hitro smo se spoprijateljili in smo kmalu postali nerazdružljiva triperesna deteljica, ki je ob sobotah in nedeljah, ko smo imeli prost izhod, skupaj preživela marsikatero prijetno urico. Najin novi prijatelj je bil poklicni organist in smo njegove orglarske sposobnosti izkoristili tako, da je on v neki imenitnejši restavraciji ob

obleko, mi priskrbeli ustrezne dokumente in seveda tudi specialni kratkovalovni oddajnik, s katerim bi potem na tajne kodirane naslove pošiljal različne, za nemško komando pomembne podatke, ki bi jih zbiral s pomočjo Nemcem naklonjenih domačinov.

Ko sem torej izvedel, kaj me čaka, me je skoraj kap. Saj to ni mogoče, sem mislil. Kako naj neki najstnik, pa čeprav vojak, z nekaj teoretične priprave, opravlja teko zahtevne in nevarne naloge obveščevalca sredi nasprotnikovega ozemlja. Tako se sedaj po tolikih

SRCE MOJEGA MESTA

"Zraven Savinjske doline je gotovo Šaleška, ki je od Savinjske ločena po nizkem hribovju, ena najlepših vsega slovenskega Štajerja. Glavni kraj te doline je prijazni trg Šoštanj, ki se na spodnjem koncu razprostira med Pako in vznožjem lokoviških gor in tudi še onstran Pake, kjer stoji pohlevni kolodvor železnice Celje - Velenje ... Na vse sedanje moderno gibanje pa gleda napol skrit v smrekovem gozdu Pusti grad, do polovice porušen stolp nekdanjega šoštanjkega gradu". Tako je predavnimi leti začel opis Šoštanja njegov veljak, dr. Josip Vošnjak, in mu s tem postavil neminljiv spomenik.

V tem mestu svetlobe je pred dobrim stoletjem našla svoje mesto tudi **Osnovna šola Bibe Röcka**. To je stara, a dobra šola, ki skupaj s podružnicama v Ravnah ter Belih Vodah nudi drugi dom 327 učencem. Njihovo vztrajnost in prizadevnost je mogoče zaslediti na številnih področjih. Poleg rednega šolskega dela izkoriščajo ponujene dodatne oblike izobraževanja ter se vestno vključujejo v razne interesne dejavnosti. Uspešni so na učnem, kulturnem in športnem področju in tako prispevajo pomemben delež k promociji šole in občine Šoštanj.

Zamisli in domišljija otrok se udeležujejo v njihovih delih, iz njih sijajo lepota, smeh in mladostna razposajenost. Nam pomenijo predvsem neizčrpen vir energije, potrebne za premagovanje življenjskih preizkušenj, ter spomin na leta, ko smo bili sami sposobni neobremenjeno zreti v svet. Dajmo mislim prosto pot!

MOJ DOMAČI KRAJ

Ko pogledam v tvoje lice, vidim doline, potoke, ki so si utrli pot skozi tebe, travnike, ob njihovem robu gozdove, griče, manjše in večje. O, moj domači kraj, prineseš mi solze v oči in lepe trenutke v srce.

Hiše so tu in tam, nekatere ob gozdu, druge ob travniku, vse pa se nahajajo v tvojem naročju. Ljudje v njih so si podobni, imajo veselo srce. Prijazni so in radi pomagajo, če si kdaj v nesreči.

Nikoli te ne bom pozabil, draga vas, vedno te bom nosil v srcu. Ravne, vedno me boste spominjale na lepe trenutke mojega otroštva.

Rok Atelšek, 8.c

Obdajajo ga griči in hribi, poraščeni z gozdovi. Na enem teh gričev stoji grajska razvalina. S svojimi tremi stenami gleda v dolino kot stražar. Po njej se vije reka, ki dolino razpolovi, hkrati pa jo povezuje z mostovi. Le-ti se dvigajo nad reko kot mavrica nad zemljo.

Ob robu mesta valovi Družmirsko jezero, v globinah katerega se skriva izgubljena vasica. V njej so nekoč živeli prijazni ljudje. Vsako leto spustijo v spomin na to vas po jezeru na tisoče lučk.

Danes prebivajo domačini v hišah in blokih, za katere se zdi, da so kot gruča velikih in majhnih otrok, ki se

smehljajo iz doline. V njej je tudi elektrarna. Iz nje so prihajali včasih smrdljivi plini, sedaj pa ne onesnažuje več okolice, ker je dobila čistilno napravo. Videti je, kot bi iz dimnikov zdaj prihajale rože in lepšale okolico.

Šoštanj mi ostaja v spominu zaradi vseh lepih stvari, ki jih skriva v sebi in pokaže samo tistim, ki se mu približajo. Če ga hočeš zares spoznati, moraš živeti v njem.

Nina Lesnjak, 8.a

SRCE NAŠE ŠOLE

Vsako živo bitje ima srce. Tudi naša šola ima srce, ki bije za vse naše učence. Imenuje se šolska knjižnica.

Naša šola ima premalo prostorov, zato imamo knjižnico v Mayerjevi vili. Malo je majhna, a vendar prijetna. Na policah so razvrščene pravljice, legende, basni, zgodovinske, zemljepisne knjige ... precej je tudi leksikonov in enciklopedij. Nima pa čitalnice, v kateri bi lahko posedali učenci, brali in zbirali podatke. Preko računalnika pa bi lahko tu in tam pokukali na medmrežje.

Duša knjižnice je naša knjižničarka. Vedno je nasmejana, prijazna in zna vsakemu svetovati. Rad hodim v knjižnico.

Ko bomo dobili novo šolo, bo knjižnica njeno srce, središče šole. Vsi se veselimo tega trenutka.

Marko Medved, 5.a

ZALJUBLJENI PALČEK PIM
(moja pravljica)

Predstava učencev OŠ Bibe Röcka: Čarovnica Rožica, ki ni mogla biti zlobna v ujetništvu in njen rešitelj pastirček Peter.

Foto: Zdravko Kočevar

modro obleko, na prsih pa je imela pripeto bleščečo sponko, ki je s svojim leskom kar bodla v oči. Pim se ji je približal in se v trenutku zaljubil vanjo. Rekel je: "Kakšna lepota. Saj ne more biti res, da bi že tako mlado življenje ugasnilo. Le kaj se ji je zgodilo?" "Odneseva jo proti šoli," je predlagala Skokica. Ko sta jo položila na klop sredi učilnice, so se ji plašno približale še nekatere gozdne živali in med njimi je završalo: "Kakšna lepota!" Med tem pa sta prispela tudi Pik in Pok. Hudobna vrana se je zakadila v sponko in jo odnesla proti svojemu gnezdu. Deklica je v trenutku odprla oči in ljubeče pogledala Pima. Vsi prisotni so takoj začutili moč njune ljubezni. Še dolgo v noč so poslušali njeno žalostno zgodbo. Zaspala je zaradi zastrupljene sponke, ki ji jo je podarila in pripela njena hudobna mačeha.

Naslednji dan se je pričelo poročno slavlje, ki je trajalo ves teden. Pim in njegova izbranka pa sta srečno živela do konca svojih dni.

Tina Tavčar, 5.a

VREDNO JO JE SPOZNATI
(opis in oznaka osebe)

V Ravnah, vasici blizu Šoštanja, živi prikupna in priljubljena deklica. Ime ji je Franja. Čeprav se vsem, ki jo poznamo, zdi to ime lepo, sama še zmeraj misli, da bi ji bolj pristajalo drugačno.

In kako bi jo prepoznali, če bi jo srečali na ulici? Ima lepe, iskrene zelene oči in čudovite valovite svetlo rjave lase, ki ji v kodrih padajo na ramena. Pogosto ima spletene v kito ali dve, spete v čop ali pa ji prosto valovijo okrog glave. Visoka je 162 centimetrov in teža 50 kilogramov. Ima lepo, ravno pravšnjo postavo, verjetno prav zaradi tega, ker se rada ukvarja s športom. Doma pogosto igra košarko z bratom ali se s sosedi s pomočjo rolerjev prevaža gor in dol po Ravnah. Ko zapade prvi снег, pa komaj čaka, da ga bo zadosti za smučanje ali sankanje. Tudi oblači se rada športno - v ohlapne hlače in majice, večkrat pa poskusi, kako se ji podajo trenutni modni trendi.

Franjo boste največkrat videli nasmejana, saj jo smeh spremlja povsod. Včasih jo celo tako "prime", da se ne more ustaviti in se smeh samo še stopnjuje. Z lahkoto bi delala reklamo za smejalni prašek, saj bi ji šlo na smeh že, ko bi izvedela, da ta res obstaja.

Pa ne mislite, da Franja ne zna biti resna.

Če se razžalosti, jo je težko spet spraviti v dobro voljo. Je pa še nekaj, kar odlično obvlada. Kadar jo kdo razjezi, brez pomislekov prav dobro udari, sploh če je za njeno jezo kriv kak fant. A ima tudi to dobro lastnost, da se njena jeza kaj hitro poleže.

Zaradi svoje velikodušnosti, odprtosti in radodarnosti ima med sošolci ter sosedi, pa še kje drugje, ogromno prijateljev. Z njimi se pogovarja sproščeno, lahko. Ko se o kakšni stvari razgovori, jo je grozno težko ustaviti, kaj šele prekiniti pogovor. Zato se večkrat zgodi, da bi morala domov, pa se s sosedi še vedno zadržuje na križišču in govori, govori ...

Doma se počuti dobro, nikoli ji ni dolgčas, saj ima ses-

Dejte nam plac

tro in dva brata. Za veselo razpoloženje rada zaigra na klarinet in pridružijo se ji še ostali člani družine s svojimi instrumenti. Franja je vse prej kot skopuška, zato lahko pričakujete, da vas v njeni bližini slej ko prej doleti vsaj kak bonbonček.

Jerica Koren, 8.c

ZNANKA (opis in oznaka osebe)

Mogoče ji ni usojeno, mogoče ji ni namenjeno, a s srečo je pač tako, da malo vzameš, malo pa razdeliš. A ona jo toliko razdaja, da zanjo ne ostane prav veliko.

Če bi shranili vse njene solze, bi naše oči zrle v sivo reko, ki bi počasi tekla mimo. Toliko hudega trpi v svojem življenju, da mnogi med nami ne bi prenesli, a ona počne to iz dneva v dan.

Živi v majhni, že zelo poškodovani hiški na griču ob gozdu, ki jo je dobila za doto ob poroki. Tam prebiva sama že štiri leta, odkar je umrl njen mož.

Je ženička, ki ji gube v celoti prekrivajo obraz, njene roke pa so zaznamovane z žulji, kar dokazuje, da celo življenje trdo dela. Na njenih laseh so že dolga leta "bele snežinke", zato si največkrat poveže na glavo preprosto pisano ruto.

Hobijev nima, saj ji bolezen ter slab vid preprečujeta vsakršno delo. Le spomladi nabere "lipovje", da ima pozimi za čaj.

Ta ženica je zelo skromna oseba, kljub vsem preteklim strahotam iz njenega srca vsako jutro posije sonce in sije ves dan.

Je že tako, da ima vsako pisalo svojega pisca, vsak pisec svojo muzo in vsako življenje svojo usodo. Takšno ali drugačno.

Mateja Trap, 8.c

SREČA

Sreča je edino,
za kar se vsi borimo,
vsi pa si jo po svoje
in različno gojimo.

Sreča je za nekatere
bogastvo in slava,
za druge pa ...
zdravje in zahvala.

Otroku pomenijo srečo
sladkarije in pa igrače,
a drugemu ...
veliko ljubezni ali vsaj jedače.

Nima vsak veliko je,
na žalost, pač,
a kot pravimo:
VSAK SVOJE SREČE JE KOVAČ.

Jelka Tajnik, 8.c

SLADKE SKRBI

Tam na klopci v parku
en "frajer" sedi,
okrog ubogega revčka
pa kup deklet se podi.

Plašen, prestrašen
se med njimi gubi,
neuspešno, zaman
jih od sebe podi.

Ker oči toliko vanj strmi,

se revček ustraši in urno zbeži.
Med begom čez drn in strn se zdi,
da fant naš otresel se vseh je skrbi.

V tistem trenutku srce ponori -
naš junak na prelepo dekle naleti.
Da takšne prilike zamudil ne bi,
ji pred nos šopek rožic pomoli.

Dekle pogleda ga v oči,
en plah nasmeh mu podari,
a naj fant preveč ne umišlja si -
kaj kmalu mu klafuto prisoli.

Sedmošolci

OBOŽEVALKA

Že dolgo opažam,
da si najlepši v razredu
in nasploh zdiš se mi v redu.
Všeč mi je tvoj novi parfum
in novi skiro - pravi je bum.

Rada imam tvoj nasmeh,

ŠABLONSKI TISK

TIMO ŽITJE

MARČ DOJČEK & B.

modrino jezera v tvojih očeh,
svetel pramen v laseh
in, jasno, najnovejši mobi v dlaneh.

Če nimaš pametnejšega dela,
kot s "frendi" na klopici sedet',
tukaj je moja številka,
pokliči,
bova šla kdaj na sladoled.

Sedmošolke

Dekleta,

žene in

mame!

Vesel

marec ter,

da bi bile

ljubljene in

spoštovane

vseh 365

dni na leto,

Vam želi

VAŠ LIST.

Rod Pusti grad

gre s časom naprej

Ureja: Andreja Techuana

Naša stran je nastala tu.

Ob pozdravu nastale strani pa upam, da bomo taborniki vsebino strani oblikovali skupaj, saj bo takšna, kot hočemo, polna informacij in takoj pri roki, da reši vse težave in vprašanja, s katerimi se srečujemo pri delu.

Kot posebnost bi izpostavila stran Zgodovina rodu, kamor lahko svoja taborniška doživetja iz preteklosti pošljete tudi vi, ki ste bili taborniki nekoč, pa so vam dogodki ostali v spominu in bi jih radi delili z nami. Za vas bo to nostalgичni trenutek, ko boste podoživeli taborništvo, za nas pa bo odkrit kamenček iz mozaika zgodovine taborništva v Šoštanju.

...Iz dogajanja v rodu...

Medvedki in čebelice

so obiskali **Hermanov muzej v Celju**, kjer so si ogledali razstavo o prometu. O izletu v Celje je **David Cafuta** zapisal tole:

V petek, 1. februarja, smo se taborniki rodu Pusti grad odpravili na zanimiv in poučen izlet v Celje. Odhod je bil ob 15.30 izpred železniške postaje v Šoštanju. Bili smo navdušeni nad vožnjo z vlakom. Mnogi med nami smo se z vlakom peljali prvič. Udeležba je bila zelo velika, saj nas je bilo kar 36 medvedkov in čebelic. V Celju smo si ogledali Hermanov muzej na temo promet. Ogledali smo si razstavo o razvoju prometa, se igrali čisto pravo banko, na računalniku reševali kviz o prometu ter barvali in risali. Na koncu pa smo si ogledali še razstavo o življenju v Celju nekoč. Po ogledu smo se odpravili v McDonald's in se do sitega najedli. Ob 19.30 pa smo se polni veselja spet usedli na vlak in se odpeljali nazaj v Šoštanj. Domov smo prispeli ob 20.15.

Popotniki in popotnice

V januarju se je zgodilo že tradicionalno **Zimsko orientacijsko tekmovanje (ZOT)**, udeležila pa se ga je tudi ekipa popotnikov in popotnic iz našega rodu, ki je zasedla odlično 2. mesto. ZOT je član ekipe **Janez Apat** doživel takole:

Taborniki rodu **PUSTI GRAD ŠOŠTANJ** smo se letos zopet udeležili Zimskega orientacijskega tekmovanja, ki je potekalo od petka, 25., do sobote, 26. 1., v okolici Maribora, natančneje v Sladkem Vrhu. Tekmovanje vsako leto organizira rod XI. SNOUB Maribor. Udeležila se ga je naša ekipa **Heroji**, ki pa je bila zaradi obveznosti nekaterih nekaj dni pred tekmovanjem spremenjena. Sicer bi nas moralo biti pet, pa vendar. Sestavljali smo jo Katja Švarc, Silvo Potočnik, Peter Apat in Janez Apat. Same sorodne duše. Ko smo v petek zvečer prispeli, smo opravili pisni del tekmovanja, se najedli (zelo pomembno), se imeli lepo do jutranjih ur ter odšli spat. Po nekaj urah slabega spanja v telovadnici osnovne šole na tleh smo se v soboto zjutraj odpravili na progo. Na začetku smo imeli nekaj težav z orientacijo zaradi megle, ki pa se je kmalu razkadila. Proga je potekala po Slovenskih goricah (gor - dol - gor...). Bila je dolga okoli 15 kilometrov ter je imela okoli 1000 metrov višinske razlike (kaj pa to nam). Višinske razlike smo naredili še za 2 hriba več, ker smo bili tako polni energije (recimo). Ugotovili smo tudi, da tamkajšnjim prebivalcem ne smeš pokazati karte, ker se potem še po njihovi zaslugi izgubiš. Proti loncu proge je začelo tudi deževati, tako da tudi glede tega nismo bili prikrasani. Po vseh teh grenkih spoznanjih smo prispeli na cilj z nič kaj dobrim občutkom. Vendar so nas na razglasitvi rezultatov prijetno presenetili. Zasedli smo 2. mesto v kategoriji popotnikov. Ta rezultat nam bo gotovo služil kot vzpodbuda v prihodnje. Pohvaliti je treba organizatorje, saj so se glede na prejšnja leta zelo potrudili. Tekmovanje pa je bilo tudi lepa popestritev vikenda, ki pa še zdaleč ni bil končan. Ampak to je že druga zgodba.

KONTAKTNE OSEBE

Starešina rodu: **HELENA URH** (031/663-478)
Načelnik rodu: **MAKS KVAS** (041/324-459)
Mentor na šoli: **HELENA URH** (031/663-478)
Propagandist in stiki z javnostjo: **ANDREJA GOMBOC** (041/376-446) ■

Čas neizbežno vleče v svoje kolo tudi taborništvo, ki se temu seveda ne more upirati, nasprotno, stvari, ki jih prinaša sodobno življenje, poizkuša izkoristiti v svojo korist. Tako je čas tudi v naš rod prinesel potrebo po izdelavi spletne strani. Da izdelava te ni bila stran vržen čas, govori to, da jo je večina naših članov prav ponosno in z veseljem pozdravila, najbolj ponosna pa sem nanjo ravno jaz, saj sem jo izdelala in postavila na svetovni splet, kjer si jo lahko ogledate tudi vi. Naslov strani je <http://www.rpg.rutka.net>, vašega mnenja o strani ali kakršne koli druge informacije ali pripombe pa bomo veseli na e-mailu rpg@rutka.net. Našo stran bomo izkoristili za boljše informiranje članov znotraj rodu pa tudi drugih, ki bodo želeli stopiti z nami v stik preko elektronske pošte. Vodniki in člani vodstva bodo na njej našli vse informacije o akcijah, dogodkih, prijavnice, fotografije in drugo, hkrati bo na strani veliko strokovnega gradiva, ki bo dostopno vodnikom, da bo njihovo delo kvalitetno in prijetno.

Bibliografija

planinske literature v knjižnici Šoštanj

(Vir: COBISS - URL: <http://izumw.izum.si/cobiss/>, februar 2002.)

V februarski številki Lista planinci nadaljujemo z razmišljanji na temo Leto gora 2002. Zastavljajo se nam vprašanja, kako se približati goram, jih spoznati, razumeti svet narave ipd. Na ta in podobna vprašanja si lahko sami odgovorimo tudi s pomočjo planinske literature. Knjižnica Šoštanj, ki je sicer dislocirana enota knjižnice Velenje, ima trenutno 57 naslovov knjižnega gradiva na temo planinstva, alpinizma oz. življenja v naravi. Spodaj je priložena bibliografija oz. zbor vse planinske literature v knjižnici Šoštanj, urejen kronološko, oz. glede na leto izida naraščajoče. Najstarejša knjiga je tako iz leta 1961.

V seznamu najdemo potopise, strokovno planinsko literaturo, planinske vodnike ter publikacije, izdani ob 90-letnici Planinskega društva Šoštanj ter 50-letnici Planinskega društva Velenje. Dva zbornika, ki veliko povesta o zgodovini planinstva na Šaleškem. Bibliografija je izdelana s pomočjo slovenskega online kataloga in t.i. virtualne knjižnice COBISS, v katerega je vključena tudi knjižnica Velenje. Elektronski naslov, preko katerega je dostop tudi do COBISS-a, je domača stran knjižnice Velenje: <http://www.vel.sik.si>.

Nekatere izmed spodaj navedenih knjig bodo tekom leta 2002 tudi posebej predstavljene v Listu na strani Planinskega društva Šoštanj.

Planinstvo, alpinizem, življenje v naravi (UDK 796.5), urejeno kronološko:

1. SAINT-LOUP, M. A. de (1961): Gora ni hotela. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 161 str. Prevod dela: La montagne n'a pas voulu.
2. HERMANN, Geiger (1966): Ledeniški pilot. Ljubljana: Mladinska knjiga, 133 str.
3. MLAKAR, Janko (1972): Iz mojega nahrbtnika. 3. dopolnjena izdaja. Ljubljana: Mladinska knjiga, 276 str.
4. ŽIVLJENJE v naravi (1972). (Ljubljana): Partizanska knjiga, 694 str.
5. KUGY, Julius (1973): Pet stoletij Triglava. Maribor: Obzorja, 418 str. Prevod dela: Fünf Jahrhunderte Triglav.
6. GAYL, Albert (1973): Plazovi. Ljubljana: Planinska založba Slovenije, 127 str.
7. KUNAVER, Aleš (1974): Makalu. (Ljubljana): Mladinska knjiga, 224 str.
8. SMERKE, Zlatko (1974): Planinarstvo i alpinizem. Varaždin: Planinarsko društvo "Ravna gora", 437 str.
9. ŠKARJA, Tone (1975): Stene mojega življenja. Maribor: Obzorja, 109 str.
10. MIHELČIČ, T. (1978): Julijske Alpe.
11. ŠEGULA, Pavle (1978): Nevarnosti v gorah. Ljubljana: Planinska založba, 495 str.
12. LIPOVŠEK, Marijan (1978): Steze, smučišča in skale. Ljubljana: Mladinska knjiga, 399 str.
13. RAZTRESEN, Marjan (1979): Kruta gora: jugoslovanski vzpon na Mount Everest 1979. (Ljubljana): Cankarjeva založba, 245 str.
14. NA vrh sveta: jugoslovanske odprave od Trisula do Everesta (1979). Ljubljana: Mladinska knjiga, 254 str.
15. MAKOTA, Ante (1979): Sfinga: zadnja skrivnost triglavske stene. 1. natis. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 490 str.
16. LOVŠIN, E. (1979): Triglav, gora in simbol.
17. BONATTI, Walter (1980): Moje gore. Maribor: Obzorja, 254 str. Prevod dela: Le mie montagne.
18. ZAPLOTNIK, Nejc (1981): Pot. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 202 str.
19. SLOVENSKE gore (1982).
20. ORIENTACIJA (1983). Ljubljana: Komisija za založniško dejavnost pri predsedstvu Zveze tabornikov Slovenije, 169 str.
21. HARRER, Heinrich (1984): Beli pajek: zgodovina Eigerjeve severne stene. Maribor: Obzorja, 232 str. Prevod dela: Die weisse Spinne.
22. ZAPLOTNIK, Nejc (1985): Pot. 3. izdaja. Ljubljana: Cankarjeva založba, 233 str.
23. MLAKAR, Janko: Med Šmarno goro in Mont Blanc. Maribor: Obzorja, 325 str.
24. GROSELJ, V. (1987): Do prvih zvezd.
25. ŠKARJA, Tone (1987): Jalung Kang. Ljubljana: Borec, 224 str.
26. ZAVRNIK, Braco (1987): Pet zakladnic velikega snega. Maribor: Obzorja, 187 str.
27. MIHELČIČ, T. (1987): Slovenske stene.
28. SKOBERNE, P. (1987): Triglav.
29. ČESEN, Tomo (1990): Sam. Radovljica: Didakta, 159 str.
30. JANEŽIČ, P. (1990): Sij gora.
31. RAPOŠA, Kazimir (1990): Slovenske planinske kočice. V Ljubljani: Cankarjeva založba, 79 str.
32. JELINČIČ, Dušan (1992): Biseri pod snegom. 1. izdaja. Maribor: Obzorja, 150 str.
33. STOLETJE v gorah: (ob stoletnici organiziranega planinstva na Slovenskem). Ljubljana: Cankarjeva založba, 275 str.
34. TOMAZIN, Iztok (1993): Čo Oju - Turkizna boginja. Ljubljana: Prešernova družba, Vrba, 252 str.
35. STRITAR, Andrej (1993): 111 izletov po slovenskih gorah.
36. KRISTAN, Silvo (1993): V gore --- izletništvo, pohodništvo, gornišтво. Radovljica: Didakta, 274 str.
37. DOLHAR, R. (1994): Od Trente do Zajzere.
38. OD Triglava do treh vrhov sveta (1994). Radovljica: Didakta, 263 str.
39. MLAČ, B. (1994): Veliki pionirji alpinizma 2. knjiga.
40. MIHELČIČ, Tine (1995): Julijske Alpe. Del 1, Bohinjske gore. Ljubljana: Sidarta, 168 str.
41. STRITAR, Andrej (1996): 111 izletov po slovenskih gorah. 3. dopolnjena izdaja. Ljubljana: Sidarta, 200 str.
42. GROSELJ, Viki (1996): Anapurna: zadnji slovenski osemtisočak. Maribor: Obzorja, 138 str.
43. PLANINSKO društvo Šoštanj: 90 let (1996). (Šoštanj: Planinsko društvo), 136 str.
44. STRITAR, Andrej (1997): Julijske Alpe. Gore nad Sočo. Ljubljana: Sidarta.
45. MACMANNERS, Hugh (1997): S šotorom v nahrbtniku. Ljubljana: Mladinska knjiga.
46. JUG, Klement (1997): Stena in smrt: planinčevi zapiski. V Ljubljani: Karantanija, 211 str.
47. BELAK, Stane (1997): Veliki dnevi. Ljubljana: Sidarta.
48. KRAKAUER, Jon (1998): Izginuli: osebni obračun z Mount Everestom. Tržič: Učila, XX, 312 str. Prevod dela: Into thin air: a personal account of the Mount Everest disaster.
49. STRITAR Urška (1998): Z otroki v gore: družinski izleti. Ljubljana: Sidarta, 200 str.
50. MAŠERA, Andrej (1998): Zahodne Julijske Alpe. Ljubljana: Sidarta, 160 str.
51. 50 let Planinskega društva Velenje: 1949-1999 (1999). Velenje: Planinsko društvo.
52. HABJAN, Vladimir (1999): Manj znane poti slovenskih gora: izbor neoznačenih poti, brezpotij in lažjih alpinističnih vzponov. Ljubljana: Sidarta, 212 str.
53. ŠVAB, Erik (1999): Plezališča brez meja: Trst - Slovensko primorje - Istra = Arrampicare senza frontiere: Trieste - Osopo - Istria. Ljubljana: Sidarta, 148 str.
54. NOSAN, Aleš (1999): Potepanja za večno. Ljubljana: samozal.
55. SLOVENIJA (1999). Ljubljana: Sidarta.
56. BELE, Jani (2000): Proti vrhovom: priročnik za gibanje v gorah. Ljubljana: Planinska zveza Slovenije.
57. KOZINC, Željko (2001): Lep dan kliče 2: 100 izletov. Ljubljana: Modrijan, 345 str.

Vsem želim prijetno branje - raziskovanje! ■

Brina Jerič

23. marca bo v Šoštanju zanimivo športno srečanje županov Šaleške regije, ki ga organizira SPIN Šoštanj v dogovoru z županom naše občine Milanom Kopušarjem.

Tekmovanje bo potekalo v treh disciplinah:

kegljanje
met pikada
namizni tenis
PROGRAM

09.00	pozdrav županov in gostov v TEŠ,
09.15	pričetek iger s kegljanjem (50 lučajev: 25 zbijanje, 25 čiščenje) v TEŠ,
10.00	tekmovanje v metu pikada (mož in žena) v TEŠ,
11.00	tekmovanje v namiznem tenisu (igra se do 11 na tri dobljene sete) v telovadnici Partizan,
12.00	komisijsko seštevane rezultate v telovadnici Partizan,
13.00	objava rezultatov v gostišču Pri Vidi v Zavodnjah.

Pripravilni odbor:

Tone Leber, Marko Brvar, Nino Ošlovnik.

Menihov Memorial

Namiznoteniški klub SPIN Šoštanj je v spomin na nekdanjega župana Bogdana Meniha že tretje leto zapored priredil tekmovanje v namiznem tenisu. Slednje je potekalo na pustno soboto v prostorih telovadnice Osnovne šole Karla Destovnika Kajuha v Topolšici, nastopilo pa je 61 tekmovalcev, ki so se memoriala udeležili iz vseh koncev Slovenije.

Rezultati so bili naslednji:

- igralci do 40. let:
1. BOGDAN SIMONČIČ, 2. IVAN ZERA, 3.-4. ZORAN GAJŠEK IN TONE POTOČNIK;
- igralci od 40 do 60 let:
1. JOŽE POGAČAR, 2. DRAGAN STANKOVIČ, 3.-4. FRANC HRIBERNIK IN MARJAN VITANC;
- igralci nad 60 let:
1. FRANC BARTOL, 2. TONE LEBER, 3.-4. JOŽE HAFNER in JOŽE VAJDIČ;
- ženske:
1. JOLANDA BELAVIČ, 2. TINA ŽEROVNIK, 3.-4. EDITA MALIK IN BOŽA MEŽA;
- pari do 55 let:
1. FRANC HRIBERNIK/BOGDAN SIMONČIČ;
- pari nad 55 let:
1. DRAGAN STANKOVIČ/FRANC BARTOL.

Ob tem bi se zahvalili Občini Šoštanj, družini Menih, osnovni šoli KDK in vsem, ki so kakor koli pripomogli, da je tekmovanje uspelo.

Dne 16.2.2002 se je naš klub udeležil tekmovanja za rudarsko svetilko v Hrastniku, kjer sta v Karbilon sistemu Zera in Vitanc osvojila 2. mesto, Lebar in Stankovič pa 3.

V ligi SAVA - SAVINJA je SPIN tir kroge pred koncem še vedno na prvem mestu ■

Tone Leber

Odbojka - OK Šoštanj Topolšica

Cilj je že izpolnjen

Do konca rednega dela prvenstva v 1. državni odbojarski ligi za moške sta še samo dva kroga. Odbojkarji Šoštanja - Topolšice pa so zastavljen cilj že dosegli. Na veliko veselje številnih ljubiteljev te lepe športne panoge so v zadnjem krogu premagali Olimpijo v Ljubljani, tako da so tudi teoretično ostali prvoligaši.

Ekipa v kategoriji od 40 do 60 let z Uršulo Menih.

Foto: Arhiv

Pričetek sezone ni bil najbolj obetaven. Čeprav so že ob začetku lige pokazali solidne predstave, to žal ni bilo dovolj za osvajanje točk. Vsi poznavalci odbojke v Sloveniji so si bili enotni, da ima klub vse možnosti, da se lahko enakovredno kosa za uvrstitev v sredini razpredelnice. Nekatere res dobre predstave je zasenčil nepričakovan poraz z Olimpijo doma. Živci igralcev in uprave so bili na resni preizkušnji. V najtežjih trenutkih so ohranili trezno glavo in v drugem delu prvenstva so igralci OK Šoštanj - Topolšica dokazali, zakaj so prvoligaši. Odlične igre so si kar sledile, teoretična možnost za izpad iz lige pa je še vedno ostajala. Ko so v 15. krogu doma premagali Pomurje, se jim je odvil težek kamen od srca. Neobremenjeni so v zadnjem krogu v Ljubljani premagali še Olimpijo in napredovali na 7. mesto. Za oceno dosedanjega dela sezone, ki se počasi že izteka, smo povprašali trenerja OK Šoštanja - Topolšice g. dr. Nikolaia Pozdnika.

Osnovni cilj za letošnjo sezono smo že dosegli. Zelo sem vesel, da za svojo usodo ne trepetamo do zadnjega kroga. Forma vseh igralcev se je vidno stopnjevala in v zadnjih krogih smo igrali zelo učinkovito. Do konca rednega dela bi radi obdržali 7. mesto, saj bi potem v 1/4 finalu play-offa ne igrali z ekipo Kamnika, ki je vseeno najmočnejša. Proti njim bi imeli zelo malo možnosti, z ostalimi pa se lahko dokaj enakovredno kosamo. Storili bomo vse, da bi bili naši zvesti navijači zadovoljni. V dvorani se jih zbira vedno več, kar je še posebej vzpodbudno in smo tega zelo veseli.

Rezultati OK Šoštanj - Topolšica:

14. krog - Granit : Šoštanj -Topolšica 3:0

15. krog - Šoštanj -Topolšica : Pomurje 3 : 1

16. krog - Olimpija : Šoštanj -Topolšica 1 : 3

V času šolskih počitnic o 25. do 28. 2. organizira OK Šoštanj -Topolšica tradicionalno šolo odbojke za mlajše kategorije. To je še ena priložnost več, da mladina v našem okolju spozna to športno igro. Ob koristnem preživetju prostega časa, se bodo tudi marsikaj naučili in prijetno preživeli počitnice.

Dragi starši, dopustite vašim otrokom, ki jih ta šport zanima, da preživijo počitnice v naši družbi ■

Ljubo Globačnik ►

DRŽAVNO PRVENSTVO /pospešeni tempo/ V MARIBORU je potekalo 8., 9., in 10.februarja 2002 v Dijaškem domu na Smetanovi 67 v kategorijah do 10, 12, 14 let - ločeno po spolih.Skupno število vseh udeležencev je bilo 161. Pravico nastopa so imeli najboljši šahisti z regijskih tekmovanj.

Šaleško dolino so zastopali štirje učenci in dosegli kar tri uvrstitve v finale desetih najboljših, ki bo potekalo od 23. februarja do 1. marca (7 dni) v Rogaški Slatini. Vse stroške tekmovanj nosijo starši.

Prvaki iz Rogaške Slatine se uvrstijo na svetovno, drugouvrščeni pa na evropsko šahovsko prvenstvo mladih za leto 2002.

Rezultati:

- deklice do 10 let:
Lucija Sovič, 3.raz., OŠ Ravne, 5,5 točk, 8. mesto;
Patricija Sušec, 3.raz., OŠ Ravne, 5 točk, 12.mesto;
- deklice do 12 let:
Špela Sovič, 4.raz., OŠ Ravne, 5,5 točk, 7.mesto;
- fantje do 14 let:
Peter Lendero, OŠ Livada Velenje, 6,5 točk, 3.mesto ■

Rudi Olup

V Ankaranu je bilo 19. in 20. januarja 2002 šesto državno šahovsko prvenstvo osnovnošolcev.

Podružnično šolo Ravne sta zastopala regijska prvaka Špela Sovič (4.raz.) in Marko Potočnik (4.raz.). Špela je v B skupini osvojila 5 točk in zasedla 16. mesto v Sloveniji, Marko pa 3 točke in 49. mesto. S centralne šole Bibe Roecka Šoštanj je Žiga Jamnikar (5.raz.) osvojil 4 točke in 37.mesto, Janez Mevc (8.raz.) 5 točk in 20.mesto, Anja Zaljuberšek (8.raz.) 2 točki in 15. mesto. Najboljši je bil Peter Lendero (OŠ Livada Velenje), ki je s 6,5 točkami osvojil 3.mesto v A skupini.

V osnovni šoli Šmarje pri Jelšah pa je bilo 25. januarja 2002 regijsko šahovsko prvenstvo posameznikov v kategorijah do 10, 12, 14 let ločeno po spolih.Podružnično šolo Ravne je zastopalo sedem učencev. V kategoriji do 10 let je učenka Patricija Sušec (3.raz.) osvojila s 6,5 točkami 1.mesto in se uvrstila na državno prvenstvo, enako je uspelo Luciji Sovič (3.raz.) s 4.5 točkami. V kategoriji do 12 let je učenka Špela Sovič (4.raz.) s 4,5 točkami osvojila 1.mesto in se uvrstila na državno prvenstvo, ki bo v Mariboru, finale desetih najboljših po kategorijah pa v Rogaški Slatini.

Patricija in Špela sta s prvim mestom osvojili višjo šahovsko kategorijo ■

Rudi Olup

ŠOŠTANJSKI ŠPORTNI NAPOVEDNIK za marec 2002

PANOGA	KAJ	KDAJ	KJE
košarka	Elektra : Zagorje banka Zasavje	sobota, 2. marec ob 19h	športna dvorana
odbojka – ženske	Kajuh Šoštanj : Savinja Celje	sobota, 2. marec ob 18h	telovaldnica OŠ KDK
planinstvo	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja	nedelja, 3. marec ob 8h	start pri Ribiški koči
kegljanje – moški	Šoštanj I : Rudnik Hrastnik	sobota, 9. marec ob 16h	kegljišče TEŠ
kegljanje – moški	Šoštanj II – Agro Ruše	nedelja, 10. marec ob 10h	kegljišče TEŠ
kegljanje – ženske	Šoštanj : Nafta	sobota, 16. marec ob 13h	kegljišče TEŠ
odbojka – ženske	Kajuh Šoštanj : Kema Puconci	sobota, 16. marec ob 18h	telovaldnica OŠ KDK
planinstvo	Vivodnik 1508m (Menina)	sobota, 23. marec	odhod izpred AP Šoštanj
kegljanje – moški	Šoštanj I : Fužinar	sobota, 23. marec ob 16h	kegljišče TEŠ
kegljanje – moški	Šoštanj II – Drava	nedelja, 24. marec ob 16h	kegljišče TEŠ

Športna društva, ki želijo svoje aktivnosti objavljati v napovedniku, naj podatke posredujejo po el. pošti na: info@sportna-zveza-sostanj.si ali jih pošljejo na naslov SZŠ, p.p. 26, 3325 Šoštanj.

Seznam športnih dogodkov lahko najdete tudi na spletni strani Športne zveze Šoštanj <http://www.sportna-zveza-sostanj.si/> ter na šoštanjski kabelski TV (K03).

107 MHz FM

moj
radio

S TRELEC

(22. november - 20. december)

Element: **OGENJ.**

Temperament: **KOLERIČEN.**

Kvaliteta: **SPREMENLJIVOST.**

Planet vladar: **JUPITER.**

Kovina: **POZLAČENO SREBRO, ZLATO, KOSITER.**

Barve: **TURKIZNA, VIJOLIČASTA, PURPURNA.**

Kamni: **AMESTIT, SMARAGD, KREMEN.**

Dan: **ČETRTEK.**

Število: **9.**

Priljubljena vloga: **turist.**

Najhujša vloga: **svetovalec vladarja.**

Zgodovinski vzor: **Krištof Kolumb.**

Priljubljena obleka: **uniforma s številnimi odlikovanji.**

Priljubljena oddaja: **TV dnevnik.**

Šport: **strelstvo.**

Priljubljeni poklici: **pilot, stevardesa, profesor, ambasador.**

Občutljiva mesta: **boki, kolena, jetra.**

Priljubljeni film: **Rdeča vrtnica nad Kairom (Woody Allen).**

Glavne značilnosti: *neposreden, svestobodoljuben, širokih pogledov, optimističen, entuziast, moralen, prijateljski, filozofski, kakor tudi netakten, nepotrpežljiv, vsiljiv, pretirava, osredotočen nase, prepirljiv, ne prenese omejevanja...*

Ključni pomen: **FILOZOFSKO, SVOBODNO, RADOVEDNO, NEPRISILJENO.**

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Jupiter je bil zaščitnik Rima. Vojake je pred odhodom na boj blagoslavljal, ob njihovi vrnitvi pa jim je prihajal nasproti in jih pozdravljali. Imel je moč, da jih nagradi ali kaznuje. Pogosto je predstavljen tudi kot "metalec strel". Astrološko je povezan z znamenjem "STRELCA".

(nekoč tudi z znamenjem RIB). Jupiter predstavlja učenost, filozofijo in tuje jezike. Pod njegovim vplivom so ljudje optimistični, lojalni, pravični in pošteni, lahko pa tudi pretirano optimistični, zapravljeni, uživaški in pokvarjeni.

ZNAČAJ:

"STRELEC" je deveto znamenje zodiaka, tretje ognjeno znamenje in tretje spremenljivo znamenje v zodiakalnem krogu.

Je znamenje konja in človeka. Kombinacija fizične moči ter visoko razvitega intelekta. Strelec je drugo "DVOJNO" znamenje zodiaka. Zanj je značilna mnogostranost, misel in telo sta v njem združena in delujeta kot eno. Vladajoči planet Jupiter spodbuja potrebo po izzivu, česar se mora Strelec zavedati. Vlada mu element ognja, ki gori močno in svetlo, z živahnim entuziazmom in nalezljivo čustvenostjo. Človeku omogoča takojšen pregled nad položajem. Optimizma ima Strelec v izobilju. Potrebuje veliko manevrskega prostora, kjer se lahko svobodno giblje in se ukvarja z različnimi hobiji. Strelec se mora zavedati, da intelektualen in fizičen zastoj lahko pripeljejo do nemira in blokad. Medtem ko je nasprotno znamenje dvojnosti Dvojčkov, izrazito intelektualno, je tukaj poudarek na višjem intelektu, ki teži k razvijanju filozofske misli in brzda željo po tveganju.

Značajsko je STRELEC plemenito in zelo nemirno znamenje. Zanimajo ga več stvari hkrati. Rad potuje, zanima se za tuje kulture in običaje. Vznemirja ga vse, kar je eksotično. Ljubi orientalsko hrano in pijačo. Spoštuje tradicije. Rad se udeležuje razprav, kjer je eden glavnih govorcev. Včasih preveč posplošuje in pretirava. Zanimiv je kot partner na potovanjih. Je svetovljan in hitro naveže stike z ljudmi. Ljubi razkošje ter veliko nekontrolirano troši za lepe stvari. zelo se naveže na živali. Dober je v športu in pri družabnih igrah.

ČUSTVA:

Strelec je strasten, toda hitro popusti! "Naveže se na enega človeka, vendar se mu zgodi, da lahko sedi na 'dveh stolih' hkrati. V življenju bolj goji prijateljstvo kot sanjavo ljubezen.

Strelec za vsako ceno beži od enoličnega vsakdana, pri čemer pa ostaja realist. Ker ga začnejo določeni pogoji zelo hitro ovirati, se raje izogne čestim ljubezenskim avanturam, hkrati pa se boji tudi resnih, trajnih zvez. Je zelo romantično znamenje in se lahko zelo hitro zaljubi. Prepričan je, da je ljubezen potovanje, stalna avantura in da je to idealno za življenje v dvoje. Monotonija zakonskega življenja ga pripravi v beg. Ne prenese, da bi mu vzeli svobodo. Namesto, da bi bil zvest in ljubezni, ostaja zvest ljubezni. Potrebuje sopotnika, ki mu bo dovolil sanjariti in bo razumel njegovo večno iskanje in potrebo po nemočnem. Če mu boste oprostili nepomembne izlete, bo lahko zelo čudovit partner. Zavedati se namreč morate, da so ognjeni znaki pogosto zelo egocentrični in brez razumevanja ali posluha za druge. Strelec vam bo marsikaj nudil, saj ima široke vidike in druženja z njim vas bo poduhovilo.

ZDRAVJE:

Strelec je velik optimist. Nikoli ni prehitro zaskrbljen. Njegov organizem poseduje neverjetno obrambno moč, zato so bolezni kratke in akutne.

Strelec ima težave z boki, pljuči, jetri, rokami, rameni in nogami.

Priporočljivo je, da se čim več ukvarjajo s športom in da pazijo na živce.

Moški Strelec je podvržen išjasu, revmi, artritisu in hemeroidom.

Strelkam pretijo bolezni jeter in žlez. Z leti pa na njih pretijo tudi osteroporoza, mišična obolenja in revmatska obolenja. Pazijo naj kontrolira hrano in živce.

PRIMERNI POKLICI:

Ker Strelec vedno poišče posel, ki ustreza njegovim nagnjenjem in sposobnostim, je seveda logično, da mora njegovo delo navduševati, še posebej, če mu to delo nudi stike z različnimi osebami. Gibanje, prepričevanje, spori, vodenje, vse to Strelcu zelo ustreza.

Strelcu ležijo poklici kot so; profesor, trgovski potnik, igralec, filozof, konzul, diplomat in politik.

PRIMERNI PARTNERJI:

Oven, dvojček in lev so idealni. Bik, tehničar in vodnar so zanimivi vendar ima z njimi težave. Stiki z ribo in devico niso priporočljivi.

ZNANE OSEBNOSTI ROJENE V ZNAMENJU ŠKORPIONA:

Ludwig van Beethoven, Edith Piaf, Alberto Moravia, Mark Twain, Leonid I. Brežnjev, Jimmy Hendrix, Don Johnson, C. Clarke, A.M. Slomšek...

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____
2. šifra _____
3. kraj, datum in ura rojstva _____
4. Vaše vprašanje _____

odgovor je brezplačen!

Odgovor pod vaš šifro: "AVANTURIZEM"

Vaše Sonce v Levu, Luna v Ribah in ascedent v Tehtnici, kažejo na zanimivo kombinacijo ognja, vode in zraka.

Ste ljubezniv, nežen in silno romantičen "levček". Levu vlada Sonce, ribam vladata Neptun in Jupiter. Noben od teh planetov ni povezan z agresivnostjo, skupni pa so jim le idealizem, zaupanje, optimizem in vera. Luna v ribah vas prežema z energijo miru, pričakovanja in hrepenenja želje po idealu. Že mogoče, da ste navzven temperamentni, pogumni in dinamični, kot vam to narekuje vaše Sonce v Levu, toda globoko v sebi ste polni dvomov in pogosto ne veste katero možnost bi izbrali. Znete se tenkočutno živeti v tuje potrebe in radi tudi pomagati, če vas kdo prosi, seveda, kajti končno ste sposobni kot le redko kdo drug! Zaradi rahločutnih Rib ste nežni, toda hkrati zelo možgati ljubimec. Končno je vaš vladar Sonce, vir življenja in simbol moškosti. Ste idealist, ki se je za ljubljeno osebo pripravljen žrtvovati in se ji celo predati, vse zato, da bi vas nikoli ne prenehala ljubiti... Kljub temu ste eden takšnih, ki radi skačete iz naročja v naročje, v veri, da boste nekoč in neke našli tisti ideal lepote, ljubezni in očarljivosti, po katerem tako močno hrepenite. Najboljša kombinacija bi za vas bila Ribica ali Rakec.

Ker pa je v vaši karti izrazito vidna kombinacija Lune v kvadratu z Venero, vas moram opozoriti, da vam le ta večkrat ponuja neprijetnosti na čustvenem področju in pogosta razočaranja v ljubezni. Kljub vašemu močnemu vladarju Soncu, ste na čustvenem področju nestabilni, hirtu užaljeni in iščete nekaj, kar zagotovo ne boste nikoli našli, drugje." Iskanje in večno iskanje!" Vprašajte se, ali ste pripravljeni ta stanja vleči v nedogled in kaj vam to koristi!

V nekem stanju vztrajamo vedno zato, ker kljub velikim izgubam nekaj tudi dobivamo. Prav to, kar dobivamo, nas ovira, da bi storili korak v spremembo, ki je navadno vedno povezana s strahom. Vsaka sprememba pelje navadno skozi bolečino v razrešitev nezaželenega stanja, ki nas utesnjuje in zadržuje v začaranem krogu. Pri vas je potreben pogum in zberite vse svoje moči, da boste "zasvojeni" problem, začeli sami reševati.

"Sprašujte se, iščite odgovor v sebi, v svojem srcu!"

Lep pozdrav in srečno!

Astrologinja "Špela"

Meditacija

SVETLOBA

Živi jedo mrtve,
mrtvi povzročajo živim temo.

Današnji človek poskuša biti human, a mu to žal še ne uspeva. Še vedno je na stopnji, ko ubija, mori, povzroča trpljenje in kraljuje v gospodovalnosti. Vse to lahko zasledujemo v vsakdanjem življenju preprostih ljudi in ljudi, ki se imajo za voditelje le-teh.

Vsake toliko časa lahko vidimo kakšnega predsednika države, ki obišče mesno industrijsko podjetje in ji podeli priznanje za njihovo poslovno uspešnost. Uspešnost se kaže tudi v tem, koliko proizvodov so prodali na domačem in seveda tujem trgu. Tista tovarna, ki je pripomogla k večjemu zakolu, več ubila, povzročila več trpljenja, tisto obišče gospod predsednik, da se ji zahvali in jo povzdigne na prve časopisne strani. Ne zamerimo predsedniku, ker je pač samo politik. Politiki pa so samo posnemovalci, tisti, ki peljejo tradicijo naprej tako, kot so jo že njihovi očetje. Bilo bi preveč nevarno, če bi kdo razmišljal s svojo glavo ali čutil s srcem. Zaradi svojega ugleda tako skoraj noben predsednik ne bo naredil nič, kar ni po okusu množic, kajti množice mu koristijo. Če bi se primerilo, da bi vsaj malo začutil trpljenje in bolečino teh nesrečnih živali, ki umirajo v klavnicah in proizvodnih obratih, po vsej verjetnosti tudi ne bi reagiral. Kaj pa naj sicer naredi, če ve, da se množice hranijo s temi proizvodi. Storil bi napako, kajti množice bi ga vrgle iz obstoječe tirnice, po kateri se giblje. Da pa ne bi ostali samo pri predsednikih, pa pogledajmo malo predstavnike kulture, humaniste, univerzitetne profesorje, intelektualce. V večini skoraj vsi podpirajo nasilje in ubijanje. Morda nikoli niso obiskali katere od klavnic, da bi prepoznali trpeče trenutke ubogih živali, trenutke, ko gredo skozi nasilje v nenaravno smrt. Živali nekako slutijo, da se jim približuje smrt, in v tej agoniji, v strahu obležijo pod ostrimi predmeti okrutnega človeka. Človek je te živali pripeljal skozi zgodovino iz travnikov v betonske mučilnice in jih v duhu potrošništva omejil. Vzel jim je sonce, sveži zrak in jih oropal lepih trenutkov bivanja v naravi. Živali so v večini danes samo številke, označene, preštete, so predmet količinske izvozne in domače porabe in pridobitništva. Današnji človek pa s tem postaja podoben tem živalim, kajti tudi sam je številka, delovna sila na trgu, robot računalnik, prestrašena žival umetnih zaznav. Tako se izgublja v množici brez lastnega mišljenja, čutečega srca in postaja žrtev samega sebe. Pretirana potrošniška miselnost, brezčutnost in lenost globljega razmišljanja so vzrok njegovega duhovnega propada. Posebej velik krivec za vse nasilje na svetu je prav gotovo njegovo pristajanje na ubijanje. Tudi cerkev ni nobena izjema, saj prav ona podpira ubijanje, čeprav je tisti, ki ga častijo, govoril o neubijanju. Danes smo tako lahko priča mesnim licitacijam v teh "svetih" prostorih.

Trupla ubitih živali se znajdejo na krožnikih, človek zaužije telesa, ki so morda še včeraj jedla kostno moko ali kaj drugega, in je potešen. V sebi dobi energijske vibracije ubitih živali, ki vsebujejo vse njihove strahove in trpljenje in tako postaja tudi sam prestrašen, trpeč, agresiven, nestrpen, nemiren in len. Prav takšen potem izgleda njegov svet, ki ga ustvarja okrog sebe. Recimo, da je v parlamentu in mora odločati o pomembnih zadevah sveta. Kako naj odloča pravilno, če v sebi nosi zaužito energijo trpljenja in strahu, odločitve pa bi morale prinesiti cvet in radost? Mnogi hodijo po svetu in tratijo čas, ker ne vedo, kaj bi z njim počeli, mnogi so izgubljeni, njihova praznina postaja velika črna luknja, ki požira še zadnje ostanke ustvarjalne energije. Veliko ljudi se izgubi, ker se jim v šoli ne govori o pravih stvareh, ampak se samo posnema ideja o tekmovanju, moči, prisvajanju in vladanju. Rezultat so potem robotsko usmerjeni ljudje, ki pristajajo na ubijanje, so brezčutni, samovšečni in obenem prestrašeni. Tako jih je, recimo, strah tudi svojih evropskih gospodarjev, ki jim diktirajo svoje poglede na svet ob polnih krožnikih mesnih užitkov. Namesto da bi bili duhovno osveščeni in trdni v svojem lastnem domačem pogledu, se zaradi prisotnosti prav teh nečistih energij pustijo poneumljati. Gospoda jih prav tako vzpodbuja k še večjemu pridelku, k večjemu proizvodu, k ubijanju. Tako bodo počasi izginili s planeta ljudje, ki bi se podali na pot dviga zavesti, odpiranja srčnih energij, ki bi znali začutiti vsaj del bolečine, ki jo doživljajo naše živali, da ne govorimo o ljudeh. Toda gospoda bi rada bila Gospoda in bi šla v Evropo po cesti, ki je tlakovana s trupli ubitih živali, njihova slina pa bo potem pravšnja za zdrs v nesvobodo. Njihova nesvoboda pa se ne odraža samo pri vstopu v Evropo in svet, ampak predvsem v njihovi lastni ujetosti v svet vzroka in posledice. Na koncu pa ne bo ne Nata, ne Evrope, ne politike, ne prijateljev, ne zvez, ne slepomišenja in ne zvitosti, ki bi jih lahko uporabili v svojo korist. Kajti vsak človek pride enkrat pred vrata kozmosa, pred katerimi stoji vsak dan na tisoče od človeka na smrt obsojenih živali. Tam nas čaka vpogled v naše lastno delo. Kozmos samo čaka in nam pusti svobodo, je vedno z nami. Vprašanje je samo, če smo mi z njim, ali smo pripravljeni kaj storiti zanj. Kdor povzroča trpljenje, bo trpel, kdor ubija, bo ubit. Tudi smrt ne reši človeka pred njegovimi lastnimi deli.

Živali, ki živijo v temi in ne uživajo sončne svetlobe, nosijo v sebi temo. Človek v svoji svobodi uživa posredno preko mrtvih teles temo in jo širi na planet. Tema ga objema in sam biva v temi, namesto da bi živel v Svetlobi in užival v užitkih polnega življenja.

Zen Aj

ROZA LIST

Šoštanjski pustni princ - Peter Klepetec je tudi letos prebito obral tiste, ki mu premalo napolnijo pustni mošnjiček ...

Bine Hladen je napadel zadnjo uspešno poslovno hišo na Trgu bratov M.

... in je končno prišel "kino" ...

Iz Skornega je prifrčal poskočni petelin!

NAGRADNA KRIŽANKA "8. MAREC"

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:

FRANCE PREŠEREN, KULTURNI PRAZNIK, ROJSTNA HIŠA

Za pravilno rešitev križanke v 1. (januarski številki) Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve karti za predstave v SLG Celje po lastni izbiri prejme:

Cecilija Šmon,
Ravne 46, 3325 Šoštanj.

Literarni almanah Hotenja 13 prejmeta:

Karolina Klančnik,
Ravne pri Lajšah 151, Šoštanj in
Irena Brglez,
Zavodnje 10, 3325 Šoštanj.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje prejmeta:

Gabrijela Rebernak,
Metleče 64, 3325 Šoštanj in
Milena Grudnik,
Heroja Šercerja 7, 3325 Šoštanj.

Izmed pravih rešitev križanke "8. MAREC", bomo izžrebali: dve vstopnici za gledališko predstavo v SLG Celje, dve knjižni nagradi in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri.

SLOVARČEK:

AMELIA - ženska vloga v operi Ples v maskah;
DANAA - Perzejeva mati;
EGEA - mesto na severovzhodu Španije;
ETAL - Benediktanska opatija na Bavarskem;
HLOE - Dafnisova ljubica.

NAGRADNA KRIŽANKA

"8. MAREC"

Zenske gremo na žurko!
za 8 marec

						List	ZMLETI KLINKER	POZITIVNA ELEKTRODA	REKA NA DOLENJSKEM	MESTO NA SV ŠPANJE	RIMSKA 2000	KROGLA, VOLILNA KROGLICA	GLASBENA VAJA	RIBOGONJICA	TARAS KERMAUNER	
						VRSTA MEHKEGA SIRA										
						UGANKAR										
						ANG. IGRALEC (KENNETH)					LUBJE					IRSKO ODPOR. GIBANJE
						VEDEŽEVALSTVO					PARADIŽ					
						8. MAREC										
Avtor: LoM	NAVIŠJI ČIN V MORNARICI	SLIKA Z VTI- SOM PLAS- TIČNOSTI	SPOMLADI POSEJANA ŽITA	MESTO OB ZAH. ISTRSKI OBALI	PERZEJEVA MATI					SVETLA ZVEZDA V ORLU						
					KEM.SIM. ZA TANTAL					AMPER						
VOJAŠKI PRIBOČNIK								AVSTRALSKI MEDVEDEK	VZDEVEK GOETHE, MATERE RIM.OBLASTNIK V PALESTINI				KONRAD ADENAUER			
NAJTRŠI DRAG KAMEN							AVTOM.OZN. MESTA KEMPTEN									
							AVTOM.OZN. ZA VRANJE									
STARA IGRA NA PRSTE					TELO, STAS											
KRAJ POD FRUŠKO GORO					TV ZASLON											
					OTOK V PRESP. JEZERU											
NORDJUSKA BOGINJA MORJA				BALERINA PAVLOVA			KEM.SIM. ZA LANTAN								REKA SKOZI ŠOŠTANJU	SEČ
				RIMSKA 51			NAZIV EGIPTOV. KRALJEV									
ŽEN.VLOGA V OPERI "PLES V MASKAH"						ŽUPNIK (SLABŠ.)				ŠUMEVCA S KONCA ABECEDE				KEM.SIM. ZA PLUTONIJO		
						RIMSKA 500				KEM.SIM. ZA LUTECIJO						
AVT.OZN. ZA LANDSHUT			RIMSKA 49		PRITRDLINICA		DAFNISOVA LJUBICA							POVRŠINSKA MERA		
							BENED. OPATIJA NA BAVARSKEM							ŠOŠTANJSKA TRGOV. S ČEVLI		
						KEM.SIM. ZA RENIJO		UPRAVIČENCI DO DENARJA								
						AVTOM.OZN. ZA MAINZ		TUJE ŽENSKO IME								
									KINEMATOGRAF- SKO PLATNO							
									OLEG ANTONOV							
														GRŠKA ČRKA	TRIPRSTI LENIVCE	
						MUSLIMANS- KA MOLITEV						NADAV. NAPLACILO				
												RIMSKA 5				
						JEZIK BANTU ČRNCEV			SKUPŠČINA MED NOB							

K U P O N

Gesla križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 3. 2002.

6. del

KITAJSKA

Bojan Rotovnik

Kaili

V industrijsko mesto Kaili sem prišel v poznih večernih urah po štirih urah vožnje z lokalnim avtobusom iz vasice Zhaoxin do mesta Liping in nato z avtobusom spalnikom v enajstih urah do Kailia. Ta spalnik je bil poln, zato sem okusil dolgo vožnjo na premajhnih posteljah s še bolj divjim šoferjem na zares slabih cestah. Ko sem že skoraj zaspal, me je večkrat dvignilo za okoli 30 cm v zrak, saj je avtobus hitro peljal čez luknjo na cesti, jaz pa sem imel posteljo čisto zadaj. Na enem

sem jih videl in doživel prvič v življenju, da počasi moji čuti niso več hoteli zaznavati okolice v meri, kot bi si sam želel. Zato sem en dan žrtvoval za internet, katerega uporaba je bila v tem mestu smešno poceni. Pregledal sem, kaj se je v Sloveniji zanimivega dogajalo, preveril rezultate parlamentarnih volitev ter napisal kup elektronske pošte. Prigrizek in pijačo sem si prinesel kar s sabo in tako preživel dan s podajanjem videnega in doživetega mojim znancem v Sloveniji. To so bila res dolga sporočila, ki so mi pomagala, da sem spraznil svoja čutila in jih pripravil za nova doživetja.

Shanghai.

od postankov, ki je bil predviden za večerjo, sem bil gost enega od sopotnikov, ki mi je v celoti plačal večerjo in še sadje za zaključek obeda. To se mi je na poti večkrat zgodilo, saj so Kitajci zelo gostoljubni in z veseljem pogostijo belca.

Malo kitajsko mesto z okoli 600.000 prebivalci me je prvo spomnilo na domače kraje. Razlog je v termoelektrarni, ki je od daleč podobna našemu TEŠ-u. Ko sem jo zagledal skozi okno avtobusa, sem dejal: "Šoštanj!" Sopotnik Clemens iz Gradza, s katerim sva bila dva dni skupaj v "blatni vasi" Congžan, sploh ni vedel, za kaj gre. Ko sem mu razložil, še vedno ni dobro razumel, zakaj mi je ta betonska zgradba sploh všeč. Njemu je bila zelo grda. No ja, okusi so pač različni.

Kaili je prišel ravno pravi čas, saj sem imel že manjšo krizo. Na Kitajskem je toliko stvari, ki

Potovanje z vlakom

Po dobri polovici potovanja sem se odločil, da je dovolj province in da grem sedaj v velika mesta. Bil sem že kar dobro "aklimatiziran" na kitajsko življenje in vedno več odgovorov na moja vprašanja sem dobil. Jesti dobro hrano na ulici za mali denar, spati v poceni hotelih, potovati v natrpanih avtobusih in komunicirati z domačini mi je šlo kar dobro od rok. Zato sem bil mnenja, da sem pripravljen za kitajska velemesta, čeprav sem jih nekaj že doživel, a bolj površno.

Clemens, ki je bil na potovanju po Kitajski že osem mesecev in je govoril kitajsko mnogo bolje od mene, mi je pomagal kupiti karto za vlak do Shanghaija. Odločil sem se za "hard sleeper", kar je na kitajskih vlakih nekako na drugem mestu od štirih po kvaliteti. Najcenejša varianta potovanja in hkrati tudi zelo neudob-

na je "hard seat". To so ponavadi lesene klopi, lahko pa tudi mehkejši sedeži, odvisno od letnice izdelave vlaka. Varianta, ki sem jo izbral, je med popotniki najbolj priljubljena. Vagon je razdeljen na oddelke brez vrat in v vsakem oddelku je šest postelj, ki so dolge okoli 2 m in primerno široke. Prtljaga se spravi na zgornje police in načeloma ni velikih možnosti, da bi kdo kaj ukradel, saj so vsi potniki še posebej pozorni na prtljago tujcev. Skupaj s posteljo se dobijo tudi rjuhe, tako da je spanje lahko celo užitik. Tretja varianta prevoza so "soft seat", kar bi lahko enačili z našimi kupeji na boljših vlakih. Zadnja in najdražja varianta je "soft sleeper", kar je zelo podobno spalnikom na evropskih vlakih. Cene prevozov v najdražji kategoriji se že približajo cenam letalskih vozovnic, zato je potovanje z vlakom v tej kategoriji cenovno in časovno manj zanimivo.

Na vlak sem vstopil v nedeljo ob 23. uri in kmalu našel svojo posteljo. Sopotniki so mi pomagali, da sem se namestil in kmalu sem šel kar spat. Zjutraj me je prebudil živahen utrip življenja v vagonu, ki sem se mu tudi sam pridružil. Skuhal sem si instant kavo s pomočjo vrele vode, ki je brezplačno na voljo v vsakem vagonu. S to vodo si domačini kuhajo različne juhe in testenine, ki jih prinesejo s sabo. Brezdelje si vsak na vlaku krajša po svoje. Ker ni bilo nobenega sopotnika, ki bi govoril angleško, sem se zatopil v Guliverjeva potovanja, Zgodbo dveh mest in Robinson Crusoe. To so bile edine knjige v angleščini, ki sem jih našel v največji knjigarni v Kailiju. Ena stran je v angleščini, druga pa v kitajščini. Na potovanju sem bil kar malo jezen na sebe, da nisem s sabo vzel nobene slovenske knjige, te angleške pa sem prebral v zelo kratkem času.

Shanghai

Po 32 urah vožnje z vlakom iz Kailija oz. v torek ob 7. uri zjutraj sem prispel v najmodernejše kitajsko mesto, ki je hkrati finančna in prometna prestolnica Kitajske. Velikost mesta, ki ima po uradnih podatkih 14 milijonov prebivalcev, po neuradnih pa okoli 20 milijonov, me je presenetila. Saj sem že bil v nekaterih evropskih velemestih, a s tem mestom nisem našel primerjave. Šel sem na ogled tretje najvišje stolpnice na svetu, 420 m visoke stolpnice z imenom "Jin Mao tower". Z razgledne ploščadi, ki je v 88. nadstropju in okoli 380 m visoko, kljub lepemu vremenu nisem na nobeno stran videl konca mesta. ■ ■ ■

BLUES®

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

PODJETNOST IN SLOVENSKI NACIONALNI INTERES

V letošnjem februarju je revija Podjetnik že dvanajstič podelila priznanja Podjetnik leta. Na prireditvi se je zbral cvet slovenske podjetniške srenje, pa tudi mnogi ugledneži iz sveta gospodarstva in politike, celo osem veleposlanikov z ameriškim in ruskim na čelu.

Visoke besede, kuloarski pogovori, nastavljanje fotoaparatom... vsa šarada, ki pritiče takim dogodkom me je pustila neprizadetega. To, kar je spodbudilo mojo domišljijo, je bila energija, ki pa ni prihajala iz prve vrste petstoglavega avditorija. Ni vela od etabliranih nosilcev nacionalnega interesa. Prihajala je iz globine dvorane, kjer so sedeli podjetniki.

Ker gospe in gospodje, kaj pa je slovenski nacionalni interes, o katerem vedo vse vsi od fajmoštra do zadnjega vaškega politika? EU? NATO? Banke? Cankarjev dom? Meje?

Slovenski nacionalni interes je slovenska samozavest! In kaj dviguje to samozavest? Mar ne kvalitetno delo, novo znanje vloženo v nove izdelke? Mar ne odpiranje novih delovnih mest in produktivno zaposlovanje? Mar ne uspešno primerjanje s svetovno konkurenco? Mar ne razvijanje novih idej in njihovo uresničevanje v vsakodnevni praksi? Mar ne ustvarjanje nove vrednosti?

Ekonomska samozavest je temelj vsakršne druge samozavesti, torej JE uspešno gospodarstvo temeljni nacionalni interes. Temelj uspešnega gospodarstva pa je podjetništvo!

In tako, drage bralke in bralci, postanejo tako imenovani atributi slovenskega nacionalnega interesa – EU, NATO, banke, meja itd. – posledica in ne vzrok!

Slovenski podjetniki so v zadnjem desetletju odprli na tisoče novih delovnih mest, v naš ekonomski vsakdan prinesli na stotine novih podjetniških idej in jih realizirali. Mnogim seveda ni uspelo. To je realnost, ki jo pozna tudi razviti svet in jo spoštuje. Kajti, ne moreš uspeti, če ne poizkusiš.

Ta večer sem prvič otipljivo začutil to, o čemer se neuspešno prepirajo v Parlamentu, o čemer prelijejo litre tiskarske barve, s čimer nas bombardirajo po televiziji in radiu. Slovenski nacionalni interes. Sedel je tam, od druge do štiridesete vrste v zatemnjeni dvorani Smelta, nekoč eliksirja t.i. nacionalnega interesa. In je vrel. Medtem, ko je prva vrsta pomenljivo kimala in se obkladala z eksilencami, so v ozadju šepetali o možnostih sodelovanja in povezovanja. Ko je prva vrsta zvončkljala s šampanjcem, so v ozadju mrmljali o novih tehnologijah, tveganem kapitalu, poslih v tujini. Ko se je prva vrsta trudila pririniti na prve strani medijev, se je ozadje trudilo pririniti na trg.

Užival sem! Slovenski nacionalni interes sem takorekoč držal za roko.

Za konec, drage bralke in bralci, še majhen nasvet. Varujte se varuhov slovenskega nacionalnega interesa! Sploh tistih, ki o njem zgolj pridigajo.

Janez Pušnik

*Vsem prebivalkam naselja
Bele Vode
in občankam občine Šoštanj
čestitamo ob
njihovem prazniku*

SVET KS BELE VODE

KREKOVA BANKA

KREKOVA BANKA d.d. MARIBOR
POSLOVALNICA ŠOŠTANJ

Iskreno čestitamo
občankam ob
njihovem prazniku!

Da bo denar v službi človeka

Velenje
Sp Do 35
LIST
2002
352(497.4 Šoštanj)

9001755.2

KUJIZNICA KULT. CENTRA
I. NARODNIK VELENJE

COB1SS 0

REGIONALNA TELEVIZIJA

Žarova cesta 10, 3320 Velenje, tel.: +386 (0)3-586-85-00, 586-85-11, fax: (0)3-586-85-17

EUROGRAF

Prešernova 7c, Velenje

Foto Art

Šoštanjčani **POZOR!**
NEVERJETNIH

**do 50%
POPUSTA**

**Z METOM KOČKE
SAMI DOLOČITE
SVOJ POPUST!**

Z VAŠIM FILMOM
IN TEM KUPONOM
STE VABLJENI V FOTO ART.

KONČNO TUDI BLIZU VAS

DIGITALNA **LASERSKA** TEHNOLOGIJA IZDELAVE FOTOGRAFIJ
VAŠE FILME PO ŽELJI ZAPIŠEMO NA CD-MEDIJ
IZDELAVA KLASIČNE IN **DIGITALNE** FOTOGRAFIJE IZ
COLOR, DIA, APS, ČB FILMOV, DIGITALNIH FOTOAPARATOV

NAGRADA pri naročilu **20 fotografij:**
film, album, povečava ali brezplačno razvijanje!

UGODNO - SAMO 1000 SIT
FOTOGRAFIJE ZA DOKUMENTE

**ŠTUDENTJE, DIJAKI,
UPOKOJENCI - DODATEN
POPUST**

FOTOGRAFIRATE VI OSTALO FOTO ART NAREDI!

NAGRADNI KUPON NAGRADNI